

minber-i
Akse

Nisan - Mayıs - Haziran (1440)

| Sayı 38

| www.mirasimiz.org.tr

**"KUDÜS'Ü
DUA EDEREK
KURTARAMAZSINIZ"**

KUDÜS

İÇİN

*Senin de bir
kumbaran olsun*

BİRİKTİR

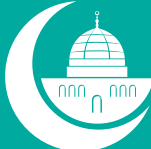
İşgal altındaki Kudüs'te
yaşayan ve %86'sı yoksullukla
mücadele eden
Müslüman kardeşlerimize
destek olmak, Mescid-i
Aksa'nın korunmasına ve
Osmanlı eserlerinin ihyası için
katkıda bulunmak amacıyla;
**GELİN HEP BİRLİKTE KUDÜS
İÇİN BİRİKTİRELİM!**

**KUMBARA
TALEPLERİNİZ
İÇİN**

**0212 524 01 01
MİRASİMİZ.ORG.TR**

KUDÜSYAZ
5772 YE SMS
CÖNDER **5** ₺

MİRASİMİZ

 / mirasimiz

Bu Hisse KUDÜS'e...

Muhammed Demirci
Mirasımız Derneği Genel Başkanı

Mirasımız Derneği
İmtiyaz Sahibi
Muhammet Demirci

Genel Yayın Yönetmeni
Abdullah Akçay

Yayın Koordinatörü
İbrahim Ethem Ayaz

Editör
Şeyma Çiçek

Grafik Tasarım
Design Monsters

Yayın Kurulu
Abdülkadir Tok
Enes Malik Yılmaz
Merve Betül Gürbüz
Suna Durmaz

Baskı
Mürekkep Reklam ve Matbaacılık
Sanayi Ticaret Ltd. Şti
Tel: 0212 531 80 48

İletişim
Tel: (0212) 524 01 01
www.mirasimiz.org.tr
Akşemsettin Mh. Halıcılar Cd. No.12, 34080
Fatih / İstanbul / Türkiye

Mirasımız Derneğinin Hediyesidir.

İÇİNDEKİLER

4
HABER
BU HİSSE
KUDÜS'E

6
ANALİZ
ABDULLAH AKÇAY
YAHUDİDEN DERS ALMAK

10
DENEME
İNCİ MERCAN
SÜNNETULLAH KAVRAMI VE
TOPLUMSAL GELİŞİM

12
MAKALE
MUSTAFA ÖZCAN
İSRAİL BÖLGEYİ
BİÇİMLENDİRME ROLÜNDE(!)

18
DENEME
MURAT YILMAZ
REKLAM MI
CIHAT MI?

21
MAKALE
ŞEYDA U. KARAMAN
EKMEK GİBİ, AŞ GİBİ
SEVGİLİ KUDÜS

22
MAKALE
ABDÜLKADIR TOK
ARZ-I MEV'UD'UN SIRRI

28
DENEME
ORHAN BUYRUK
İSRAİL'İ KURTARMA PROJESİ!

30
RÖPORTAJ

SÜLEYMAN ÖZCANLI
RÖPORTAJI

KUDÜS'Ü SADECE DUA
EDEREK KURTARAMAZSINIZ!

36
DENEME
MERYEM SACİDE
HANNE
GÜZEL BITKİNİN ANNESİ

36

DENEME

MERVE BETÜL GÜRBÜZ
İKİ BAYRAM ARASI
KUDÜS

40

MAKALE

SUNA DURMAZ
İSRAİLİ DOĞURAN
HAREKET SİYONİZM (7)

46

DENEME

KEVSER KIRAN
ANAHTARI TESLİM
ALMAK

48

MAKALE

ŞEYMA ÇİÇEK
KUDÜS VAKIFLARI

52

MAKALE

NİHAT TOPCU
BÜYÜK LİDER,
BÜYÜK HEDEF

56

DENEME

BÜŞRA YILMAZ
SESSİZ ÇIĞLIKLARDAN
PAYIMIZA DÜŞEN
VİCDAN

BU HİSSE KUDÜS'E

Mirasımız Derneği Kurban Bayramı'nda Kudüslü ihtiyaç sahiplerine ulaşmak amacıyla çalışmalarını aralıksız sürdürüyor. "Paylaşmanın bereketiyle, bu hisse Kudüs'e" sloganıyla yola çıkan derneğin amacı hayırseverlerin kurban ibadetlerini Kudüs'te gerçekleştirmesini ve bundan Kudüslü Müslümanların faydalanmasını sağlamak.

Kudüslü Müslümanlar dışarıdan bakıldığında hemen fark edilemeyen bir gizli ambargonun hedefi halindeler. Ağır vergi borçları, yüksek kiralar ve işsizlik gibi birçok olumsuz durumla karşı karşıya olmalarına rağmen Kudüs'ü terk etmemekte ısrar eden Kudüslü Müslümanların hem maddi hem manevi desteğe ihtiyaçları var.

Mirasımız Derneği kurbanlık hayvanları Müslüman satıcılardan temin ediyor. Böylelikle Müslüman tüccarlara da des-

tek veriliyor. Kasaplar da işinin ehli olanlardan seçiliyor. Kurbanların kesimi İslami usullere riayet edilerek yapılıyor. Kesim esnasında bağışçıların ismi tek tek okunarak video kaydı alınıyor ve bağışçılara ulaştırılıyor.

Kesilen kurbanların hisseleri itinayla paketleniyor ve dağıtım alanlarına gönderiliyor. Kudüs'te kapı kapı gezip dağıtım yapmak oldukça zor, zira işgalci asker ve polisler çoğunlukla engel çıkartıyorlar. Bu sebeple dağıtımlar bu iş için kiralanmış genellikle büyük buzdolapları olan işyerleri veya salonlardan yapılıyor. Dağıtılan kurban hisseleri sayesinde yılda bir kez olsun sofrasında et görenlerin sayısı oldukça fazla. Son istatistiklere göre Kudüs halkının %86'sı yoksullukla mücadele ediyor.

Bayram deyince tabii ki çocukları unutmak olmaz.

Mirasımız Derneği her bayram olduğu gibi bu bayramda da Kudüslü çocuklara

bayramlık kıyafet ve bayram harçlığı dağıtacak.

Kudüs'te fakir ailelerin çocuklarının yanı sıra çok sayıda öksüz ve yetim bulunuyor. Bunlardan bazılarının anne-babaları yıllardır işgal hapishanelerinde tutuluyorlar. Dernek sadece bayramlarda değil yılın her zamanı bu çocuklara sahip çıkmak amacıyla çalışmalar yapıyor.

Mirasımız Derneği mevcut tüm yöntemlerle bağış kabul ediyor. İsterseniz derneğin internet adresini (www.mirasimiz.org.tr) ziyaret ederek bağış yap butonuna tıklayarak online bağış sistemini kullanabilir veya banka hesap numaralarını alarak eft veya havale yöntemi ile bağışta bulunabilirsiniz.

Bunların hiçbirini kullanmak istemezseniz **0212 524 01 01** nolu telefondan derneğe ulaşip detaylı bilgi alabilir ve akabinde derneğin Fatih'te bulunan merkezine giderek bağışınızı elden yapabilirsiniz.

YAHUDİDEN DERS ALMAK

Abdullah Akçay

Mübarek Kuran'ın ilk emri "Oku" ayeti kerimesidir. Okumak sadece yazılanı okumak demek değildir. Okumak çoğu zaman yaşanan olayları anlayabilmek, o olayların iç yüzüne vakıf olabilmek ve onlardan ders çıkarmak manasına gelir.

Bu bağlamda değerlendirecek olursak, Filistin'i ziyaret ettiğimizde ve fotoğrafın tamamına baktığımızda işgalci İsrail'in özellik-

le Tel-Aviv ve Kudüs bölgesindeki uygulamalarında gördüğümüz bazı önemli hususlar öne çıkıyor.

1. Kudüs Bölgesindeki Uygulamalar

Kudüs'ün Yahudileştirilmesi konusunda işgalci İsrail elinden gelen bütün gayreti göstermektedir. Bu kapsamda dünya üzerinde bilinen 3000 STK ve yıllık 1,5 Milyar dolar gibi bir bütçe ile Kudüs'ü Yahudileştirmek için oldukça kapsamlı çalışmalar yapmaktadır.

Öncelikle, Kudüs içerisinde bulunan Müslümanlara yerine göre milyon dolarlara varan fiyatlar vererek evlerini kendilerine satmaları teklif edilmektedir. Müslümanlar kendilerine teklif edilen bu yüksek meblağlara rağmen evlerini Yahudilere satmamak için büyük bir direnç göstermektedirler.

Ayrıca Kudüs'te Müslümanlardan yıllık her tapu için 1000 dolar, her metrekareye 100 dolar, %8 sağlık vergisi ve yüzde 30 gelir ver-

gisi alınmaktadır. Kudüs'te yaşamanın ağır bedeli olan bu vergi uygulamalarından ve Kudüs'te yaşanan hayat pahalılığından dolayı normal geliri olan Yahudiler bile Kudüs'te ikamet edememektedir.

İşgalci İsrail bu meseleye de kendi planına uygun çözüm olarak, öncelikle "Haredi Yahudileri" adını verdikleri kendi inanışlarına göre dindar bilinen Yahudi guruplarını yerleştirmektedir. Özellikle Kudüs'te bu Yahudilerden oldukça fazla görülebilmektedir. Başlarında kippaları, onun üzerinde fötrleri, yanaklarına doğru sallanan saçları, giymiş oldukları siyah takım elbiseleri ile hemen göze çarpmaktadırlar. Haredi Yahudileri; devletten maaş alırlar, askere gitmezler, devlete vergi vermezler ve hiçbir iş yapmazlar. Sadece nesillerini çoğaltmak için bolca ürerler ve kendi dinlerini yaşamak için gayret gösterirler. Başta Hz. Davud'un(a.s) kabri ve Burak Duvarı'nın önü olmak üzere kendilerine göre kutsal saydıkları bütün yerlerde Talmud okuyarak ayin yapmaktadırlar.

Üzerinde durmaya çalıştığım birinci önemli ayrıntı Yahudiler kendi inanışlarına göre temiz nesillerini adeta bu Yahudi grubu ile sürdürmeye çalışırken aynı zamanda Kudüs'te uyguladıkları politikalar ile de bu gruplardan başkalarına Kudüs'te yaşama hakkı tanımamaktadırlar. Böylece Kudüs'ü kendi elleri ile dindar Yahudilere bırakmak için çalışmaktadırlar.

2. Tel-Aviv Bölgesindeki Uygulamalar

Özellikle laik Yahudilerin yani dindar olmayan Yahudilerin yerleştiği(yaşadığı) Tel-Aviv bölgesi ise Dünya ekonomisine yön veren kurum ve kuruluşların üs bölgesi durumundadır. Dikkatinizi çekmek istediğim konu ise İsrail'in kendi gücünün artması ve bütün dünyaya hükmetmesi için Tel Aviv'e sürekli olarak "Beyin Göçünü" sağlamaya çalışmasıdır.

Yahudiler Dünya üzerinde özellikle yüksek teknolojiye, ilim ve fende belli noktaya gelmiş, kendini ispat etmiş Yahudi bilim adamlarını işgalci İsrail'e dönmelerine ikna etmek için büyük bir gayret sarf etmektedir. Bunu yaparken şu ikna yollarını kullanmaktadırlar:

"Siz dünyanın her yerinde çalışan sürgün Yahudilersiniz. Bakın artık kendi devletiniz var.

**Kudüs'ün
Yahudileştirilmesi
konusunda işgalci
İsrail elinden gelen
bütün gayreti
göstermektedir. Bu
kapsamda dünya
üzerinde bilinen
3000 STK ve yıllık
1,5 Milyar dolar gibi
bir bütçe ile Kudüs'ü
Yahudileştirmek
için oldukça
kapsamlı çalışmalar
yapmaktadır.**

Yıllarca sürgün olduğunuz ve yaşamak zorunda kaldığınız ülkelere bilgi ve birikiminizi sundunuz. Şimdi artık kendi vatanınıza dönün. Ölürseniz de sürgünde başkasının vatanında değil, kendi vatanınız da ölün. Ama bizim sizden asıl isteğimiz bugüne kadar yapmış olduğunuz üst düzey çalışmalarınızı İsrail'in kalkınması yönünde kullanmanızdır. Bunun için Tel Aviv'de sizin için gerekli olan bütün şartlar sağlanacaktır. Her türlü maddi ve manevi ihtiyaçlarınız İsrail Devleti tarafından karşılanacaktır." Belli bir yaşa kadar farklı ülkelerde yaşamış, bilgi ve birikimini bu ülkeler için kullanmış Yahudiler İsrail Devleti'nin kendilerine sunduğu bu imkânı olumlu karşılayıp, İsrail'in kalkınması için kendi devletlerine geri dönmektedirler.

3. Yahudi Dayanışması

Buna verilebilecek en dikkat çekici örneklerden birisi, ABD'de okuyan ve kendisi ile birlikte okuduğu bir Yahudi öğrencinin bu dayanışma sayesinde nerelere geldiğini anlatan Safvan Allahverdi adlı öğrencinin anlatıklarıdır:

Üniversitedeyken, aynı dersi aldığım Yahudi bir öğrenci vardı. Kendisi İsrail'den yeni gelmiş, dışardan gelen herkes gibi ABD'deki yaşamına alışmaya çalışıyordu. Arkadaş diyecek kadar yakın olmadık hiç ama ara ara muhabbet ederdik.

O zamanlar, çalıştığımı da bildiğinden dolayı beni her gördüğünde iş baktığını söyleyip, kendisine bu konuda yardımcı olmamı isterdi. Açıkçası, bakacağımı söylesem de hiç ilgilenmemiş, her seferinde kendisini savunmuştu.

Artık yüzüzlüğe varan ısrarı o kadar arttı ki, dayanamayıp mübalağalı ve alaycı bir dille, ABD'nin kendileri tarafından yönetildiğini, dışarı çıkıp Yahudi olduğunu bağırması durumunda bile iş bulabileceğini söylemiştim.

Kızmış olsa gerek, benden uzun bir süre uzak durdu. Bir zaman sonra yüzünde hiç unutmadığım bir sırıtmayla yanıma gelerek haklı olduğumu ve emlakçılık yapan bir firmaya ofis elemanı olarak girdiğini söyleyince oldukça şaşırılmışım. Ben ise garsonluk yapıyordum. Nasıl bulduğunu sorduğumda ise, bir benzinlikte gece vardiyasında çalışmaya başladığını, benzinliğe gelen 50'li yaşlarda bir müşterinin kafasındaki kıpayı görüp, (Siyonist)Yahudi olduğunu öğrenince kartını vererek kendisini aramasını istediğini söyledi.

Haliyle onu arayarak buluştuğunu, kendisinin de Yahudi olduğunu öğrendiği bu adamın, "Yahudilerin o tarz işlerde çalışmaması gerektiğini, zamanı gelince kendisinin de bir başka Yahudi'ye yardım etmesi şartı ile" kendisini işe aldığını anlattı. Oldukça şaşkındım çünkü bildiğim kadariyle çalışma izni bile yoktu. Buna rağmen işe başladığı firma, risk alarak kendisine nakit para ödemesi yapıyor ve bir Yahudi'yi benzinlikte çalıştırmıyordu!

Bu firma, zamanla bu arkadaşına H1B vize denilen çalışma iznini, daha sonra ise yasal oturma iznini aldı. Uzun bir müddet bu firmada çalışan çocuğun zamanla pozisyonu ve maaşı da yükseldi. Aradan yıllar geçti... Şu an evli ve 2 çocuk babası olan bu Yahudi, şimdi daha iyi bir şirketin New York ofisinde yetkili müdür olarak görev yapmakta ve eminim ki kendisine iş verilirken söylenen "başka bir Yahudi'ye yardım" şartını yerine getirmekte...

***Yahudiler Dünya
üzerinde özellikle
yüksek teknolojide,
ilim ve fende belli
noktaya gelmiş,
kendini ispat
etmiş Yahudi bilim
adamlarını işgalci
İsrail'e dönmelerine
ikna etmek için
büyük bir gayret
sarf etmektedir.***

Biz de mi? Biz de durum çok daha farklıydı. Günlük ihtiyaçlarını gidermek için çalışmak zorunda olan Türk öğrenciler, Türk iş adamları tarafından çalışma izinleri olmadığı için çok cüzi paralara suistimal ediliyor, üstelik kendisini işe aldığı için kendilerine min-

net duyulmasını istiyorlardı. Çoğu Türk öğrenci parasızlıktan başladığı okulları bitiremiyor, yıllarca sözde Türk iş adamlarının altında ülkeden atılana, ya da yasal oturum hakkını kazanana kadar eziliyordu. Haliyle Türk gençlerinde diğer Türklerden uzak durma eğilimi baş gösteriyordu.

Zamanla kendilerine bir iş kurmayı becerenler, geçmişte çektiklerini bahane ederek altındaki işçilerine çekirtmeye başlıyor, Yahudi çocuğun işe alınmasındaki "başka bir Yahudi'ye yardım etmek" zinciri bizde başka bir işçiyi ezmeye dönüşüyordu.

İşin üzücü kısmı ise, bu durum sadece iş alanında değil, neredeyse her alanda geçerli olmasındı. Onlar kendilerinden birinin başarısına kutlama düzenlerken; bizde ise, başarı elde eden kişi kendisine nazar değeceği korkusuyla yakınlarına bile söylemeye çekiniyor.

Onlar başarıyı ve sıkı çalışmayı ödüllendirirken, bizde, "Madalya mı takacaklar?" mantığıyla kaliteli bireyler bile sıradanlaştırılıyor, vasat kişiler haline getiriliyor. Diğer yandan ise, iş yapana küçük bir takdir bile çok görülüyor.

Bu yüzden, başarılılarımız kendilerine gösterilen ilgi sebebiyle onların firmalarını tercih ediyor.

Bu yüzden, iş adamlarımız yerel bir firma olarak kalmaktan, gençlerimiz vasat bir öğrenci, diplomatlarımız klasik bir memur olmaktan öteye gidemiyor ve bulunduğumuz ülkelerde etki gösteremiyoruz.

Meselenin daha da üzücü kısmı, Araplarla çalışmış biri olarak söyleyebilirim ki, bu durum onlarda da farklı değil. Ama Müslümanların yaşadığı sıkıntılar mevzu bahis olduğunda İsrail'e kahr okuyoruz.

Oysa unutulmuş şey Allah'ın adil olduğudur. Birbirini ezerek zengin ve güçlü olacağını sanarak mücadele vermesi gerektiği değerleri unutan Müslümanlar zalime kahr okuyunca Allah kimseyi kahretmez.

Beğenelim ya da beğenmeyelim, onlar sözde ülkeleri için çalışıyorlar, hedefleri uğruna sabrediyorlar, bugüne değil, yarına odaklanıyorlar ve en önemlisi menfaatleri uğruna birlik olarak birbirlerini yükseltiyorlar.

Bunu kabul etmedikçe ve onlarla bu meziyetler üzerinden rekabet etmedikçe kaybeden biz olacağız.

Ne diyordu Bilge Kral Aliya İzzetbegoviç Tahrir'deki bir konferansta?

"Açık konuştuğum için beni başışlayın. Güzel yalanların bize faydası olmaz; ama acı

gerçekler ilaç olabilir. Batı çürümüş değil, güçlü örgütlü ve eğitilmiş. ... Okulları bizimkilerden iyi kentleri bizimkilerden temiz. İnsan hakları düzeyi yüksek ve sosyal yardım konusunda daha örgütlü. Batılılar çoğunlukla sorumlu ve dakik kişiler. ... Bunlar, batılılardan edindiğim tecrübelerim. Batıların ilerlemesinin karanlık yönünü de biliyorum ve bunun gözümünden kaçmasına izin vermiyorum.

Hakikat, İslam en iyisi!

Ama biz en iyisi değiliz. Batı'dan nefret etmek yerine onunla rekabet etmeliyiz. Kur'an bize bunu emretmiyor mu?

"Hayırlı işlerde yarışın!"

Birlik olmanın bir toplumu nereye taşıdığına dair yaşadığım bir olayı anlatmamdaki amacın hâsıl olduğuna inanıyorum.

Safvan Allahverdi."

Sonuç olarak, Yahudilerde olan ve ders almamız gereken 3 önemli konudan bahsettik. Bunlardan birincisi Yahudilerin Kudüs'ü Yahudileştirmeye çalışmaları ve kendi inanışlarına göre seçilmiş-temiz soylarını belli Yahudi gruplar üzerinden sürdürmeye çalışmalarıdır.

Bizim bundan almamız gereken ders ise; her şeye rağmen Kudüs İslam'ındır bilinci ile Kudüs'e ve Kudüslü Müslümanlara sahip çıkmak gerekliliğidir. Biz de bizi ayakta tutan en büyük gücün İslam dini olduğu şuuru ile mübarek dinimizi hem yaşamalıyız, hem de nesillerimize öğretmeliyiz.

İkinci nokta; özellikle son yıllarda ülkemizden başta ABD ve Avrupa ülkeleri olmak üzere ülke dışına müthiş bir beyin göçü yaşanmaktadır. Son dönemlerde ne yazık ki yetişmiş, kalifiye ve yüksek teknolojiye sahip eğitilmiş kişilerimiz ülkemizi terk etmekte, yurt dışına okumak için gönderdiğimiz öğrencilerin çoğu ise gittikleri ülkelerdeki cazip hayat şartları sebebiyle o ülkelerde kalmaktadırlar.

Yapılması gereken ilk önce dışarıya beyin göçünü önleyecek adımların atılmasıdır. Bunun için adaletli bir şekilde ehliyet ve liyakat sahibi kişilerin devlet ve özel sektörün

kurum ve kuruluşlarında yer almasına gayret edilmeli, gerekirse bu kimseler üzerinden yüksek teknolojiye dayanan yatırımlar yapılarak bilgi gücünün ülke menfaati doğrultusunda kullanılmasının önü açılmalıdır.

Yine bu bağlamda dünya üzerinde bilim ve teknolojiye söz sahibi olmuş yabancı akademisyen ve bilim adamlarının ülkemize dönmeleri, bilgi ve birikimlerini ülkemizin kalkınması için kullanmalarını sağlayacak yatırım ve çalışmalar yapılmalıdır.

Üçüncü olarak, dayanışma konusunda alacağımız ders, Safvan kardeşimizin mektubunda üzerinde durduğu birlik şuurunun tesisi ve Müslümanlar arasındaki yardımlaşma bağının kurulmasıdır. Nasıl ki Yahudi bir iş adamı başka bir Yahudi genci işe alırken yarın öbür gün iş sahibi olursan "başka bir Yahudi'ye yardım etmek" zorundasın şartıyla işe alarak kendileri arasında dayanışmayı sağlıyor ise, biz Müslümanlar da kendi aramızda dayanışma ve yardımlaşmayı mutlaka sağlamalıyız.

Unutmayalım ki; onların (Yahudi ve Hristiyanların) birlik ve beraberliği menfaat birlikteliğidir. Ama Müslümanların birliği ve dayanışması inançlarından gelen mecburi bir birlikteliktir. Çünkü: Cenab-ı Hak bizi kardeş ilan etmiştir, Peygamber Efendimiz ise Müslümanları bir vücudun azalarına benzetmiştir.

Kardeşler arasındaki kaynaşma ve uyum nasıl olmalı ise, tüm Müslümanlar dünyevi ve uhrevi işlerinde bunu gözeterek hareket etmelidir.

Yine Peygamber Efendimiz'in(sav) buyurduğu gibi bir vücudun azaları gibi olmak; yani vücudun bir yerinde eğer bir arıza veya acı olunca bütün vücut aynı acıyı hissediyorsa, Müslümanlar da birbirlerinin derdinden ve iyi halinden bu şekilde etkilenmektedir. Bu nedenle sürekli bir uyum veya yardımlaşma halinde olmak gerekir.

Bunun tam tersi ise Yahudi tuzağı olan "Böl, parçala ve yut" zihniyetine hizmet etmek demektir ki, o zaman Allah korusun hiçbirimiz bu büyük vebalden kurtulamayız. ■

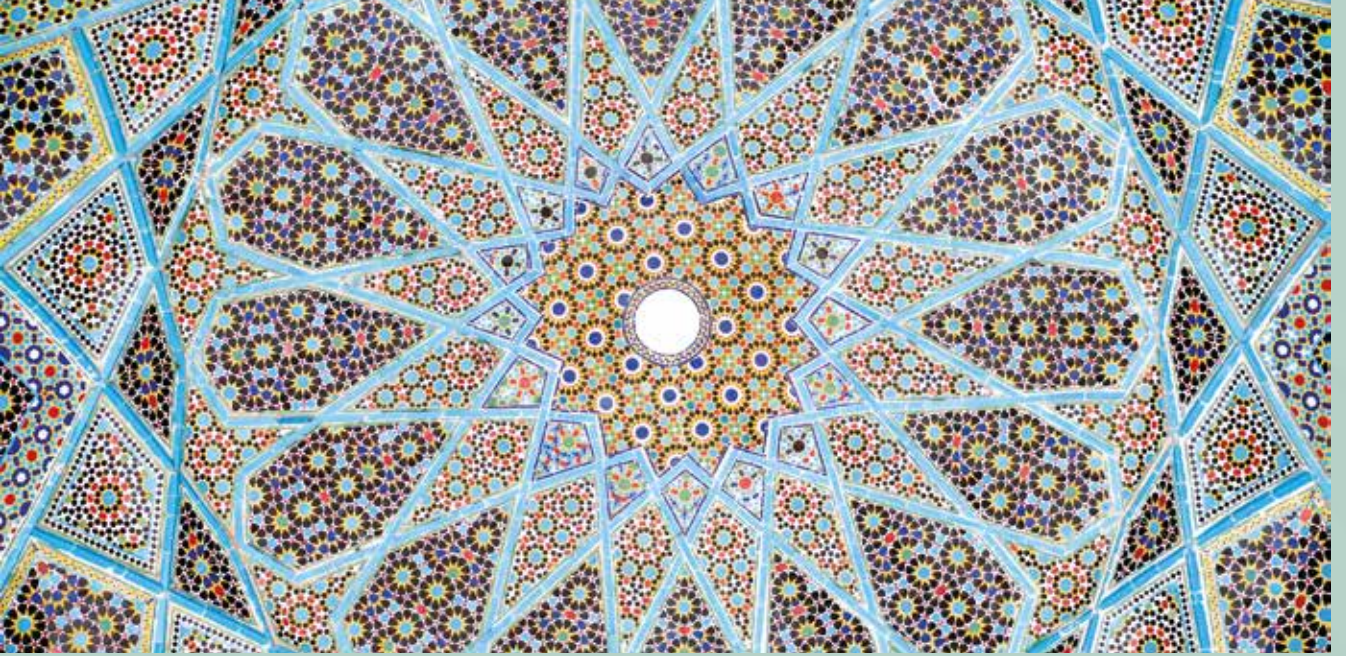

**Müslümanların
birliği ve
dayanışması
inançlarından
gelen mecburi
bir birlikteliktir.
Çünkü: Cenab-ı
Hak bizi kardeş ilan
etmiştir, Peygamber
Efendimiz ise
Müslümanları bir
vücudun azalarına
benzetmiştir.**

SÜNNETULLAH KAVRAMI VE TOPLUMSAL GELİŞİM

İnci Mercan

Son yüzyılda doğan herhangi bir Müslümanın kimliğini kazandığı gençlik evresinde kendi kendine sorduğu ve ilerleyen yıllarda sürekli cevaplar aradığı en önemli soru:

"Neden biz Müslümanlar bu haldeyiz, nasıl geri kaldık?" sorusudur. Bu Dünya'dan geri kalmak, gidişatı yakalayamamak, gelişmiş ülke olamamak, suçlanmak, değer görmemek, sürekli manipüle edilen bir gündemi olmak... Bu önemli meseleyi kendi içimizde çözebilmek için öncelikle hayatın gidişatındaki genel kaideler olan, Kuran'da "Sünnetullah" olarak isimlendirilen görünmez kanunlar üzerinde biraz tefekkür etmemiz

gerekiyor. Sünnetullah kavramı Kuran'ı Kerim'de sosyal yasalar olarak kullanılan özel bir tabirdir. Tabiat yasalarına benzer şekilde insanların belli davranışlarının belli toplumsal sonuçları doğurduğunu ifade eder. Kuran'da eskiden yaşamış olan birçok toplumun başına gelenler örnek olay olarak zikredilmiştir. Kıssalar, diğer kavimlerde olduğu gibi her toplum için öteden beri değişmeyen ve bir yaratma ve yönetme düzeninin varlığını bize ispat eder.⁽¹⁾

Kâinata tüm nizam Allah'ın koyduğu kanunlar üzerine işler. Mesela insanoğlunun fiziki kanunları kendini doğa olaylarından korumak için araştırdığı söylenir. Söz gelimi

biz bir denizin ne zamanlar taşabileceğini bazı astronomik veriler ile önceden tahmin ettiğimizde kendimizi korumuş oluruz. Sel basması, hasadın iyi olması gibi günlük ihtiyaçlarla başlayarak fizik, astronomi, kimya gibi deneysel bilimleri araştıran insanoğlu, belli formüllerin belli şartlarda hep aynı şekilde sonuç verdiğini gözlemiş oldu. Biz yaratılmış insanlar olarak bu nizamın kurallarına uygun davrandığımızda sonuçlar bizim lehimize olmaya başlıyordu.

Benzer şekilde görünmeyen, fakat fark edilebilen sosyal dengeler ve yasalar da mevcuttur. Bu yasalar tıpkı maddi âlemi dengede tutan fiziki kanunlar gibi sosyal haya-

tın kanunlarıdır ve dini literatürde 'Sünnetullah' olarak geçer. Söz gelimi "İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir." (2) ayeti çoğu zaman günübürlük hesaplarla acele kararlar veren insanın genel zaaflarından birini vaz'eder. Demek ki, bunun tersi sabırlı ve devamlı duanın yanında ilahi muradın gidişatını da gözlemleyerek kendi dua ve isteklerini ilahi murada uygun hale getirmeye çalışmak daha etkili bir davranıştır. "Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir." (3) Fiziki kanunlar, onlara uygun bir şekilde davranıldığında insanın doğadan yeterince verim elde etmesine sebep olduğu gibi Allah'ın sosyal kanunlarına (Sünnetullah'a) uygun fitri bir yaşayış da en adaletli ve müreffeh toplum yapısını sonuç verecektir.

Peki, yaşadığımız toplum yapısı ne durumdadır? Eğer yaşadığımız toplumun tam olarak ne durumda olduğunu anlamak istiyorsak genel olarak iki türlü bakış açısından değerlendirme yapabiliriz. Batı medeniyetini merkeze alarak Doğu'ya nazar edebiliriz veya Doğu'dan Batı'ya çevirebiliriz gözlemimizi... Nazar, manzarayı verir demişler. Bu çağda batı dünyasından baktığımızda Doğu (özellikle Orta Doğu) elbette geri kalmış olarak görülecektir. Zira 'gelişmek, büyümek ve ileri gitmek' batı için sermaye birikimi ve ekonomik güç demektir. Doğudan baktığımızda ise Batı; çaldığı sermaye ile zenginleşmiş, semirilmiş bir canavar olarak şimdi Dünya'ya ahlak dersi vermekten imtina etmeyen şımarık bir çocuktur. Doğu'nun elinde toplumun refahını ve adaletli düzenini oluşturan kaideler (Kuran ve Sünnet) vardır, fakat amel oldukça zayıftır. Diğer yandan batı toplumları iman dahi etmeden nispeten Sünnetullah'ın işleyişine uygun şekilde toplumsal kuralları kurdukları için belli bir refah seviyesi yaşamakta olduğu için bu müreffeh görüntü doğu toplumlarına oldukça çekici gelmektedir. Yalnız bu resmin arkasında ilk aşamada ekonomik gücü elde ederken kendi ayarlarını ve sömürdükleri toplumların ayarlarını bozmuş bir medeniyetin korkunç gerçeği de gizlidir. Bozulmuş ayarlara rağmen belli ölçü-

de Sünnetullah'a uygun bir sistem kurulduğunda Müslüman veya değil herhangi bir toplumda, belli ölçülerde işleyebilen bir düzen ortaya çıkabileceğini gözlemlemekteyiz. Ta ki, Müslüman olmayan toplumlar insanlıkları ve vicdanları ile imtihan edilene kadar...

Günlük hayattaki meselelere de aynı şekilde iki bakış açısından bakabiliriz. Hadiseleri insanlar açısından veya Rabb'in, yaratılıştan muradı bakımından tefekkür ederiz. Sözgelimi kişisel hesaplarım sebebiyle bir Müslüman kardeşimden intikam almak istesem, fakat Allah'ın buna razı gelmediğini bilsem ve bu sebeple vazgeçsem... Zira iman sahiplerinin bir bedeninin azaları gibi olduğunu ve birbirine zarar vermenin aslında herkese birden ve dolayısıyla kendine zarar vermek anlamına geldiği mesajını yakalayabilirsem, işte o zaman kişisel hesaplarım, tüm nefsi hezeyanlarım rafa kalkar ve bakış açım şahsi olmaktan çıkarak yüksek bir hakikati görebilmeme vesile olur. Nitekim hadiste buyruluyor:

"Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acıtmakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar."⁽⁴⁾ ve "...birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olamazsınız..."⁽⁵⁾

Kuran'ın mucizevi beyanları, Peygamber Efendimiz'in(sav) mucizevi davranışları Dünya ve ahiret için huzur içinde geçirmek üzerine en uygun yaşam tarzını bize sunar ve tarih boyunca yaşanmış birçok toplumsal örnek üzerinden bize ders verir. Fakat biz kişisel hesaplarımız veya toplumsal meyillerimiz ölçüsünce bu çizgiden uzaklaştığımız yerde huzursuzluk ile karşı karşıya kalacağız.

Demek ki biz gelişmek ve Dünya'da sözü geçen bir güce sahip olmak için Batının genel kuralları ile davrandığımızda onlar için başarı kabul edilen sonuç, bizim için başarısızlıktır. Onların sözde başarı ve gelişmişlik için uyguladıkları birçok politika bizde hezeyana sebep olur. Fakat onlar bize vaz'edilen Sünnetullah'ın ölçüsünde politika ürettiklerinde belli bir toplumsal düzeni yakalayabilirler. Biz öncelikle

**Kuran'ın mucizevi beyanları,
Peygamber Efendimiz'in(sav) mucizevi davranışları Dünya ve ahiret için huzur içinde geçirmek üzerine en uygun yaşam tarzını bize sunar ve tarih boyunca yaşanmış birçok toplumsal örnek üzerinden bize ders verir.**

kendimize bakarken Batı merkezli bir bakış açısından kurtulmak zorundayız. Onların bizi gördüğü gibi kendimizi göremeyiz. Kendimizi Sünnetullah sabitesinde tutarak kendi nazarımızdan Batı'yı anlamakla işe başlayacağız. O zaman bize gerçekler daha vazih (açık) bir şekilde görünecek ve biz güçlü bir toplum yapısına ancak Kitab'ımıza ve Rehber'imize tekrar sarıldığımızda erişebileceğiz. Gayret ve emek olmadan sadece sözlü dua ile bu sonuç bize hazırdan gelmeyecektir.

Çünkü: "Bir millet kendi tutum ve davranışını değiştirmedikçe Allah da onların durumunu değiştirmez"⁽⁶⁾ ■

Kaynaklar:

- (1) *Diyanet İslam Ansiklopedisi*, 'Sünnetullah'
- (2) *İsra Suresi*, 11. ayet
- (3) *Bakara*, 153. ayet
- (4) *Buhârî*, Edeb 27; *Müslim*, Birr 66.
- (5) *Müslim*, İmân, 93.
- (6) *Rad Suresi*, 11. ayet

İSRAİL BÖLGEYİ BİÇİMLENDİRME ROLÜNDE(!)

Kudüs Üçlü Toplantısı ve Bahreyn
Çalıştay'ından İzlenimler

Mustafa Özcan

Kimse ayranım ekşi demez. Söz gelimi silahı elinden düşürmeyen ve indirmeyen PKK, kendisini barış havarisi şeklinde takdim eder, tanımlar. Geçmişte komü-

nist ülkeler arasında söz gelimi Doğu Almanya gibi kendisini 'demokratik' sıfatıyla tanımlayanlar vardı. Bazı totaliter Arap rejimleri de kendilerini Diriliş (Baas) şeklinde tanımlıyorlar. Velhasıl kimse -ayranım ek-

şi- demiyor. Nitekim, 25-26 Haziran 2019 tarihinde Bahreyn'in başkenti Manama'da yapılan "Yüzyılın Pazarlığı veya Fırsatı" planının ekonomik ayağını temsil eden çalıştayın başlığına, **'Refah İçin Barış'** ismi-

ni düştüler. Damat Jared Kushner, burada Arapların Beyrut'ta 2002 yılında ortaya attıkları planı reddederek bu planın zaman aşımına uğradığını ve başarılı olmadığını söyleyerek, içeriği ve ilan tarihi belli olmayan bir plana 'Yüzyılın Fırsatı(!)' adını vermiştir. 2002 planının reddi, Kudüs'ün Filistinlilere aidiyetinin reddidir. FKÖ bunun toprak karşılığı barıştan para karşılığı barış formülüne geçiş anlamına geldiğini beyan etmiştir. Filistinliler söz konusu planda açık bir rüşvet teklifinden bahsedildiğini savunsalar da Jared Kushner, para karşılığı barış teklifinin bir rüşvet olmadığını savundu.

Barış adına barışı bozanlar

Yazar David Fromkin Birinci Dünya Savaşı için ilginç bir ifade kullanır: 'Barışa son veren barış.' Bugüne kadar sürekli olarak İsrail'in barış istediği ama Arapların barış istemediği bir denklemden söz edilirdi. Halbuki, bunun tersi doğrudur! Ötekisi bir algı operasyonudur. Lakin onlar barış deyince Filistinlilerin teslimiyetini, yani işgali kastediyorlar. 1984 romanında George Orwell kavramları ters yüz eder ve şöyle ifade eder: 'Savaş barıştır, özgürlük köleliktir, cahillik güçtür!' İsrail bugüne kadar bunu icra etmiş ve savaşa barış demiş ve barışı elinin tersiyle itmiştir.

İsaac Rabin ölmeden önce 1993 yılında Yaser Arafat ile Oslo Antlaşması yaptığı için fanatik Yahudiler tarafından cezalandırıldı ve öldürüldü. İsrailli siyasetçiler mirasını bile öldürdüler. Suikastçının fiziki olarak ortadan kaldırdığı İsaac Rabin'i siyasetçiler de manevi olarak infaz ettiler. Şaron ile müteakiben Netanyahu iktidara geldiklerinde Oslo Antlaşması'nı asıya aldılar ve işletmediler. Buna ilaveten Rabin, Hafız Esad'a Golan Tepeleri için söz vermişti ve ansızın ölümüyle birlikte Rabin'in emaneti (Vedia-tü Rabin) ortada kaldı ve Netanyahu tarafından reddedildi. Keza, baba Esad'dan sonra Beşşar Esad da 2010 yılında İsrail ile bir barış masasına oturmak istiyordu, fakat İsrailliler pek oralı olmadılar. Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdülaziz, veliaht olduğu 2002 yılında Beyrut'taki Arap zirvesinde kapsamlı bir barış teklifinde bulunarak bir plan ortaya attı. Arap ülkeleri bunu ortak barış

teklifi olarak kabul ettiler. Ne yazık ki üzerinden 17 sene geçmesine rağmen İsrail tenezzül edip bu teklife cevap verme zahmeti bile duymadı. Dolaylı olarak Arap Planını reddetmek damat Jared Kushner'e düşmüştür. Yahudi'nin sopa atarken sopa yemişi gibi yapmasına benzer şekilde İsrail Araplarla barışa yanaşmadığı halde ters bir algı meydana getirebiliyor. Bu da İsrail'in çoklu marifetlerinden birisidir.

Netanyahu bir yasa eşliğinde İsrail'i Yahudi devleti ilan etmiştir. Bunun yorumunu ve açılımını ise oğlu Yair Netanyahu söz ve davranışlarıyla yapmaktadır. Müslümanlara İsrail'de yer olmadığını savunmuştur. Kimi Yahudiler mazlum geçinmek için geçmişte: 'Araplar bizi denize dökcekler.' edebiyatı parçalarken şimdi pozisyonları güçlenince baklayı ağızlarından çıkartıyorlar. Nitekim, İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu'nun oğlu Yair Netanyahu, bölgeye barışın gelmesi için **"Tüm Yahudilerin ya da tüm Müslümanların İsrail-Filistin topraklarından tamamen ayrılması gerektiğini öne sürerek, kendisinin "Müslümanların söz konusu topraklardan gitmesini tercih ettiğini"** söyledi.⁽¹⁾ Böylece oğul Netanyahu, facebook hesabından paylaştığı mesajında Filistinli Müslümanlar ile Yahudiler arasında barışın mümkün olmadığını ileri sürerek bölgede barışın ancak iki gruptan birinin bölgeden tamamen ayrılmasından sonra mümkün olacağını savundu. İşte 'İsrail' ismiyle bile tatmin olmayarak Yahudi devleti isminde ısrar edenlerin gerçek niyeti! Toprakların geride kalan asıl sahiplerini de yurtlarından sökülüp ve sürüp atmak istiyorlar! Bu onların anladıkları barıştır.

Mossad eski başkanlarından Shabtai Shavit İsrail'in barış yapmayacağını, yapsa bile bunun uzun vadeli olmayacağını söylemektedir. Bunu Hamas söylediğinde ya dırıyorlar, küplere biniyorlar. Hudeybiye Barış Antlaşması'nın süresini model ve esas alan Hamas, İsrail ile barış yapılırsa bile bunun 10 yıllık bir süre ile sınırlı kalacağını söylüyor; bu da İsrail'i kızdırıyor. Ama şimdi "Takke düştü kel göründü" misali bu şartı Hamas'ı aynı sebepten dolayı ayıplayan İsrail'in istediği ortaya çıktı. Eski Mossad Başkanı Shabtai Shavit, İsrail'in barış

Yazar David Fromkin Birinci Dünya Savaşı için ilginç bir ifade kullanır: 'Barışa son veren barış.' Bugüne kadar sürekli olarak İsrail'in barış istediği ama Arapların barış istemediği bir denklemden söz edilirdi. Halbuki, bunun tersi doğrudur! Ötekisi bir algı operasyonudur. Lakin onlar barış deyince Filistinlilerin teslimiyetini, yani işgali kastediyorlar.

yapmayacağını ya da yapsa bile kısa süreli olacağını ifade etmiştir⁽²⁾. Al gözüm seyreyle!

İsrail İsrâ Suresi'nde beyan ve tasvir edildiği gibi barış değil üstünlük istiyor. Kendisi için üstünlük hasımları için de teslimiyet istiyor. Onun barıştan anladığı Filistinlilerin kovulması ve Arapların kendileri önünde diz çökmesidir. Bu nedenle de Rabin'i Filistinliler değil kendileri öldürdüler. İsrail istese bile barış yapamaz. Çünkü yatışmaz yapısı buna müsait değildir. Şimon Peres zımni olarak bunu itiraf etmişti: 'Biz Batıda gettolarda yaşadık ve geniş de olsa sonuçta bir getto yani dışa kapalı devlet ürettik. Aç oburlukla savaşlar ve işgaller üzerinden fazla toprak

**2000 yılında
Camp David II
müzakereleri
sırasında Bill
Clinton ile birlikte
Ehud Barak
Filistinlilere Doğu
Kudüs'ün tamamını
değil, sadece
Müslümanların
ve Hristiyanların
yoğunlukta olduğu
iki mahalleyi teklif
etmiştir.**

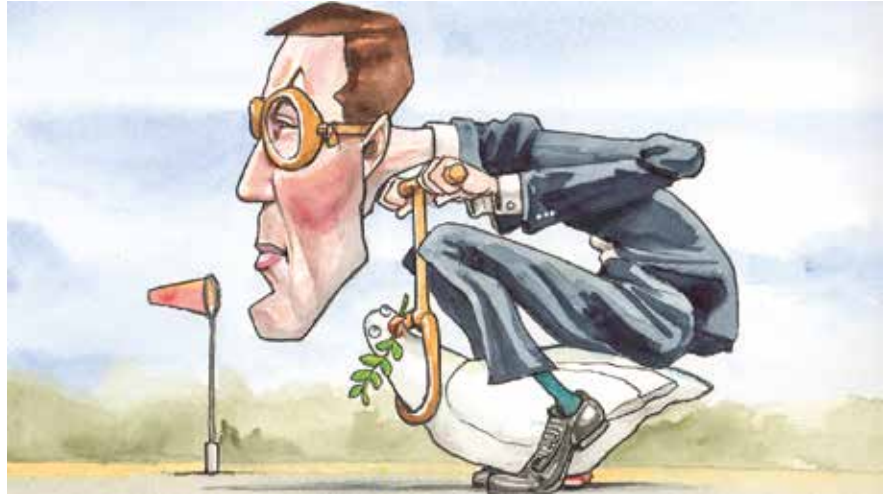

kazandık ve barış için pazarlıklarda bunları feda edip; gözden çıkaramadık. Oysa ki fazladan aldığımız toprakları pazarlıkta kullanarak barış sağlayacaktık. Pazarlıklar faslına geldiğinde fazladan aldığımız toprakları gözden çıkaramadık ve her şey kilitlendi.'

Şimdi bu kilidi toprak vererek değil de rüşvet vererek açmak istiyorlar. Manama Çalıştayının özü budur. Manama'da konsept değişmiştir. Ahmak Trump da hem Filistinlileri cezalandırıyor, hem de her dediğine evet demelerini bekliyor! Bu nedenle Manama'da Filistinlilerin boykotuyla karşılaşmış, bu suretle avucunu yalamıştır!

Doğu Kudüs Değil Sadece İki Mahalle

Manama'da Jared Kushner Yüzyılın pazarlığı veya fırsatının detaylarını açıklamadı. Açıklanması belli ki sonbahara sarkar. Belki de bu oyalamalarla ve uzatmalarla birlikte 2020'de Trump'ın ilk dönem başkanlığı sona erebilir. Daha Yüzyılın Pazarlığı planının gongcasını, peçesini açmadan

süre dolabilir. Demokrat aday karşısında ikinci defa başkanlık yarışını kazanır mı kazanmaz mı, bilinemez. Bununla birlikte Filistin Devleti kuracağım diye Allah'tan hitap aldığını söyleyen ve söz veren George Walker Bush iki defa (2005/2008) tarih vermesine rağmen çuvallamış ve Filistin Devleti'ni kuramamıştır. Kaldı ki Trump doğrudan ve dolaylı olarak Filistinlilerin erzakını kesmiş UNRWA üzerinden yaptığı yardımları sona erdirmiştir.

Şimdiye kadar barış için refah da sağlamadılar aksine teşvikleri kestiler. Ödüllendirmek yerine hep cezalandırma yolunu seçtiler. Dolayısıyla Manama'da vaat edilenler seraptan ibarettir. Rabin'i öldürdüler, barış anlaşmasının karşı ağırlığı olan Yaser Arafat'ı da Muhammed Dahlan gibi lejyonerlere veya satılık adamlara yem ederek zehirlettiler. Arafat, sağırın diyalogu yerine cesurların barışını yeğliyordu. Rabin'in, 'bizim taşeronumuz' dediği Arafat'a bile tahammül edemediler. Allah için (haşa): 'Cimri, eli tutuk' diyen İsrailoğullarının barış için elleri de gönülleri de tutuk!

2000 yılında Camp David II müzakereleri sırasında Bill Clinton ile birlikte Ehud Barak Filistinlilere Doğu Kudüs'ün tamamını değil, sadece Müslümanların ve Hristiyanların yoğunlukta olduğu iki mahalleyi teklif etmiştir. Daha sonra Ebu Diş ismi geçmeye başlamıştır. Şaron'un Mescid-i Aksa'ya yönelik ihlal ve tecavüz girişiminin ardından sahipsiz Filistinlilere ait Harem-i Şerif müstebah/serbest saha haline gel-

miştir. Şaron'un ihlali yol olmuş ve Yahudi yerleşimciler ve siyasetçiler bu yolu teperek sürekli olarak Mescid-i Aksa'nın hürmetini kırmaya itiyat haline getirmişlerdir. 2000 yılında Ehud Barak Filistinlilerden istediği tavizi elde edemeyince bu defa Şaron'u Mescid-i Aksa'nın avlusuna ve haremine yönlendirmiş ve salmıştır. Şaron da züccaciye dükkanına dalan fil gibi davranmıştır. Böylece Filistinlilerden intikam almıştır. Daha sonra kendisi siyasi kariyerinin sonuna gelirken siyasi hayatta tutunamazken Şaron da yıllarca kalacağı bitkisel hayata girmiştir.

Kudüs ve Batı Şeria Yakın Tehlikede!

Yüzyılın Pazarlığı'nın içeriğinin açıklanmasının İsrail'de eylül ayında yapılması muhtemel seçimler nedeniyle kasım ayına sarkabileceğini söyleyen Trump'ın Ortadoğu Temsilcisi Jason Greenblatt İsrail'in Batı Şeria'yı ilhakına destek vermiştir. Bu durumda birkaç milyar dolara Filistin'i toptan satın alabileceklerini düşünüyorlar. Washington Post gazetesine konuşan bir Arap yetkili bu basit rüşvet mantığı üzerine şunları söylemiştir: Biz tersini yapsak ve 3 trilyon dolar teklif etsek acaba Amerikalılar ile Yahudiler Kudüs'ü bize bahşederler mi?

Manhattan'daki konuşmasında Greenblatt, İsrail'deki Amerikan Büyükelçisi David Friedman'ın "İsrail'in Batı Şeria'nın bir kısmını ilhak etme hakkı bulunduğu" yönündeki açıklamasına da gönderme yaptı, destek verdi. Greenblatt, "Bu açıklama-

yı destekliyorum. David'in açıklamalarının savunulmasını ise kendisine bırakıyorum." ifadelerini kullandı. Ondan önce New York Times'a verdiği mülakatta Büyükelçi Friedman'ın Ortadoğu barışının başarısız olması konusunda Filistinlileri suçlayarak, Batı Şeria'nın bir bölümünün İsrail tarafından ilhak edilebileceğini söylemesi tepkilere neden olmuştu.

Peki Batı Şeria da kısmen veya toptan ilhak edildikten sonra geriye Filistin'den Filistinlilere ne kalacak? Belki de Manama Çalıştayında yer alan en önemli hususlardan birisi Batı Şeria ile Gazze'yi birbirine bağlayacak ekspres bir yol inşa edilmesi projesiydi. Gerçekleşmesi durumunda bu en fazla Filistinlilerin ağızına bir parmak bal çalma kabilinden olacaktı. Heyhat! 175 kadar proje içinde en anlamlı projelerden birisi bu olmakla birlikte İsrail'in bu teklife veya projeye rezervi var. Türkçesi; İsrail bu işe yanaşmıyor. Yapıldığında masrafı 4 veya 5 milyarı bulacak olan ekspres yol Filistinlilerin iki yakasını bir araya getirmeye namzettir. Bu yol, en azından devlet-altı bir yapı olarak düşünülen 'Filistin Bandustan'ı birbirine bağlanmış veya kavuşmuş olacaktı. İsrail'in projeyi reddetme gerekçesi ise, Hamas fedailerinin bu yolu kullanarak Batı Şeria'ya yol bulabilme ve sızma ihtimali!

İsrail Sina ile aradaki tünelleri imha ettiği gibi resmi yolu da istemiyor. Gazze denize batmıyorsa bile kuşatmalarla boğulsun! Bu iddia ve tezler üzerinden İsrail yolu engellemeye çalışıyor. İsrail insanları birbirine kavuşturan yol ve köprüye karşı durarak sadece insanları yalıtın, ayıran duvarlar inşa ediyor. İnsanları birbirinden ayıran Apartheid türü projeler yapıyor. Bununla birlikte Ramallah yönetimi veya Mahmut Abbas da kendi kontrolünden çıkma ihtimali yüzünden Hamas ile İslami Cihad gibi ortaklarının kontrolünde olan Gazze'nin Batı Şeria ile bir yol üzerinden buluşmasını istemiyor. Filistinlilerin trajedisi de bu. Hoş Mahmut Abbas istese bile İsrail onaylayacak mı? Haşa ve kella!

Velhasıl, Gazze'ye açılan bütün kapılar kapalı. İsrail Gazze'nin havaya, denize ve kardan öteki Filistin topraklarına açılması-

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından ABD, AB ve Japonya'nın mahrem dairede katıldığı düzenli toplantılara veya icra edildiği zemine 'trilateral commission' denilmekteydi. Manama'daki çalışmaya denk gelen günlerde Kudüs'te de paralel bir toplantı icra edildi.

na izin vermiyor. Mısır ise İsrail'den daha fazla İsrail yanlısı. Zira Gazze'nin nefes borusu hükmündeki tünelleri imha eden Sisi rejimi olmuştu. Burada tam da Rabin'in geçmişte söylediği bir sözü hatırlamak lazım: Keşke Gazze Akdeniz'e batsa da ondan kurtulsak! Bu sözü günümüzde Netanyahu da tekrarlamaktadır⁽³⁾. Ramallah veya Mahmut Abbas'ın da onlardan geri kalır tarafı yok. Bununla birlikte Manama Çalıştay'ını boykot konusunda Filistinliler arasında kendiliğinden bir oybirliği vücud geldi. Mahmut Abbas bu toplantı için 'Canı cehennem!' ifadesini kullandı.

Diğer yandan Filistin'i satın almak için teşvikler rejimi (incentives) Blair gibi akıllı evvellerin ürünüdür. Manama'da Filistinlilere dize getiremeyen Trump yönetiminin ağır topları David Friedman ile Jason Greenblatt Doğu Kudüs'ü yutmak için yapılan yerleşim projelerinin açılışına iştirak ettiler. Haaretz gazetesi bunu şöyle du-

yurmuştur: "Trump yönetimi İsrail'in Doğu Kudüs üzerindeki hükümlerliğini perçinleyen açılışa katılmış ve bu yönde yeni bir adım atmıştır."(4)

Trilateral Toplantı

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından ABD, AB ve Japonya'nın mahrem dairede katıldığı düzenli toplantılara veya icra edildiği zemine 'trilateral commission' denilmekteydi. Manama'daki çalışmaya denk gelen günlerde Kudüs'te de paralel bir toplantı icra edildi. Bu toplantı da Filistin'in komşusu Suriye'ye dairdi. İki toplantının zamanlaması da dikkat çekici. Arada bağ var mı? Elbette var. Zira her iki toplantının temel katılımcıları Amerikalılar. Manama'daki toplantıyı damat Jared Kushner organize etti. İkinci toplantıda ise Beyaz Saray'ı temsilen Trump tarafından bile 'Tek başına kalsa bile bütün dünyaya savaş açar.' dediği (warmonger) John Bolton boy göstermiştir.

Toplantı mekanları ise oldukça ilginç yerlerden seçiliyor. Bir toplantı doğrudan İsrail'in 1980'den itibaren ebedi başkent ilan ettiği Kudüs'te yapılırken, ikincisi de Halit Ahmet Al-i Halife'nin dışişleri bakanı olduğu Bahreyn-Manama'da gerçekleştirildi. Toplantı sırasında Halit Ahmet Al-i Halife, Mossad mensubu ve İsrail dışişleri eski bakanlarından Tzipi Livni ile ortak bir fotoğraf verdi ve yaptığı açıklamalarda artık İsrail'in bölgenin bir parçası olarak kalıcı olduğunu savundu. Onlara göre Filistin buharlaşabilir ve yok olabilir ama İsrail asla! İsrail karşıtı Hamas yanlısı seçilmiş Mısır Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'nin öldürülmesi ve İsrail yandaşı Mübarek'in hayatına bal yağ içinde devam etmesi gibi. Bu ikinci toplantının amacı İran'ı Suriye'de devre dışı bırakmak ve bu iş için Rusya'yı ayartmak ve tavlama. Bu mesele Rus Danışman Nikolai Patrushev, John Bolton ve Netanyahu'nun Danışmanı Meir Ben Shabbat arasında ele alındı. Bu nedenle İsrail basını bu toplantıya çok büyük önem atfetti ve bu görüşmelerin Sykes-Picot tarzı bir müzakereler dizisinin başlangıcı olabileceğine hükmetti. Netanyahu da basından geri kalmadı ve görüşmeyi eşi benzeri olmayan tarihi bir toplantı olarak nitelendirdi. Bunlar İsrail'i dün-

**İkinci Dünya
Savaşı'nın
ardından ABD, AB
ve Japonya'nın
mahrem dairede
katıldığı düzenli
toplantılara
veya icra edildiği
zemine 'trilateral
commission'
denilmekteydi.**

yanın merkezine alan açıklamalardı. Putin'in Temsilcisi Patrushev anlaşıldığı kadarıyla toplantıda İran'ı gözden çıkarmadı, hatta 'terörle mücadele etiğini' söyleyerek savundu.

Putin'in Temsilcisi İran'ın IŞİD ile aynı kefeye konulamayacağını söyledi ve şu değerlendirmede bulundu: "İsrail ile İran arasında tansiyonu düşürmeye çabalamalı ve bu amaca hizmet için iki tarafın da adımlar atmasını sağlamalıyız. Suriye cepheleşmenin jeopolitik alanı haline getirilmemeli..." İsraili Temsilci Meir Ben Shabbat Suriye konusuna odaklanırken Bolton Hürmüz Boğazı'na odaklanmış ve Trump'ın İran konusundaki ikircikli veya karşılık vermeme politikasının muhataplarca bir zafiyet olarak görülmemesi, algılanmaması gerektiğini söylemiştir. BAE sahillerindeki kundaklama eylemlerinin İran'a ait olduğunu savunmuştur. İran'ın nükleer bomba imal etme faaliyetlerine devam etmesi halinde bütün seçeneklerin masada olduğunu söylemiştir. Esasında bu tarz beylik laflar İran konusunda sürekli olarak tekrarlanmaktadır. George Walker Bush döneminde gazete haberleri

üzerinden her ilkbaharda ABD İran'a savaş açıyordu ama bunu fiiliyata dökmедiler. Bolton gibi savaş kışkırtıcısı (warmonger) tipli Amerikalılar sürekli olarak bazı ülkeleri taş yığınının çevirmekten veya taş çığına döndürmekten bahsediyorlar. Bunlardan birisi de Pakistan'ı bu akıbetle tehdit eden dönemin Amerikan Dışişleri Bakanı Yardımcısı Richard Armitage'dan başkası değildir. Amerikalılar güç göstermeye ve nükleer tehditlerde bulunmaya çok meraklıdır⁽⁵⁾.

İran Dışişleri Bakanı Cevat Zarif ise İran'a yönelik savaşın sınırlı kalmayacağını, tutulamayacağını savunmuştur. Bu, 'ava giden avlanır' mealinde: 'ABD savaşı başlatılabilir ama bitiremez' demektir. Rusya bu üçlü toplantıda Trump yönetiminin onaylamasının zıddına Golan Tepelerinin İsrail'in hükümrانlığında olmadığını savunmuştur (6). Bununla birlikte Jerusalem Post gazetesi Rusya ile İsrail'in İran'ın Suriye topraklarına terk etmesine dair anlayış birliğine vardıklarını yazmıştır. (7) Muhammed Faruk el-İmam bu toplantıların sonucunu Bedir Savaşı ile ilgili bir ayetle yorumlamıştır: "Topluluk ve birlikleri yenile-

cek ve arkalarına bakmadan kaçacaklar!" (Kamer: 45).

Sonuç olarak; bu çalıştay ve yeni Sykes-Picot arayışları şimdilik daha çok su kaldırır ve bu aşamada

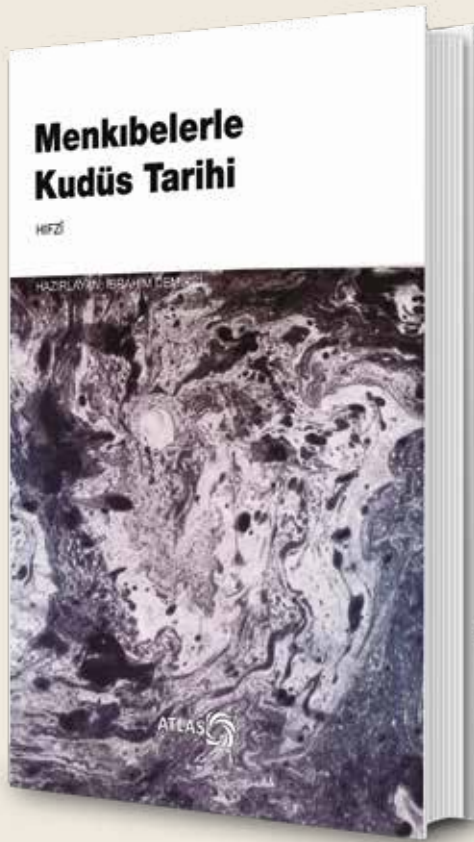
her iki toplantı da amacına ulaşamamış görünüyor.■

Kaynaklar:

- 1-<http://haber.sol.org.tr/dunya/israil-basbakani-netanyahunun-oglu-tum-muslimanlarin-buradan-ayrilmagini-tercih-ederim-252843>
- 2-<https://www.middleeastmonitor.com/20190622-israel-does-not-want-peace-former-mossad-chief-says/>
- 3-<https://www.milligazete.com.tr/haber/1102172/araplarin-cani-cehenneme>
- 4-https://www.haaretz.com/israel-news/premium-u-s-embassy-to-join-inauguration-of-settler-project-in-east-jerusalem-1.7422532?utm_source=Push_Notification&utm_medium=web_push&utm_campaign=General
- 5-Elliott Roosevelt, İfşa Ediyorum, Nebioğlu Yayınları, s: 26
- 6-<https://www.eurasiareview.com/26062019-israel-us-and-russia-trilateral-meeting-in-jerusalem-to-combat-iran-oped/>
- 7-<https://www.jpost.com/Middle-East/US-Russia-and-Israel-meet-in-unprecedented-trilateral-summit-watch-live-593609>

Menkıbelerle Kudüs Tarihi

Yazar: Hıfzı

Yayına Hazırlayan: İbrahim Demirci

Sayfa Sayısı: 202

Baskı Yılı: 2016

Dili: Osmanlı Türkçesi-Türkçe

Yayınevi: Atlas Kitap

Hafızası olmayan bir insan düşünün..."- Kimsin?" diye sorulunca kendine dair nasıl bir cevap verebilir? Toplum da kendini tanımlarken geçmişlerinden ilham almak zorundadır. Yalnızca tarihini kabul eden, ortak hafızasına sahip çıkan toplumlar geleceklerini inşa edebilirler.

Kudüs'e olan ilgimizin son yüzyıl siyasi meselelerine mahsus bir cereyan olmadığını bilmeliyiz. Kudüs ile uzun bir geçmişe dayalı organik bağlarımız olduğu Hıfzı'nın bu eseri üzerinden fark edilebilir. Ülkemizde ve Dünya'da çeşitli kütüphanelerde Beytü'l Mukaddes'in Faziletleri, Kudüs'ün Ahvali ve Vasıfları, Kudüs Menkıbeleri vb. gibi çeşitli isimlendirmeler ve farklı nüshalar ile mevcut bulunan bu eser; 1641 yılında Kudüs'e giden ve orada belli bir müddet yaşayan Hıfzı Efendi'nin kaleme aldığı Kudüs ile ilgili tarihi menkıbelerden oluşuyor. Osmanlı Türkçesi olan orijinal metin ve Latin harfleri ile yeniden basılarak faydalı bir eser tekrar vücut bulmuş.

Eserde; Kudüs'ün ve Mîrac'ın faziletlerinden başlanarak, Hz. Nuh, Hz. Davud, Hz. Süleyman (as) binası, Hz. İbrahim ve Hz. Musa'nın ziyaretleri gibi temel tarihi konular anlatılmaktadır. Genel olarak Kudüs'ün tarihi arka planını, manevi önemini ve bereketini anlatan özet mahiyetindeki bu eser, ufku kendi ömrü ile sınırlı olmayan her Müslümanın okuması gereken bir kaynaktır.

Acaba Kudüs'ü gerçek manada anlayabilmek ve ceddimiz gibi sahiplenebilmek; böyle kaynakları asli şekliyle Osmanlı Türkçesinden okuyacak kadar kelime ve mana dünyamızın gelişmesi ile mi mümkün olacaktır? ■

REKLAM MI CİHAT MI?

Murat Yılmaz

Bizimkisi ve arkadaşları yanları-na aldıkları gençlerle beraber Kudüs mitingine doğru yola çıktılar. Yolda kendi aralarında: “Başka neler yapılabilir, sadece Kudüs değil, tüm İslam coğrafyasındaki mazlumların sesi olduğumuzu insanlara duyurmak;

Kudüs’ü, Arakan’ı, Yemen’i ve diğer mazlum coğrafyayı kutsamadan, insanları bilinçlendirerek, bu yerlerin bizim için ne anlama geldiğini öğreterek gerçek anlamda oralara yardım etmeliyiz ki; daha kaliteli ve çözüme odaklı eylemler ve yardımlar olsun.” diyerek sohbet ediyorlardı.

Yavaş yavaş miting alanına yaklaştılar, bir anda; daha dün bütün STK yönetimindeki makam sahiplerine kendi elleriyle davetiye götürdüğü **“Ortak Davamız Kudüs”** konferansına katılmayan yöneticileri gördü; birbirlerine sahte gülücükler atarak, kameraların kadrasına girmek için ya-

Kişiliğini makamından alanlar, makamdan sonra kişiliksiz kalır.

H. Ömer

rişiyorlardı. Bizimkisinin yanında bulunan ve "ahiretliğim" dediği arkadaşı bunun farkına varmış olmalı ki; **"Bak koltuk sahiplerine, çünkü programda yoktular ama bugün kameralar var diye en öndeler."** dedi. **"Kameraların gücünü gördün mü? Eğer sen, bir mevki sahibi olsaydın düzenlediğiniz konferansa gelirlerdi."** diye ekledi kızgın bir ifadeyle... Bizimkisi sustu ve belediyenin yapmış olduğu masada sandalyesini düzelterek, cebinden çıkardığı kâğıt ve kurşun kalemle; ruhumuzu işleyenlere ve ruhumuza işleyenlere hürmetle bir kaç kelam yazdı oracıkta.

"Hayata başladığımızda herkes değer kazanmak için uğraşır. Kimileri alın teri ile mücadele verir, kimileri birilerinin sırtına basarak bir yerlere gelir. Peki, biz zaten hayata değerli başlamamış mıydık? Bize gösterilen değer neydi? Hayatı nasıl yaşamalıydık? Biraz daha başarı için ve biraz daha unvan için ve biraz daha makam için mi yaşamalıydık? Mücadele ne uğruna olmalıydı? Kendimizi önemli biri olarak göstermek için mi?

Aslında hiç birimizin değerli olmak adına bir etikete, bir vasa ve bir makama ihtiyacı yok. Bizler zaten insan olarak eşref-i mahlûkatız. Allah, yaratarak bize değer vermiş ve bizler bu değeri kaybetmemek, insan kalabilmek için mücadele etmeliyiz. Hangi değer, hangi unvan, hangi makam ve hangi etiket bizi Allah'ın verdiği değer, unvan, makam ve etiketten daha değerli hissettirebilir? Bizler kendimize vermemiz gereken değeri ve insan olmanın kıymetini bilmezsek; kaybetmek korkusuyla

oturduğumuz o koltuklar, o makamlar bizi değerli yapmaz, bizi insan yapmaz. Demiyor mu? H. Ömer; **"Kişiliğini makamından alanlar, makamdan sonra kişiliksiz kalır."** Eğer yapacağımız mücadele Allah rızası için değilse, oturduğumuz makamlar, dünyada daha önde olmamızı, bir cemiyete girdiğimizde kişilerin ayağa kalkmasını, saygı duyulmasını sağlasa bile mahşerde bizi rezil eder. Bu ilgiden, alakadan başımız döner ve farkına varmadan şeytanın hizmetindeki bir köle gibi değersiz bir insan olup çıkarız. **Allah'ın rızasını kazanmak için makamlar sadece araç olmalıdır. Bizi yoktan var edene kul olma mücadelesi, insan olma şerefini hatırlatacak en iyi yoldur. Sonsuz şefkat ve merhamet sahibi Rabbimiz iyi kul olma şerefine erişmeyi bizlere nasip etsin. Bizlere oyunlar kurmaya çalışan, kulluğumuz engellemeye çalışan şeytanın şerinden korusun. Makamlarla, mevkiilerle, fazla ilgi alakadan oluşan baş dönmeleri ile kendi değerini, kendi kıymetini bulduğunu zannedenler aldanırlar..."**

Yazdıklarını buruşturup, kalemi ile birlikte çıkardığı cebine tekrar koyarken bir abisinin sözleri geldi aklına:

"Tribüne oynamak Yahudi şiarıdır. Müslüman şahsiyetlidir. İnsanlar nefislerindeki değerleri nebi şahsiyeti ile değiştirmezse üzerlerindeki hüküm değişmez. Bir şeyi başarmak zorunda değiliz, ancak o yol üzere olmalıyız."

Sonra ahretliğine dönerek: **"Allah bize bizden daha fazla değer veriyor ve hepimizle teker teker ilgileniyor. Sınav sistemi kusursuz işliyor."** dedi...

O esnada yanlarında bulunan gençlerden bir tanesi:

"Abi (Eğer olayı yaşayan kadın ise bu hitap doğru değil) neden bu tür organizasyonlarda birlikte olamıyoruz, za-limlere karşı birleşemeyen ümmet durumuna düşüyoruz. Şu an aynı zamanda ama iki ayrı mekânda Kudüs Mitingi var. Söylemlere gelince çok iyi Müslüman olduğumuzu ama icraata gelince bunun sözlerden öteye gitmediğini ve insanların ikiye bölünmüş olduğunu düşünme-

ye başlıyorum." dedi derin bir iç çekerek.

Bizimkisi; ikiye bölünlükten nefret eden Mehmet Akif Ersoy'un bir gün dostlarına şöyle yakındığından bahsetti:

"İkiyüzlüleri sever oldum, çünkü yaşadıkça yirmi yüzlü insanlar görmeye başladım. O yüzden dolayı, çok yüzlüler çoğalınca, ikiye bölünlüler bile aranır oldu."

Oysaki suret, sîreti yansıtmalıydı müminde... Her şeyin tersine dönmüşlüğünden midir nedir? Suret; sîreti örter oldu. Şu halde altüst olmalı bir şeyler demek ki, bir şeylerin düzelmesi için... Her altüst oluşun kötü olmadığını, her bozgunun mağlubiyet olmadığını ifşası için bu gerekli bize diye düşündü sessizce... Sonra Cemil Meriç'in sözüyle devam etti, Osmanlı Devleti'nin birlik ve bütünlüğü aklına gelerek:

"Aynı şeyleri sevmek, aynı şeyler için yaşamak ve ölmek. Türk'ü, Arap'ı, Arnavut'u düğüne koşar gibi gazaya koştu-

**Tribüne oynamak
Yahudi şiarıdır.
Müslüman
şahsiyetlidir.
İnsanlar
nefislerindeki
değerleri nebi
şahsiyeti ile
değiştirmezse
üzerlerindeki
hüküm değişmez.
Bir şeyi başarmak
zorunda değiliz,
ancak o yol üzere
olmalıyız.**

**Ve Allah' a onun
Elçisine duyarlılık
ve bağlılık gösterin
ve sakın birbirinizle
çekişmeye girmeyin,
yoksa yılgınlığa
düşersiniz;
cesaretiniz
sönüverir. Ve
zor durumlarda
sabır gösterin,
çünkü Allah,
gerçekten, zorluğa
göğüs gerenlerle
beraberdir.**
(Enfal Suresi, 46)

**ran bir inanç; gazaya, yani irşada... Al-
tı yüzyıl beraber ağlayıp, beraber gül-
mek."** Ne güzeldir değil mi beraber yaşa-
mak; dedi, gözleri buğulanarak.

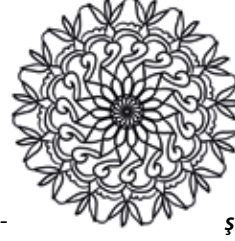
Sonra kâğıt ve kurşun kalemini cebinden
yine çıkardı. "Ahiretliği" anladı, o yine yaza-
caktı... Kime yazacaksınız? diye sormadan
edemedi; Temmuz başındaki Çanakkale
ziyareti geldi aklına ve "İmanlı'nın, İm-
kânlı'yı devirdiği kardeşlik ruhunu yeni-
den yakalamak duasıyla bir kaç kelam ya-
zacağım buracıktâ" diye cevap verdi.

**"Çanakkale Geçilmedi,
Geçilmeyecek."**

Evet, yedi düvel birleşmesine rağmen Çanakkale'yi geçemediler. Ama gerçek olan; artık biz de geçemiyoruz. Yüz yılı aşkın Kudüs'ten, Yemen'den, Halep'ten, Hama'dan kalkıp cepheye gelerek Çanakkale'yi göğüslerini siper ederek geçilmez kılan o kutlu insanların diyarına biz gide-

miyoruz. Sonunu düşünme-
den uzak diyarlardan kalkıp,
yüreğindeki İslam kardeşli-
ğini düşünerek Çanakkale'yi ge-
çilmez yapan o kahramanların to-
runlarının katledilmesine mani olamıyo-
ruz. Bizler kendi putlarımızı yıkıp da on-
lara yardıma koşmadık; bizler Çanak-
kale'de kaldık. Halepçe'de kardeşlerimiz
katledildi, Çanakkale'yi geçemedik. Ho-
calı'da kardeşlerimiz katledildi, Çanakkale'yi geçemedik. Arakan'da kardeşlerimiz
doğrandı, Çanakkale'yi geçemedik. Do-
ğu Türkistan'da kardeşlerimiz katlediliyor,
Çanakkale'yi geçemiyoruz. Gazze'de, Ku-
düs'te kardeşlerimize zulmediliyor ve biz
yine Çanakkale'yi geçemiyoruz. Çanak-
kale'den sonra ümmet olmadık, olama-
dık. Oysaki uzak diyarlardan yüreklerin-
deki İslam kardeşliğinden bir an şüphe
duymadan akın akın gelen o çağın kutlu
insanları Çanakkale'yi geçilmez kıldılar. O
kutlu insanlar "İnananlar kardeşler" di-
yerek; gelinmez, geçilmez denen yerler-
den gelip; düşmanın gelip geçeriz dedi-
ği yerleri geçilmez kıldılar. Şimdi bırakın
o kutlu insanların torunlarına yardım et-
meyi, bizden yardım isteyen, başları sı-
kışan, çaresiz kaldıkları için bize sığınan
kardeşlerimize bu toprakları çok görüyo-
ruz. İslamın kavramlarını kullanmak ye-
rine Batının istediği kavramları kullana-
rak onların yüreğini incitiyoruz. Bu çağın
kutlu insanları olmak için uğraşmıyor; sa-
dece kendimizi (vicdanımızı bile demiyo-
rum) rahatlatmak için sokaklarda slogan
atıyoruz... Hatta onu da birlik olarak ya-
pamıyoruz... Oysaki bir olsak, tek olsak,
güçlerimizi birleştirek Urumçü'yi geçil-
mez kılarız, Gazze'yi geçilmez kılarız, Ku-
düs'ü geçilmez kılarız, Arakan'ı geçilmez
kılarız, zalime karşı mazlumun önüne set
çekeriz. İşte böyle kutlu insanlar aranıyor.
Bu kutlu gelişin, kardeşlik ruhunun yeni-
den tesis edilmesi için ve mukaddes di-
yarların zalime ve zulme karşı geçilmez
kılınması için öncelikle birbirimizi sevme-
miz, saygı duymamız ve birbirimizi dinle-
memiz lazım...

Kurşun kalemi masanın bir kenarına bı-
raktırıp gözleri uzaklara daldı ve iki ayet düşü-
dü aklına: **"Ve Allah' a onun Elçisine duyar-**

**lılık ve bağlılık gösterin ve
sakın birbirinizle çekişmeye
girmeyin, yoksa yılgınlığa dü-
şersiniz; cesaretiniz sönüverir.**

**Ve zor durumlarda sabır gösterin,
çünkü Allah, gerçekten, zorluğa göğüs
gerenlerle beraberdir."** (Enfal Suresi, 46)

**"Toplanma gününde Allah sizi bir araya
getirecektir. O gün, aldanişın ortaya çı-
kacağı gündür.**

**Kim Allah' a inanır, makbul ve güzel iş-
ler yaparsa, Allah onun günahlarını si-
ler ve devamlı kalmak üzere içinden ır-
maklar akan cennetlere koyar. İşte en
büyük kurtuluş ve saadet budur."** (Te-
gâbun Suresi, 9)

Sonra gençlerle beraber "Kahrolsun İsra-
il!" diye bağırانların yanına doğru hare-
ket ettiler. ■

**Toplanma gününde
Allah sizi bir araya
getirecektir. O gün,
aldanişın ortaya
çıkacağı gündür.
Kim Allah' a inanır,
makbul ve güzel
işler yaparsa, Allah
onun günahlarını
siler ve devamlı
kalmak üzere
içinden ırmaklar
akan cennetlere
koyar. İşte en büyük
kurtuluş ve saadet
budur.**

(Tegâbun Suresi, 9)

Ekmek Gibi, Aş Gibi Sevgili Kudüs

Şeyda Uçar Karaman

İnternet çağında Kudüs'ün Selahaddin'i kim olacak? TV karşısında koltuğa yaşıyanlar mı? Nargile salonlarında devlet kurup, devlet yıkanlar mı? Yoksa başı örtülü ve yüzünde bir evi boyamaya yetecek boya ile Kudüs edebiyatı yapanlar mı?

Yayınevlerinin basmakta neredeyse yarıştığı, bugün her evde bulunan mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim yalnızca Ramazan aylarında yahut cenazelerde okunup rafa kaldırıldığı, dilden kalbe inmediği için; rahat koltuklarında sabahdan akşama kadar arkalarına yaslanarak İslam san-ki yalnızca abdestten, namazdan, oruçtan ibaretmiş gibi cihadı, faizi, yalanı, haramı, helali anlatmayan, makamı sarsılmasın diye siyasi ranta alet olan hocalar çoğunlukta olduğu için; başörtülü olanın sosyal olmayacağını, toplumdaki kendini soyutlamayacağını ispat edip "Ben de varım!" dercesine kafelerde bacak bacak üstüne atarak kadını erkekli sohbetlerine kahkahaları ile ahenk katan, yüksek topukları üzerinde sokaklarda arz-ı endam eden, erkeklerle tokalaşmayı medeniyet adeden, makyajı özgürlük sayan, başörtüsü ile üniversiteye girebildiği için her mesleğin kendisine uygun olduğunu düşünen, şalının altından saç görünen, kolları dirseklerine kadar açık ve ayak bileklerindeki halhalı ile bakanın dönüp bir daha baktığı "tesettürlü" kızlarımız olduğu için küffarın rahatsız olacağı bir durum kalmadı.

Başındaki sarığı çıkarmayıp frenk mukallitliğine taviz vermediği için İstiklâl Mahkemeleri'nde devrin âlimlerini feda eden milletin bugün giydiği kılık kıyafet, oyunun tıkr tıkr işlediğinin en büyük ispatıdır. Bir dönem "Üç-beş yıl sonra birine ab-

desti öğretir bu!" diyerek ortadan kaldırılan insanlar, suç aleti toplar gibi toplatılan Kur'an-ı Kerimler, ilmi haller, hadis ve tefsir kitapları, "hamam böceği" yaftası ile çıkarttırılan çarşılar, bugün nasıl bu kadar normalleşti dersiniz?

İstiklâl Mahkemeleri'nde idam edilen Şehit İskilipli Atıf Hoca'nın ismini hepimiz bir yerlerden duyduk. Cilt cilt kitapları ile sözde medeni kanunu, harf inkılabını, kılık kıyafet yasasını eleştirdiği için yahut insanları bu sebeple bilinçlendirdiği için idam edilmiştir belki? Ne dersiniz? Belki de "Bir yıla kalmaz bu adam darbe yapar." diye ondan korkmuşlardır.

Hiçbiri... Bunların hiçbiri İskilipli Mehmet Atıf Hoca'nın idamının sebepleri değildi. Öyle ki; yazmış olduğu 32 sayfalık hadis şerhine dönemin İstanbul Valiliği tarafından ödül verilmişti. İstiklâl Mahkemesi'nden Atıf Hoca için çıkan kararın amacı tüm hocalara gözdağı vermektir. O'nun ilim halkasında bulunan, sohbetlerine katılanlar mahkemede "Biz bu adamı tanımayız, bilmeyiz" diyerek bedbaht olurken; Atıf Hoca dik duruşunu bozmayarak "Başındaki sarık da bez parçası, bu şapka da bez parçası onu çıkarıp bunu taksan ne olur?" diye soran hâkime bayrağımızı işaret ederek: "Reis Bey, arkanızdaki bayrak da bez parçası, İngiliz bayrağı da bez parçası, bunu çıkarıp onu taksanız ne olur?" diyerek kılık kıyafetin esasen İslam'ın temsiliyet makamı olduğunu vurgulamıştı. Savcının üç yıl kürek cezası istemiyle baş vurduğu mahkeme idam kararı ile noktalandı. Ne bir suç teşkil edecek unsur ne de delil vardı. Eğer o gün Atıf Hoca diğerlerinin yaptığını yapsaydı belki ipten kurtulacaktı ama biz onun ismini duymaya-

caktık. Tıpkı "Özür dile, basın duysun, seni idam etmeyelim." diyenlere: "Bir mümin bir münafıktan özür dilemez!" cevabını veren Seyyid Kutub gibi...

Atıf Hoca'dan idam kararının ardından savunmasını yazması istendi. Cezaevinde savunmasını yazarken uyuyakaldı ve rüyasında Peygamber Efendimiz'i(sav) gördü. Fahr-i Kainat Efendimiz(sav), Ona: "Niçin savunma yazarsın, geleceğin yer biz değil miyiz?" dedi. Bunun üzerine Hoca efendi uyanır uyanmaz savunmasını yırtıp attı.

İdam sehpasına götürülürken son isteğini sorduklarında "Mahşerde görüşeceğiz." dedi.

Onlara ipe gitmek ve bedel ödemek, bugünün Müslümanlarına da bu hadisenin edebiyatını yapmak düştü.

Eline klavye geçenin mücahit kesildiği bu çağda dünyaya geliş amacını unutmuş, gayesini yitirmiş, dünyevileşme yolunda yarışan, kalbinde İslam'a hizmet noktasında gayret taşımayan Müslümanların davası elbette Kudüs değildir. Sorsanız terörist İsrail'in Kudüs'ü başkent ilan etme girişimini bilmeyen sayısız insan var. İşte bu, Mescid-i Aksa'yı Kubbetüs Sahra'dan ibaret görmek kadar tehlikelidir.

Zalimlerin zulmü gayretullaha dokunur, dokunur da hesap bizden beri durmaz.

Zulümler bitecek elbet bir gün, ama biz bugün ekmek gibi, aş gibi bileceğiz Kudüs'ü.

Karış karış, metre metre bileceğiz...

Ve kızlarımıza Kudüs ismini vereceğiz. Çünkü Kudüs kıyamet sabahına kadar Müslümanların olacak. ■

ARZ-I MEV'UD'UN SIRRI

Abdulkadir Tok

Günümüzde İsrail Devleti'nin kullanmış olduğu İbranice lisansında 'toprak' kelimesinin iki farklı anlamı vardır. Birincisi, bildiğimiz toprak manasındaki kullanılan **הַיָּמִינָה** (Mediyana); diğeri ise sadece İsrail'e ait olarak nitelendirilen **אֶרֶץ** (Erets)'tir. Erets, bugün Arapçada kullanılan ve bizim dilimize de buradan geçen Arz kelimesinin karşılığıdır. Yani bugün Arz-ı Mev'ud (Vaate edilmiş Topraklar) kelimesindeki 'Arz' iddia edilen toprakların sadece İsrailoğulları'na ait olduğunu ifade etmektedir. Peki, acaba gerçekten Allah (c.c) tarafından böyle bir vaat verildi mi? Verildiyse hangi hadiseden dolayı bu vaat verildi ve hangi toprakları kapsamaktadır? Kutsal kitaplara göre bu vaat halen geçerli mi, yoksa çoktan hükümsüz hale geldi mi? Şu an Arz-ı Mev'ud'un yeniden hayat bulması için Siyonist İsrail ne tür politikalar gütmektedir? İşte merak edilen ve muallâkta kalınan bu sorulara cevaplar vermeye çalışacağız.

Kur'an-ı Kerim ışığında Vaat Edilen Topraklar

Elbette biz bu yazımızı kaleme alırken Musevilerin kutsal kitabı olan Tevrat'tan da incelemelerde bulunduk. Lakin bildiğimiz gibi Tevrat tahribata uğradı. Tevrat'tan sonra Tevrat'ı tamamlayan ve düzenleyen

İncil de yine aynı şekilde tahrip edildi. Bu nedenden ötürü biz bu iki kitaptan ve bu iki Kutsal Kitaba tabi olan kavimlerden bize haber veren Kur'an-ı Kerim ölçüsüyle değerlendirmelerde bulunacağız.

Hepimizin bildiği gibi Hz. Yusuf (a.s) bir takım zorlu süreçlerden geçtikten sonra Mısır'a geldi ve burada önce köle olarak sonra Mısır Azizi olarak yaşamını sürdürdü. Daha sonra Kenan diyarında yaşayan ailesini de Mısır'a yanına aldı. **Allah tarafından o dönem âlemlerin üzerine en faziletli kavim kılınan (Bakara Suresi 47) İsrailoğulları Mısır'ın hâkimiyeti Firavun'a geçene kadar Mısır'da gayet ferah bir yaşam sürdürdüler. Mısır'ın hâkimi olan Firavun İsrailoğulları'nı köle ilan etti...**

Hz. Musa Firavun'a İsrailoğulları'nı serbest bırakması için talepte bulunana kadar Firavun ve halkı İsrailoğulları'nı köle olarak kullandı. Firavun vezirlerin araya girmesinden dolayı başta Hz. Musa'nın serbest bırakma talebini kabul etmedi. Fakat daha sonra Hz. Musa'nın göstermiş olduğu mucizelerden ötürü Firavun onu ve kavmini serbest bırakmak zorunda kaldı.

Hz. Musa öncülüğündeki İsrailoğulları uzun bir müddet Tih Vadisi'nde yaşadı. Sonra Allah onlara yaşamaları için bugün Kudüs diye bildiğimiz bölgenin (kay-

naklarda Kenan diyarı diye de geçmektedir) kendilerine verildiğini, Allah'a şirik koşmadan ibadet etmelerini, kimseyle savaşmadan insanlara iyilik yapmak konusunda tebliğde bulunmalarını ve bu süreçte kendi yardımının da onlarla olacağını bildirerek İsrailoğulları'nı bu diyara gönderdi. Lakin onlar kendilerine vaat edilen bu bölgeye hemen girmediler ve giremediler. Yahudiler (kitaplarda Amelikalıların yaşadığı rivayet edilen) bu bölgeye girmekten korktular ve Hz. Musa'ya: 'Ey Musa! Onlar orada bulundukça, biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabb'in girdin, onlarla savaşın. Biz burada oturacağız.' (Maide 24) diye sitemde bulundular. Bunun üzerine Allah İsrailoğulları'na bu diyara girmeyi tam 40 yıl haram kılmıştır. (Maide 26)

40 yılın sonunda Hz. Yuşa öncülüğünde kendilerine saldıran orduyu yenerek şehre girmelerine rağmen İsrailoğulları şehre tamamen hâkim olamamışlardır. Sonrasında Hz. Davud döneminde şehri tamamen ele geçiren İsrailoğulları şehre bu sebeple 'Davud'un Şehri' ismini vermişlerdir. En rahat ve ferah geçen dönemleri ise Hz. Süleyman Dönemi olmuştur. Kudüs'ün Yahudiler için vazgeçilmez bir yer olması bu dönemde başlamıştır. Allah kendilerine vaat edildiği rivayet edilen bu bölgeye

giriş yaparken secde ederek tevazu içinde girmelerini emretti. Fakat onlar bunu alaya aldı ve gayrı ahlaki davranışlarla şehre giriş sağladılar.

Vaat edilen bu toprakların sınırı kesin olarak Kuran-ı Kerim'de bize bildirilmemiştir. Bu konu hakkında İslam âlimleri farklı hadiseleri emsal alarak farklı görüşler beyan etmiştir. Kimisine göre Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkıp Kudüs'e gelene kadar dolaştığı tüm topraklar kapsamaktadır. Kimi âlimlere göre ise de bu topraklar Yakubi Diyarı, Şuayb Şehri olarak geçip sınırı Haran bölgesine kadar uzanmaktadır. Lakin Kur'an-ı Kerim de böyle bir sınır kesin olarak bildirilmemiştir.

Nitekim bu vaat bugün geçerli değildir. Çünkü Yahudiler Allah'a karşı mükellef olduğu sorumlulukları yerine getirmeyip isyan ederek (Bakara Suresi 61), Hz. Peygamber'i (s.a.v) inkâr ederek; 'Senden geleni işittik ve karşı geldik.' diye söylemlerde bulunup dine saldıracak, gerçek hakikati bilmelerine rağmen kabul etmemeleri sebebiyle Allah (c.c) tarafından lanetlenmişlerdir. (Nisa Suresi 46). Yahudiler ismi Muhammed (s.a.v) olan son Peygamberin geleceğini ve bu Peygamber aracılığıyla gelen kitabın tevhidi yeniden hâkim kılarak, Yahudiliğin de düşmanı olan putperestliği ortadan kal-

dıracağına, böylece Musa'nın dinini yeniden güçlendireceğine ve bu suretle kendilerinin de Medine müşrikleri karşısında üstün duruma geçeceklerine inanıyorlardı. Lakin atladıkları bir şey vardı. Gelen Peygamber İshak'ın soyundan değil İsmail'in, yani bir Arap soyundandı. Peygam-

”

**Allah tarafından o
dönem âlemlerin
üzerine en faziletli
kavim kılınan
(Bakara Suresi 47)
İsrailoğulları Mısır'ın
hâkimiyeti Firavun'a
geçene kadar Mısır'da
gayet ferah bir yaşam
sürdüler. Mısır'ın
hâkimi olan Firavun
İsrailoğulları'nı köle
ilan etti...**

”

berimiz Hz. Muhammed (s.a.v) gelince Yahudiler Peygamberimizi inkâr ettiler. Böylelikle Allah'ın laneti bir kez daha Yahudilerin üzerine tezahür etmiş oldu (Bakara 89). Kısacası Yahudiler için 'salih kul, faziletli kavim' vasfı ortadan kalktığı içindir ki, Mukaddes Arz (kutsal topraklar, vaat edilen topraklar) artık hükümsüz duruma geldi. (Enbiya Suresi 29)

Yahudi Kutsal Kitaplarında Arz-ı Mev'ud

Yahudi ilahiyatı Arz-ı Mev'ud meselesiyle alakalı farklı kanaatler ortaya koymaktadır. Vaat edilen bu bölge Ahd-i Atik'te Kenan diyarı (Tekvin), ikinci mabet (Süleyman Mabedi'nin ikinci kez inşası) döneminden sonra artık Arz-ı Mev'ud (Ahd-i Cedid) diye adlandırılmıştır. Kuran-ı Kerim'in aksine Arz-ı Mev'ud'un sınırları (bugünkü) Tervat'ın çeşitli bölümlerinde belirli bir şekilde belirtilmiştir. Kimi bölümlerinde Mısır (Nil) Nehri, Lut Gölü, Batı Akdeniz, Hora Dağı ve Ürdün'ün Şeria Bölgesi bölgesini kapsamaktadır (Çıkış). Tekvin'de Nil Nehrinden Fırat Nehrine kadar olan toprakların tamamının kastedildiği söylenmektedir. (Tekvin/15)

Bahsedilen bu topraklar ilk önce Hz. İbrahim (a.s)'a ve onun zürriyetine vaat edilmiştir. İlginçtir ki; Kitâb-ı Mukaddes geleceği Hz. İsmail (a.s)'den sonra devre di-

şı bırakılmıştır. Çünkü kendileri Hz. İshak'ın soyundan gelmektedir. Hz. İbrahim'den sonra Hz. İshak'a ve onun zürriyetine sonra Hz. Yakub'a ve zürriyetine sonra Hz. Yusuf a, Hz. Musa'ya ve Hz. Yuşa'ya yapılan bu vaat, Ahd-i Atik'te beyan edildiğine göre her dönemde belli şartlara tabii tutulmuştur. (Çıkış 13/5, Tesniye 5-8). Ahdin şartlarına uyulmadığı, Yahova'nın emirleri yerine getirilmediği, Onun kanunları reddedildiği (Levililer, 26), şeriattaki emirler tutulmadığı takdirde başlarına her türlü felâket gelecek, Yahova onlardan nefret edip onlara karşı öfke ile yürüyecek (Levililer/ 26 Tesniye/28), mülk edinmek için kendilerine vaat edilen diyardan koparılacaklardır. (Tesniye, 28/63). Bu inanışa göre ahde riayet etmeyen ise Yahova tarafından Arz-ı Mev'ud'dan mahrum kalacak ve lanetlenenecektir (Yeremya, 11/3). Tabi ki İsrailoğulları da bugün olduğu gibi tarihleri boyunca da kendi kutsal kitaplarında bahsedilen, Yahova ile yaptıkları bu ahidlere (sözleşmelere) hiçbir zaman sadık kalmamışlardır.

Yakın tarihte Arz-ı Mev'ud

Merkezini Kudüs'ün oluşturduğu vaat edilmiş Kutsal Topraklar, maalesef ki Ya-

**Asırlardır hedefleri,
uğradıkları
bozgunlardan ötürü
Dünya'nın dört bir
yanına sürgün olan
tüm Yahudiler'i
buraya toplayıp,
önce Büyük İsrail
sonra 'Dünya
Hâkimiyeti İdealini'
gerçekleştirmektedir.**

hudiler için sona ermiş tarihi bir geçmişi olan mekândan ibaret değildir. **Asırlardır hedefleri, uğradıkları bozgunlardan ötürü Dünya'nın dört bir yanına sürgün**

olan tüm Yahudiler'i buraya toplayıp, önce Büyük İsrail sonra 'Dünya Hâkimiyeti İdealini' gerçekleştirmektedir. Dağılan Yahudileri buraya toplamak ve bu ideale ortak etmek için sürekli sahte Mesihler ile sürüp ikna faaliyetleri gerçekleştirmişlerdir. Sahte Mesihlerle başlayan bu hareket 20. Yüzyılın başlarında Dr. Theodor Herzl öncülüğünde artık 'Siyonizm' adı verilen siyasi bir kimliğe bürünmüştür. Bu ideal, sadece merkezi Kudüs olan Filistin'e dönüp orada devlet kurma hedefini taşımış olsaydı, Yahudiler 1948 yılında İsrail Devletini kurduklarında, Nil ile Fırat arasında ki topraklarda yani Ortadoğu'da barışın tesis edilmiş olması gerekirdi. Oysa 102 yıldır burada barış değil savaş hüküm sürmüştü ve sürmektedir. Bunun için bugün bu vakaların cereyan etme sebeplerini anlamak için Arz-ı Mev'ud'un dolayısıyla İsrail'in siyasi tezi olan Siyonizm'i incelemek kanaatimizce faydalı olacaktır.

Her şey Theodor Herzl'in Dünya'nın tanınmış Siyonistleriyle 1897 yılında Basel'de gerçekleştirdikleri Dünya Siyonist Kongresi ile su yüzüne çıkmaya başladı. Artık siyasi bir mecra olarak hareket edeceklerdi. Nitekim Herzl'in bu kongre sonrası hede-

Uluslararası hukuka göre Siyonist İsrail Devleti'ni tanıyan ilk devlet SSCB oldu. Hemen ardından ABD tanıdığını deklare etti. Fazla zaman geçmeden ise İngiltere, Fransa ve diğer sosyalist ülkeler tanıdığını duyurdu. Acıdır ki tanıyan ilk Müslüman Devlet 1949 yılında Türkiye oldu.

fi ilk 50 yılda İsrail Devleti'ni kurmak, ikinci 50 yılında yani kongrenin 100. yılında ise 2000 yıldır arzuladıkları Büyük İsrail Devleti'ni kurmaktı. Bunun için o dönemin süper güç devletleriyle (Almanya/İngiltere/Osmanlı) görüşmelere başlamıştı. Almanya kendileriyle görüşme taleplerini hiç kabul etmemiş, Sultan Abdülhamid ise sinisi planlarını bildiği için şiddetle reddedip bu hain emellerini engel olmak açısından Filistin'deki tedbirleri 2 kat arttırmıştı. Sadece İngiltere'den olumlu cevap gelmişti. Sultan Abdülhamid tahttan indirildikten sonra İngiltere Filistin topraklarını işgal etmişti. Siyonistlere gün doğmuştu. Dönemin İngiltere Dışişleri Bakanı'nın Yahudi para imparatorlarından Rotschild ailesine yazdığı mektup (Balfour Deklarasyonu) sonucunda yavaş yavaş bu bölgeye Yahudi göçü başlamıştı. Siyonistler emellerine adım adım ilerliyordu. 1947 yılında BM'nin Araplara 3 Bölge İsrail'e 3 bölge tahsis et-

mesi aslında artık İsrail Devleti'nin varlığının kabul edildiğini gösteriyordu. 1948 yılında ise Siyonistler David Ben-Gurion başkanlığında bağımsızlıklarını ilan ettiler. Yani Herzl'in kongrede belirttiği ilk hedefine artık ulaşmıştı. **Uluslararası hukuka göre Siyonist İsrail Devleti'ni tanıyan ilk devlet SSCB oldu. Hemen ardından ABD tanıdığını deklare etti. Fazla zaman geçmeden ise İngiltere, Fransa ve diğer sosyalist ülkeler tanıdığını duyurdu. Acıdır ki tanıyan ilk Müslüman Devlet 1949 yılında Türkiye oldu.**

Artık İsrail Devleti vardı, fakat bununla sınırlı kalmayacaklardı. Yeni hedef belliydi: Büyük İsrail Devleti'ni kurmak. Bu projeye 2. Dünya Savaşından sonra İsrail lobi-leri tarafından ekonomik, askeri ve siyasi kurum ve kuruluşlarla sarılan ve kendisini ABD'li Siyonist Hristiyanlar (Bunlar Evangelist olarak bilinmektedir. Teferruat için Minber-i Aksa 36. Sayı), bir dönem İngiltere'nin İsrail'i kurmakla yaptığı hizmeti devralarak Büyük İsrail hedefini gerçekleştirmesi için çalışıyor.

Zaman ilerledikçe Ortadoğu'daki savaşların ardı arkası kesilmiyor ve İsrail hedeflerine adım adım yaklaşıyordu. Savaşlar Arap Devletler ve İsrail arasında cereyan ediyordu. İsrail galip gelip topraklarını genişletiyor, daha sonra ise mağlup et-

tiği bu devletler ile uzlaşa sağlıyordu. 1980 yılında artık Kudüs'ün tamamını başkent ilan etmişti. Zaten hedef buydu; başkenti doğusuyla batısıyla Kudüs olan bir devlet. Nihayet İsrail'in Ortadoğu'daki Kanlı Stratejisi **Oded Yinon** adlı bir gazetecinin raporunda kendisini açığa verdi. Bu rapor Herzl'in 1897'deki Bildirgesinin biraz daha gelişmiş haliydi. Peki, CIA destekli bu plan neydi? **Yinon'a göre Büyük İsrail'in oluşması sadece iç dinamikler ile değil, komşu ülkelerin durumu ile de ilgilidir. Eğer komşu ülkeler birleşme yoluna giderse bu İsrail için en büyük tehdittir. Yapılması gereken ise önce düşman ülkeleri mezhep ve etnik temelde iç karışıklık çıkarıp bölmek ve bu durumdan faydalanarak İsrail'in bölgesel gücünün tesisini sağlamaktır.** Ardından bölgede Mısır, Suriye, Irak tarafından çevrili İsrail'e müttefik ülkeler bulmak veya oluşturmaktır. Ayrıca Türkiye, Irak, Suriye'nin parçalanması gerektiğinden ve yeni kurulan İran İslam Cumhuriyeti ile nasıl baş edilmesi gerektiğinden bu raporunda teferuatıyla bahsetmekteydi. İsrail'in politikaları bu doğrultuda işliyordu. Şu an ABD, İsrail, İngiltere'nin sebep olduğu Ortadoğu'nun ve İslam coğrafyasının içinde bulunduğu bu paramparça vaziyetin ve sözde İslam Ülkeleri'nin sürekli İsrail ile bir uzlaşma arayışı içerisinde olmaları bu rapo-

Peygamberimiz (s.a.v):
"Müslümanlarla
Yahudiler harp
etmedikçe Kıyamet
kopmayacaktır.
Bu Harpte
Müslümanlar galip
gelerek Yahudiler'i
öldürecektir."
(Müslim-Fiten/82)
buyurmaktadır.

run dolayısıyla Siyonizm'in kirli emellerine kısmen ulaştığının bir tezahürüdür.

Devletini kurduktan sonra bir sonraki hedefine odaklanan ve bunun için gece gündüz dur demeden her alanda aktif olarak çalışan İsrail, bu hedefe henüz ulaşamamıştır. 1994 yılında Dünya Siyonist Kongresi'nin yapıldığı Basel'de, Merhum Erbakan Hoca Siyonizm'in kirli emellerini bozmak, adil ve yeni bir Dünya'nın tesis edilmesini sağlamak amacıyla aynı salonda Avrupa İslam Birliği Konferansı'nı tertiplemiştir. Yani Büyük İsrail ütopyasına en etkili darbeyi Necmettin Erbakan vurmuştur.

Son yıllarda Büyük İsrail için yapılanlar

21. Yüzyılın ilk çeyreğindeyiz. Bu zaman dilimini anlatmaya elbette ki kelimeler yetmez. Sadece son 15 yılda İsrail'in içte ve dışta neler yaptığına, Ortadoğu'da özellikle 'sözde vaat edilen topraklar' sınırlarına giren ülkelerde çıkan savaşların-işgallerin sebeplerine, Müslüman ülkelerin hangi olaylar sonucu birbirlerine düşman kesildiğine, yine Ortadoğu ve Körfez ül-

kelerindeki Filistin'e destek veren Müslüman liderlere karşı gerçekleşen darbelere ve özellikle son yıllarda Müslüman Arap liderlerinin İsrail ve ABD ile gerçekleştirdiği, gerçekleştirmeyi planladıkları stratejik ortaklık ve müttefikliklere baktığımız zaman aslında hepsinin bu kirli emelin bir parçası olduğunu görmek zor değildir.

Bu sinsi plana siyasi, ekonomi ve askeri alanda en kapsamlı ve en güçlü destek hiç şüphesiz ABD'den gelmektedir. Evanjelistler'in eliyle Trump döneminde gerçekleştirilen katliam ve ilhakların meşru hale getirilmesine, ABD'nin İsrail büyükelçiliğini Kudüs'e taşımasına, uluslararası hukuka aykırı bir şekilde başka ülkelerin toprağının İsrail'e tahsis edilmesine neredeyse 2. Balfour Deklarasyonu niteliğinde olan Yüzyılın Antlaşması adı altında Filistin'i hiçe sayan ve tamamıyla Büyük İsrail Devleti hayalinin vücut bulmasına hizmet eden hadiseler bize yine şunu göstermektedir ki; ABD bu oyunun baş aktörüdür.

Netice

İsrail'in ve maalesef ki artık İslam toplumlarının da dilinden düşürmediği 'vaat edilmiş topraklar' denilen bir yer dinen hükümünü kaybetmiştir. Çünkü İsrailoğulları salih kul vasfını kaybedip yukarıda da belirttiğimiz üzere lanetli kavim vasfına haiz olmuştur. Lakin gördüğümüz üzere, bayrağından tutun dünya kadar yapılan siyasi hamlelere kadar göstermektedir ki, bu ideal kendi bakış açılarına göre hala bitmemiş. Elbette inancımız gereği biliyoruz ki; sinsi emellerine asla ulaşamayacaklar, bir şekilde yeniden bozguna uğrayacaklar. Fakat biz bunun neresinde yer alıyoruz? Bu bozguna vesile olabilecek miyiz? Siyonizm'i biz ne kadar anlayabildik? Anladığımızı ne kadar dillendirebildik? Siyasi liderlerimize Siyonizm'e ortak değil, engel olmaları için toplum olarak ne kadar baskı uyguladık? Bu soruların cevabını kendi kendimize verebiliyor muyuz? Bakın Büyük İsrail Devleti'nin sınırlarına Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi de (Şanlıurfa, Diyarbakır, Mardin, Batman, Siirt, Adı-

yaman) girmektedir. İsrail boşuna mı GAP ile ilgileniyor sanıyoruz.

Bu hususlara karşı tedbir kısmını daha doğrusu yapmamız gerekenleri Filistinli Bilim Adamı Prof. Dr. Abd al-Fattah El-Awaisi 3 madde de özetlemiştir.

1-) Bireysel ve toplumsal olarak Siyonizm'e karşı şuurlu bir şekilde yetişip, insan yetiştirmek.

2-) Eğer biz bu yol üzere yetişirsek ve siyasilere baskıda bulunursak, bizi temsil eden siyasilere de İsrail ve destekçilerine karşı artık hamle yapmak zorunda kalacaklar.

3-) Belli bir zaman sonra hamleler artık diplomatik değil fiili(askeri) olacaktır ve bu hamleler sonucu Allah'ın izniyle İsrail yok olacaktır.

İnanalım ki eğer biz bu çizgide yetişip yetiştirirsek; İslam ülkeleri İsrail ve ABD ile müttefik olup bu projeye hizmet eden bir oyuncu olmak yerine, kendi içinde birle-

şerek bu sinsi planı gerçekleştirmek isteyenlere karşı gerek ambargo uygulamak olsun, gerek fiili çatışma olsun karşı tepki de bulunmak zorunda kalacaklardır.

Peygamberimiz (s.a.v): **"Müslümanlarla Yahudiler harp etmedikçe Kıyamet kopmayacaktır. Bu Harpte Müslümanlar galip gelerek Yahudiler'i öldürecek-tir."** (Müslim-Fiten/82) buyurmaktadır. Yani İsrail'in yok olacağını yıllar önce Efendimiz (s.a.v) bize bildirmiştir. Rahmetli Necmettin Erbakan Hocamız ise "Bir Milletin asıl gücü tankı topu tüfeği değil, inançlı ve imanlı gençliğidir." diyerek bizleri bu uğurda çalışmaya teşvik etmiştir. İsrail'i bozguna uğratan ve Ortadoğu'nun, Filistin'in, Kudüs'ün yeniden hürriyetine kavuşmasına, bu topraklara yeniden İslam'ın hâkim olmasına vesile olan imanlı ve inançlı bireyler olma duasıyla Vesselam. ■

Kaynakça:

- 1-) Türkiye Diyanet İşleri Başkanlığı İslam Ansiklopedisi
- 2-) T.C DİB Yaşayan Dünya Dinleri
- 3-) Kuran-ı Kerim/Ibn-i Kesir ve Şeyh İzzeddin Er-Ruhani tefsiri
- 4-) Nil'den Fırat'a Devlet Oyunları/ Erdal Sarızeyrek
- 5-)Yahudi Devleti/Theodor Herzl/Hakan Başak
- 6-)Tevrat Neden Değiştirildi/ Müslüm İnçe
- 7-)İsrail'in Şifresi/ Hakan Yılmaz Çebi
- 8-) Siyonizm ve Filistin Sorunu/ Mim Kemal Öke
- 9-) HYPERLINK "<https://thenewturkey.org/how-israel-dominates-the-political-landscape-in-the-middle-east>"<https://thenewturkey.org/how-israel-dominates-the-political-landscape-in-the-middle-east>
- 10-) HYPERLINK "<http://www.5n1ktv.com/amp/haber-oded-yinon-plani-nedir-4484.html>"<http://www.5n1ktv.com/amp/haber-oded-yinon-plani-nedir-4484.html>
- 11-) HYPERLINK "<http://www.pau.edu.tr/zyilmaz/tr/sayfa/israilin-ortadogu-projesinde-neler-var>"<http://www.pau.edu.tr/zyilmaz/tr/sayfa/israilin-ortadogu-projesinde-neler-var>
- 12-) HYPERLINK "http://isamveri.org/pdfdrg/D02420/2006_6_1/2006_1_OKEMK.pdf"http://isamveri.org/pdfdrg/D02420/2006_6_1/2006_1_OKEMK.pdf
- 13-) HYPERLINK "<http://www.avlaremaz.com/2017/10/29/nilden-nehire-arz-i-mevud-veya-buyuk-israil-paranoyasi-ayse-hur/>"<http://www.avlaremaz.com/2017/10/29/nilden-nehire-arz-i-mevud-veya-buyuk-israil-paranoyasi-ayse-hur/>
- 14-) Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca'nın Siyonizm ile alakalı konferansları.

İSRAİL'İ KURTARMA PROJESİ!

Orhan Buyruk

Dünya gündemi sıklıkla değişse de, yüz yıldır değişmeyen bir "İsrail sorunu" var. Altını çizerek tekrar ifade ediyorum İsrail sorunu var. Aynı dünya görüşüne sahip olduğumuz bir takım araştırmacı, gazeteci, yazar vb. şahsiyetlerin dahi kurdukları cümlelerde ya da yazdıkları kitaplarda "Filistin sorunu" gibi ifadeler görüyoruz. Buna tümüyle karşıyım. İyi niyetle yazılmış-söylenmiş olsa bile bilinçaltımız-

da sorunun Filistin olduğunu aşılabiliriz ve biz de bu zokayı yutmuşuz. Filistin diye bir sorunumuz yok! Filistin davamız var...

Sorun, yüzyıllardır bu topraklarda yaşayan Filistinliler değildir. Sorun, zehirli mantar gibi üreyerek bu topraklara kan ve gözyaşı getiren İsrail'dir.

İsrail sorunu başladığı günden beridir, ABD yönetimlerinde yetki makamına oturan herkes bu konuyla yakından alaka-

Sorun, yüzyıllardır bu topraklarda yaşayan Filistinliler değildir. Sorun, zehirli mantar gibi üreyerek bu topraklara kan ve gözyaşı getiren İsrail'dir.

“

**Geçen yıldan beri
“Yüzyılın Anlaşması”
adı altında gizlilikle
yürüttükleri bir
planı artık ilan
etmeye başladılar.
Zaten kimse de çıkıp
Amerika’ya: “Sen
okyanuslar ötesinden
buraya kadar gelip
neyin anlaşmasını
sağlamaya
çalışıyorsun?” diye
sormaya cesaret
edemiyor. Yüzyılın
Anlaşması adını
verdikleri bu planı
Trump’ın Yahudi
damadı Jared
Kushner yürütüyor.**

”

dar olmuş ve kendilerince vaatlerde bulunmuşlardır. ABD başkanı seçilen Trump da seçim vaatlerinde İsrail sorununa yönelik söylemlerde bulunmaya başlamıştı. Seçildikten sonra da büyükelçiliğini Kudüs’e taşıma kararı alarak bunlardan birini uyguladı.

Geçen yıldan beri “Yüzyılın Anlaşması” adı altında gizlilikle yürüttükleri bir planı artık ilan etmeye başladılar. Zaten kimse de çıkıp Amerika’ya: “Sen okyanuslar ötesinden buraya kadar gelip neyin anlaşmasını sağlamaya çalışıyorsun?” diye sormaya cesaret edemiyor. Yüzyılın Anlaşması adını verdikleri bu planı Trump’ın Yahudi damadı Jared Kushner yürütüyor.

Peki, bu plan nereden çıktı? Neden bu sorunu artık mutlak bir çözüme kavuşturma ihtiyacı duydular? İsrail sözde gücüne güç kattıkça, Ortadoğu’da yaşanan iç çatışma ve savaşlar İsrail’in işine yaradıkça neden böyle bir anlaşmaya ihtiyaç duydular ki?

İsrail zaten Filistinlileri yok edecek, hatta yok etmek üzere(kendi deyimleriyle)... Yok etmek üzere oldukları Filistinlilere neden böyle bir kapı aralıyorlar? Kimin işine yarayacak bu anlaşma? ABD ve onun destekçileri Filistin halkına yapılan zulme daha fazla dayanamayıp bir an önce Filistinlilere rahat bir yaşam sunabilmek için mi bu projeyi uygulamaya çalışıyorlar? Altı yaşında tutuklanıp haftalardır kendilerinden haber alınamayan Kudüslü çocukların durumuna artık dayanamıyorlar mı? Büyük bir bölümü yoksulluk sınırının altında yaşayan Filistinlilerin hali onların olmayan vicdanlarını mı harekete geçirdi?

Hayır hayır! Bunların hiçbiri değil. Çünkü İsrail köşeye sıkıştı. Uzun vadede yok olacağını gördüğü için bu projeyle Filistinlileri tasfiye edip işgalini tescillemek istiyor. Çünkü Yahudi halkı artık dayanamıyor. Filistinliler ile daha fazla bir arada yaşamaya cesaretleri yok. Son beş yılda on binlerce Yahudi genci Avrupa’nın çeşitli yerlerine göç ederek yaşamlarına oralarda devam etmeye başladılar.

Filistinlilerin refah seviyelerini yükselteceklerini, ekonomik destek vereceklerini vaat ediyorlar. Ama bu projede Filistinli-

rin hakkı gözetilmiyor. Masada Filistin olmadığı gibi Filistin’in talepleri de dikkate alınmıyor. Yalnızca İsrail’in penceresinden olaya bakarak, İsrail’in geleceğini garanti altına almaya çalışıyorlar.

Bu proje aynı zamanda İsrail’i meşrulaştırma projesidir. Sınırlar çizilecek, anlaşmalar sağlanacak, evli evine köylü köyüne. Bir daha kimse İsrail’e işgalci diyemeyecek ve İsrail, yaklaşmakta olan sonunu ertelemiş olacak. Ertelese bile er ya da geç sonları gelecek. Bu zulüm böyle gitmez...

Yok olacaklarını düşündükleri Filistinliler her şeye rağmen toparlandılar, çocuklarını yetiştirdiler, okudular, direndiler ve tam yüz yıldır varlıklarını artırarak devam ettirdiler. Kimileri sürgünde, kimileri şehit oldu, kimileri İsrail zindanlarında. Mücadele devam ediyor...

Peki, Filistinlilerin beklentisi nedir?

Filistinliler onurlu bir hayat istiyorlar. Gasp edilen topraklarını istiyorlar. Yüz yıldır atalarının sürdüğü topraklarına geri dönmek istiyorlar. Mescid-i Aksa’yı istiyorlar. İşgalci İsrail’i ve Siyonizm zihniyetini bu topraklarda istemiyorlar. Özetle; adalet istiyorlar... ■

KUDÜS'Ü SADECE DUA EDEREK KURTARAMAZSINIZ!

Süleyman Özcanlı

Dinbir-Der İstanbul Şube Başkanı Süleyman Özcanlı hocamızla Kudüs'ü konuştuk. Süleyman hocamız heyecanını yıllara kaptırmayan dava adamlarından biri ve okudukça göreceksiniz ki ondaki heyecan ve enerji boşa gitmeyip etrafına da sirayet ediyor. Biz dinlerken feyz aldık umarız siz de okurken o enerjiyi ve heyecanı hissedeceksiniz.

Röportaj: İbrahim Ethem Ayaz / Yusuf Tuzcu

Hocam; Kudüs'e defalarca gittiğinizi biliyoruz. Kudüs ile tanışmanız daha doğrusu ilk ziyaretiniz nasıl oldu?

Bizim Kudüs maceramız Ali Yelgün hocamızla beraber başladı. Buraya geldiği bir gün "Hocam; hadi bir Kudüs turu yapalım." dedi. Ben de çok iyi olur dedim. Daha önce Suriye'ye gitmiştim. Kudüs'e gitmek de hayalimdi ve bu vesileyle hocam arkadaşlarımızla beraber toplanıp Kudüs'e gittik. Çok da iyi oldu. Grupta doktorlar ve akademisyenler de vardı. Hepimiz çok

etkilendik ve o günden sonra kendimizi Mescid-i Aksa'ya adadık ve dedi ki: "Bundan sonra her yıl en az bir defa Kudüs'e gidelim."

Kudüs sizin için ne ifade ediyor?

Mekke'ye gidiyorsun bir bakıyorsun her şey değişmiş. Medine'ye gidiyorsun bir bakıyorsun orada da her şey değişmiş. Medine'de Ravza-ı Mutahhara, Mekke'de Kâbe olduğu yerde duruyor ama etraflarındaki her şey değişmiş. Fakat Kudüs öyle değil. Mescid-i Aksa'nın içerisinde bulunduğu "Eski Şehir" diye tabir edilen surların içerisindeki bölge neredeyse hiç değişmemiş. Sanki 14 asır öncesinden bu yana her şey yerli yerinde. Orada gezip de etkilenmek elde değil. Az evvel de söylediğim gibi arkadaşlarımızla birlikte kendimizi buraya adadık. Çevremize de Kudüs'e gitmeyi teşvik ediyoruz. Camii cemaatine de sık sık anlatıyorum. Bakıyorum da "Gidersem bana bir şey olur mu?" endişesi taşıyanlar var. Korkunun ecele faydası var mı? Adam 15 Temmuz'dan korkmamış, Kudüs'e gitmekten korkuyor. Orası bizim öz yurdumuz. Sahip çıkmamız lazım.

Kudüs'te sizi en çok etkileyen şeyler nelerdi?

Beni en çok etkileyen şeyler El Halil'de İbrahim Camii'ne girebilmek için turnikelerden ve X-ray cihazlarından geçmek zorunda olmamız ve Mescid-i Aksa'nın kapılarında bekleyen işgalci askerlerdir. Mübarek mescidimize silahların gölgesinde ve işgalcilerin müsaadesiyle girebilmek acı vericiydi.

Bir diğer etkilendiğim şey de şu meşhur utanç duvarı oldu. Düşünebiliyor musunuz? İnsanları, aileleri, akrabaları, komşuları, mahalleleri birbirinden ayırıyorsun! Bir değil iki değil tam 801 km uzunluğunda duvar örmüşler. Adamlar her şeyi herkesi arkalarına almışlar, tüm dünyaya meydan okuyorlar.

Orada başınızdan geçen ve unutamadığınız bir olay var mı?

Mesela geçen Ramazan ayında orada bir iftar verdik. Müftü Efendiler ile birlikte Mirasımız Derneği'nin öncülüğünde gitmiştik. İftarı yaptık ama sahurda dışarı çıkamadık. Çünkü işgalciler dışarıda olaylar olduğu gerekçesiyle giriş çıkışları kapatmıştı. Teravihten sonra dinlenmek için Mescid-i Aksa içerisinde bulunan Mervan Mescidi'ne indik. Tabi sahurunu ne ile yapacağımızı bilmiyoruz. Hiçbir hazırlığımız yok. Dışarı da çıkamıyoruz. Dedik: "Herhalde bir şey

yiymeyeceğiz." Sonra sahur vakti geldi, bir baktık ki herkes bir şey getirip bize ikram ediyor. Bırakın aç kalmayı, Mevla'nın gönderdiği bereketle gelen yiyecekler fazlaca yetti. Bu da zannımca Mescid-i Aksa'nın ve Kudüs'ün bereketinin bir tezahürüydü.

Kudüs'e çok defa gidip geldiğiniz için iyi bir gözlem yaptığınızı varsayarak sormak istiyorum. Kudüs'ün sokaklarında nasıl bir hayat var, yani Kudüslüler nasıl ve ne şartlar altında yaşıyorlar?

Orada ne gördük; direnen Filistinlileri gördük. Toprağını satan vatan hainlerini değil de, gerçekten Allah rızası için o küçücük evlerde sadece Kudüs'ü bekleyebilmek için oturan Müslümanları gördük. Bir keresinde Mirasımız Derneği'nin organizasyonuyla Berlin'den gelen 50 kişilik bir grupla birlikte orada muhtaç ailelere kışlık battaniye, soba ve gıda yardımı yapmıştık. Gelen ekip sırf bu iş için Berlin'de yüklü bir para toplayıp getirmişti. Bu ziyaret esnasında bir eve gittik. Evin hanımı kocasını kaybetmiş, çocuklarıyla birlikte ağır şartlarda yaşam mücadelesi veriyor. Yarınları belirsiz yaşıyorlar. Bir o çocuklara baktım ve bir de bizim çocuklarımız aklıma geldi. Bizim çocuklarımızın her şeyi var. Yedikleri önlerinde yemedikleri arkalarında üstüne bir de naz yapıyorlar. Kudüslü çocukların ise her şeyi Kudüs'e ayarlanmış. Tüm olumsuzluklara rağmen orada oynuyorlar oranın havasını soluyorlar.

Bir başka tespitim şu; bence dünyanın en güzel namaz kılan ve en çok Kur'an okuyan insanların Kudüslü Müslümanlar. O kadar uzun ve muazzam namaz kılıyorlar ki aklınız durur. Ayrıyeten en küçüğünden en büyüğüne herkes Kur'an okuyor.

Evinde şehit olmayanlar "Neden bizim evde hiç şehit yok?" diye boynu bükük geziyorlar. Bu, orada bir gurur meselesi olmuş. Hayat; iman ve cihat... Bu uuru orada görüyorsunuz ve ne oluyor biliyor musunuz? Erbakan hocamızın dediği gibi: "Heyecan heyecan heyecan." Heyecansız hiçbir şey olmaz. Bir Müslüman her zaman heyecanlı olacak bu heyecanla beraber çalışmalar mutlaka sonuç verecektir.

Bu heyecanla birlikte Kudüs için neler yapmalıyız?

Mesela; oraya gittiğimizde bizleri saatlerce hava limanında bekletiyorlar. Bizi yıldırma ve bir daha gelmemizi istemedikleri için bunu yapı-

*Mekke'ye gidiyorsun
bir bakıyorsun
her şey değişmiş.
Medine'ye gidiyorsun
bir bakıyorsun orada
da her şey değişmiş.
Medine'de Ravza-ı
Mutahhara, Mekke'de
Kâbe olduğu yerde
duruyor ama
etraflarındaki her
şey değişmiş. Fakat
Kudüs öyle değil.
Mescid-i Aksa'nın
içerisinde bulunduğu
"Eski Şehir" diye
tabir edilen surların
içerisindeki bölge
neredeyse hiç
değişmemiş. Sanki
14 asır öncesinden
bu yana her şey yerli
yerinde.*

yorlar. Sırf buna inat daha sık ve daha kalabalık gitmeliyiz. Kudüslüler bizi bekliyorlar, bizden güç alıyorlar. Türkiye'den gidenler genellikle perşembe ve cumartesi arasında düzenlenen ziyaretlere katılıyorlar. Olaylar genellikle pazar ve pazartesi günleri yani genellikle Türk ziyaretçilerin çok az olduğu veya hiç olmadığı günlerde oluyor. Şimdilerde Türkiye'den çeşitli gruplar, cemaatler vs. daha sık gitmeye başladı. Bence bu çok olumlu bir gelişmedir.

Bu arada dünya Müslümanları da harekete geçmeli. Mesela Afrika, Kudüs'ü bilmiyor. Bunun için Türkiye'ye çok iş düşüyor. Sadece ken-

di vatandaşımıza değil tüm dünya Müslümanlarına Kudüs'ü anlatmak ve harekete geçirmek lazım. Biliyorsunuz, Diyanet İşleri Eski Başkanı Mehmet Görmez hocamız Mescid-i Aksa'da Arapça hutbe okuyup Cuma namazı kıldırıştı. Ondan dolayı şimşekleri de üzerine çekmişti. Bu konuda Müslümanlara liderlik edecek olan ülke Türkiye'dir. Başta Filistinli Müslümanlar olmak üzere herkes Türkiye'den bir şeyler bekliyor.

Türkiye'den Mirasımız Derneği sağolsun bu konu da çok güzel çalışmalar yapıyor. Oralarda zor durumda yaşayan Kudüslülerin evlerini onarıyorlar. Akse Seferleri projesiyle Müslümanları Mescid-i Aksa'ya taşıyıp orayı doldurmaya gayret ediyorlar. Aklınıza gelebilecek birçok konuda çalışmaları var. Biz de Dinbir-Der olarak düzenli destek veriyoruz ve bu çalışmaları çok önemsiyoruz. Çünkü biz yardım edersek biz çabalarsak gelecek günler mutlaka bizim olacaktır.

Kudüs'e gitmekten çekinen ve mevcut durumdan dolayı Kudüs'ün özgürlüğüne dair umudunu kaybeden kardeşlerimiz var. Siz bu konularda ne düşünüyorsunuz?

Hiç bir zaman umutsuzluk yok! "Umutsuz olmaz! Sevdasız olmaz! Şehitsiz olmaz!" diyor Ömer Karaoğlu; "Şehit tahtında Rabbe gülümsersin!"

Madem ölüm bir kez gelecek. Adama soruyorum; "Sen o kadar umreye gittin. Belki en az 6 kere beraber gittik. Yahu neden Kudüs'e gide-miyorsun, korkuyor musun?" Sen zannediyorsun ki, orada başına bir şey gelecek. Burada adamın ayağına taş değiyor adam suya düşüyor boğuluyor. Okyanusta ama bir yudum suyla boğuluyor.

Hemen hepimiz Süleyman Aleyhisselam'ın kıssasını en az bir defa dinlemişizdir. Adamın biri Süleyman Peygamber'e geliyor. "Ben Azrail'i gördüm bana hışımla baktı. Beni ondan kaçır." diye yalvarıyor. Süleyman (a.s) adamı kırmayıp rüzgâra emrediyor ve adamı Hindistan'a gönderiyor. Aynı gün başka bir topluluk içerisinde Azrail ile karşılaşınca Süleyman(as) soruyor: "Sen bugün bir adamla karşılaşmışsın ve ona öfke ile bakmışsın. Neden öyle yaptın?" Azrail: "Allah-u Teâla bana bu adamın canını Hindistan'da al demişti. Bende adamı burada görünce öfkeyle değil ama hayretle baktım."

Bir başka tespitim şu; bence dünyanın en güzel namaz kılan ve en çok Kur'an okuyan insanları Kudüslü Müslümanlar. O kadar uzun ve muazzam namaz kılıyorlar ki aklınız durur. Ayıryeten en küçüğünden en büyüğüne herkes Kur'an okuyor.

Yani, ölümden kaçış yok. Kudüs'te ya da herhangi bir yerde olup olmamız fark etmez. Biz Müslümanlar olarak artık şehit olmayı arzulamıyoruz. Öyle bir ihtimal çok çok az görünüyor ama aslında orada ölsek o toprağa düşmek bizim için büyük bir şeref olur. Fakat Dünya'dan vazgeçemiyoruz.

Kudüs'e nasıl bakmalıyız?

Cihat şuuruyla bakmalıyız. Bir Müslüman düşün, turist gibi yaşıyor. Bir şuur yok. Namaz kıldım tamam bitti. Benim için öyle evden camiye camiden eve bir Müslümanlık anlayışı yok. Allah öyle bir cennet yaratmamış. Hayat, iman ve cihattır. Efendimiz (sav) ne diyor. "Mescid-i Aksâ'ya gidin. Eğer gidemiyorsanız kandillerinde yakılmak üzere yağ gönderin." Düşünebiliyor musunuz? Efendimiz (sav) bu sözü buyurduğu zaman Kudüs henüz fethedilmemişti. Demek ki burada önemli bir mesaj var. Şartlar ne olursa olsun Kudüs'e ve Mescid-i Aksâ'ya sahip çıkmamız gerekiyor. Kur'an-ı Kerim'de bu toprakların ne kadar önemli olduğunu bize anlatıyor. İsrâ Suresi 1. Ayette "Etrafını mübarek kıldığımız topraklar" ifadesi var. Eminim Kudüs için bir şeyler yapmaya çalışan herkes bunun emarelerini görüyordur. Her şeyden evvel huzurlu olursunuz. Bazı olumsuzluklar-

la karşılaşırsanız bile yürür gidersiniz. İşte bu da oranın bereketinden ve manevi öneminden kaynaklanıyor.

Ümmet olarak Kudüs konusunda neyi yanlış yapıyoruz?

En büyük yanlışımız herhalde Kudüs'ü sadece dua ederek kurtarabileceğimizi zannetmek olsa gerek! Oysa ki sadece dua etmek yetmez çok fazla çalışmamız gerekiyor. Dua ile çalışma eşit olursa Allah (c.c) duaları kabul eder.

Ben dua ettim; "Ya Rab, Mescid-i Aksa kurtulsun." Yok öyle! Sadece duayla olmaz. O zaman Uhud olmazdı. Peygamberimiz ne yaptı!

İki zırh giydi. İlk önce gitmek istemedi. Daha doğrusu; "Düşmanı burada karşılayalım" dedi. Gençler ağır bastı; "Ya Resullullah! Bedir'de bulunamadık dışarı da savaşmak istiyoruz." dediler. Efendimiz kabul etti. Sonra ne oldu okçular galibiyetten mağlubiyete geçtiler. Sonra Hz. Ali ile galip geldiler. Sonuçta şehitler var. Hz. Hamza var, Musab bin Umeyr var. Peygamberimiz ne buyurdu? İhtiyarlar gençleri ikna etti, siz ne yaptınız? Gençler sonra geldi tamam ya Resullullah Medine'yi de savunalım dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz o tarihi sözü söyledi: "Bir peygamber zırhını giydikten sonra çıkarmaz."

Efendimiz' de oturduğu yerde; "Ya Rab, helâk eyle onları!" diye dua etseydi hepsi helak olurdu. Ama bir değil iki zırh birden giyip savaşa girdi. Demek ki sadece dua etmek yetmez aynı zamanda fiiliyata geçmek gerekiyor.

Kudüs için nasıl bir çalışma yapmak gerekiyorsa yapacağız. İnsanoğlunun aklı kötülüğe çalıştığı gibi iyiliğe de çalışır. Her işin bir çözümü vardır. Kudüs ve Mescid-i Aksa'nın kurtulması için fakirlere yardım etmek gerekiyorsa onu yapacağız, oradaki yapıların ayakta kalması için onarımını üstleneceğiz. Yani ne gerekiyorsa o. Bunları yapabilmek için diğer vakıf ve dernekleri harekete geçirmeliyiz. Hangi vakıf dernek olursa olsun bir araya geleceğiz, ihtilaf değil ittifak konularımızı öne alacağız.

Mesela bir miting düzenlenmesi gerekiyorsa hep beraber katılacağız. Konu Kudüs olduğunda hep birlikte hareket etmeliyiz. Misal, İran al şu 5 milyon doları Kudüs için harca dese; Senin paranı almam sen Şiasın deme hakkımız var mı? Tabii ki yok. Kible ehli oldukları için ittifak meselemizi öne almak zorundayız.

Koskoca 2 milyarlık İslam âleminin içinde olduğu duruma bakın. Her yerde gözyaşı, ızdırap var. Tüm oyunlar bizim üzerimize oynanıyor. Bu sebeple uyanık olmalı ve birlikte hareket etmeliyiz.

Efendimiz' de oturduğu yerde; "Ya Rab, helâk eyle onları!" diye dua etseydi hepsi helak olurdu. Ama bir değil iki zırh birden giyip savaşa girdi. Demek ki sadece dua etmek yetmez aynı zamanda fiiliyata geçmek gerekiyor.

Kur'an-ı Kerim'de namaz, hac, zekât hakkında toplanan 150 ayet ancak vardır. Ancak belki 500 ayet de cihattan bahsediliyor. Bizim insanlara cihat şuuru vermemiz gerekiyor.

Neden Mescid-i Aksa'yı seviyoruz?

Çünkü; göğe açılan kapı ve ona en yakın yer burası. Bu yüzden Efendimiz, Burak vasıtasıyla oraya kadar geliyor ve Cebrail Aleyhissalam ile birlikte göğe yükseliyor. Yani Miraç hadisesi vuku buluyor.

Bütün peygamberler Mekke'ye gitmemiş, Medine'ye gitmemiş ama hepsi Kudüs'e gelmiş. Orada Müslümanların gözyaşı var. Haçlı seferleriyle 70 bin Müslümanı orada katlettiler.

Miraç hadisesinin önemini de yeterince kavrayamıyoruz değil mi?

Maalesef öyle. Büyük hikmetler var. Rabbimiz isterse Peygamber Efendimiz'i(sav) yatağından aldığı gibi kendi katına çıkartabilirdi ama öyle

yapmadı. Bunda da önemli bir mesaj var. Mescid-i Aksa'nın ve Kudüs'ün önemini buradan anlamak lazım.

Müşrikler Hz. Ebu Bekir'e gelip; "Senin arkadaşın sapıttı. Dün gece Kudüs'e gittiğini ve Mescid-i Aksa'dan göğe yükseltildiğini söylüyor." deyince "O, söylediyse doğrudur." cevabını alıyorlar. Sonra Efendimiz (sav) kendisine Mescid-i Aksa ile ilgili yöneltilen her suale tek tek cevap veriyor. Kaç kapısı var, kaç penceresi tek tek sayıyor. Hepsi şaşırp kalıyorlar. Burası çok önemli. Eğer ruhen gitmiş olsaydı veya rüya aleminde olsaydı ne diyeceklerdi? Rüya ile biz de gideriz ne olacak ki! Efendimiz (sav) Buyuruyor ki; "Ben beden ile gittim 90 bin kalam ettim."

Miraç'ın en önemli yanı şüphesiz 5 vakit namazın müminlere farz olmasıdır. O yüzden orada yaşayan Filistinliler namaza çok düşkünler. Çok mükemmel şekilde namaz ve Kur'an ehli. Beşikten mezara kadar Kudüs ve Mescid-i Aksa ile yaşıyorlar.

Kudüs nasıl kurtulur?

Öncelikle Kudüs'ü yalnız bırakmayacağız. İmkan buldukça oraya gitmemiz lazım. Hatta imkan varsa gidemeyen ama gitmeyi arzulayan kardeşlerimizi de göndermemiz lazım. Düşünsenize oralarda yaşayan ama işgalcinin yaptığı o duvar ve koyduğu yasaklar yüzünden Mescid-i Aksa'yı görmemiş orda namaz kılamamış Filistinliler var. Bu sebeple oraya gitmeli, tarihini öğrenmeli ve bilinçlenmeliyiz.

Kudüs'e ait ne varsa burada yaşatmalıyız. Sanatsal ve kültürel etkinliklerle sürekli günde-

mimizde tutmalıyız. Mesela geçtiğimiz yıl Sultangazi Belediyesi, Mescid-i Aksa'ya benzetmek suretiyle bir etkinlik alanı oluşturmuştu çok da hoşuma gitmişti. İçerisinde Kible Mescidi ve Kubbetüs Sahra şeklinde çadırlar vardı. Orada namaz kıldık.

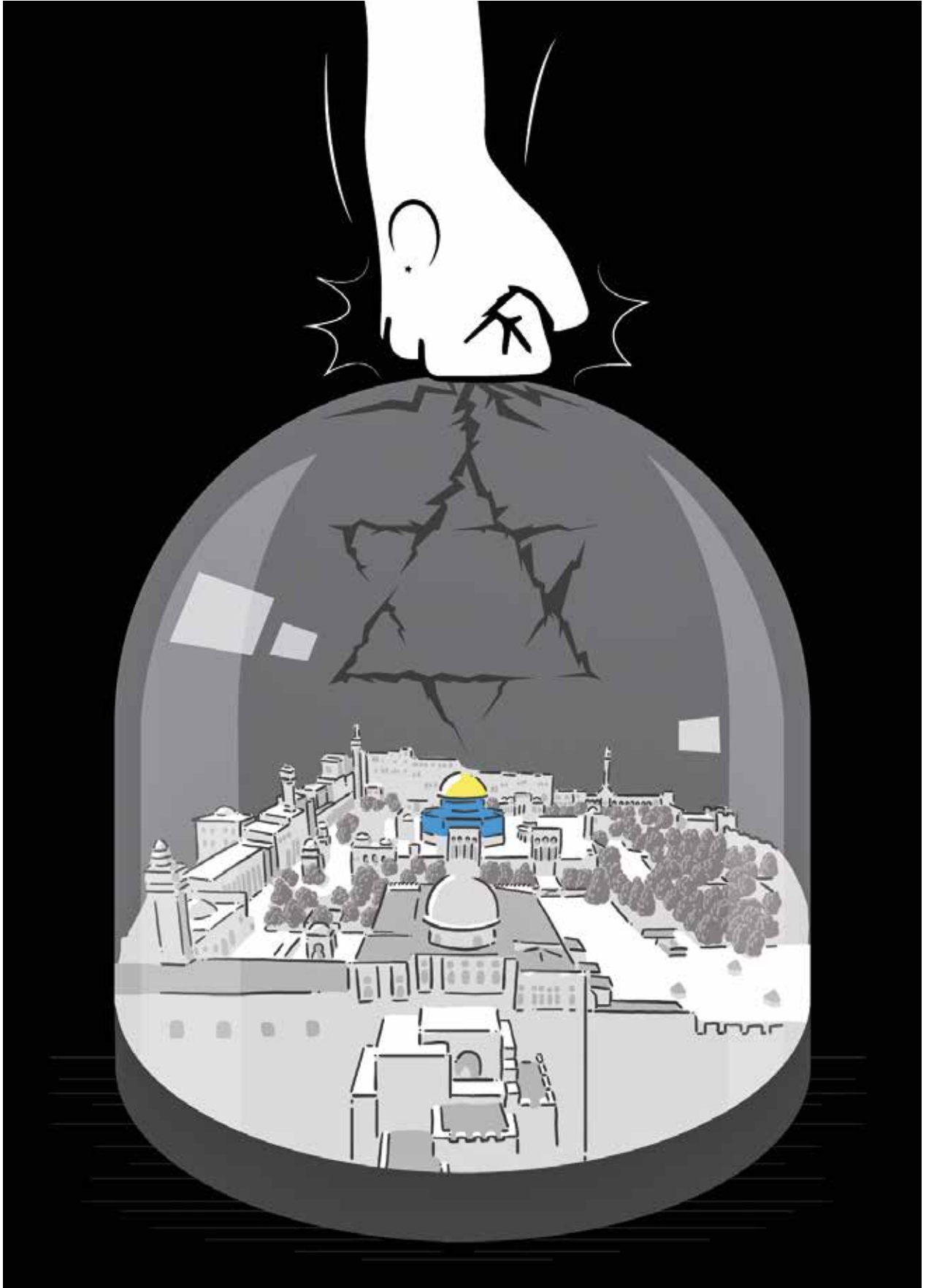
Tüm bunların yanında Müslümanların cihat şuuruna erişmeleri lazım. ***Kur'an-ı Kerim'de namaz, hac, zekât hakkında toplanan 150 ayet ancak vardır. Ancak belki 500 ayet de cihattan bahsediliyor. Bizim insanlara cihat şuuru vermemiz gerekiyor.***

Tüm bunlar içinde öncelikle hoca arkadaşlarımızı bilinçlendirmemiz gerekiyor. Kudüs'e gitmesine vesile olduğumuz arkadaşlarımız aynen şunu söylüyorlar; "Biz Mescid-i Aksa'yı, Miracı anlatıyoruz ya aslında anlatmıyorduk. Ne zaman anlatmaya başladık? Oraya gittikten sonra!" ■

Kudüs'e ait ne varsa burada yaşatmalıyız. Sanatsal ve kültürel etkinliklerle sürekli gündemimizde tutmalıyız. Mesela geçtiğimiz yıl Sultangazi Belediyesi, Mescid-i Aksa'ya benzetmek suretiyle bir etkinlik alanı oluşturmuştu çok da hoşuma gitmişti. İçerisinde Kible Mescidi ve Kubbetüs Sahra şeklinde çadırlar vardı. Orada namaz kıldık.

HANNE

Güzel Bitkinin Annesi

Meryem Sacide

Hanne binti Fâkuze, İsrailoğulları'nın ileri gelen din âlimlerinden İmran'ın eşiydi. Evlendiklerinde, Cenâb-ı Hak'ın rızası dâhilinde bir evlilik hayatı süreceklerine dair aralarında anlaşma yapmışlardı. Ebedi arkadaşlık niyetiyle el ele tutuşan genç çift, tevhid inancından saptıkları için peygamberlere isyan ederek Tevrat'ın emirlerinden uzaklaşmaya başlamış olan İsrailoğulları'nın düşmüş oldukları hatalardan uzak kalmışlar; sevgi, takva ve merhamet dolu bir aile hayatı yaşamışlardı. Zira her ikisi de, yaradılışın gayesini iyi kavramış, Allah'a karşı en

güzel şekilde kulluk yapmayı maksat edinmişlerdi. İşte bu yüzden, Rabbimiz onları seçilmiş peygamberler ile birlikte zikretmişti.

“Şüphesiz Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu) birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip âlemlere üstün kıldı. Allah, her şeyi hakkıyla işiten-dir, hakkıyla bilendir.” (Âl-i İmran, 33-34)

Yıllar bir birbirini kovalamış ve Hanne'nin sahip olduğu hayat ağacının dalları meyve vermeden kurumaya yüz tutmuştu. Her kadın gibi annelik arzularıyla yaratılmış olduğundan, Al-

lah'a gece-gündüz yakarak evlat istiyordu. Bağına basıp koklayacağı, kulağına güzel ninniler mırıldanacağı, rahmet pınarından süt vereceği, adım adım büyüdüğünü görerek gelecek hayalleri kuracağı bir yavru düşlerini süslüyordu...

Hanne, ne tarafa baksa annelik manzaraları görüyordu. Bir defasında, gagaları arasına sıkıştırdığı lokmayı yavrusunun ağzına veren anne kuşu görünce: “Keşke şu kuş gibi benim de bebeciğim olsa, ben de onu böyle beslesem.” diye içinden geçirmişti. Yavrusuz geçen günlerin

“Şüphesiz Allah, Âdem’i, Nuh’u, İbrahim ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu) birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip âlemlere üstün kıldı. Allah, her şeyi hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.”
(Âl-i İmran, 33-34)

acısını unutturacak olan bir müjde gelmesi için sürekli secdeye kapanan Hanne, Allah Teâlâ’nın güzel isimlerine sarılarak “Ya Müstecîb ve Ya Vehhâb, Ya Müstecîb ve Ya Vehhâb, Ya Müstecîb ve Ya Vehhâb” diye ısrarla dua ediyor, böylece rahatlıyordu. Zaten secde ve dua olmazsa insan neye yarardı ki!

“De ki: ‘İbadetiniz (duanız) olmasa Rabbim size ne diye değer versin?’” (Furkan, 77)

Kullarının gizli ve açık dualarını bilen Rabbimiz, nihayet Hanne’nin yıllardır bıkıp usanmadan yaptığı dualara cevap vermiş, kurumuş rahmini canlandırarak bir bebeğe yatak yapmıştı. İmran’ın karısı, tıpkı Hz. İbrahim’in (as) yaşlı eşi Sare Hanım gibi ömrün son demlerinde hamile kalmıştı. Ne yapılsa yapılsın ürün vermeyen çorak bir tarlanın birden yeşermesi emekçi çiftçiye nasıl sevindirirse, işte Hanne de öyle sevinmişti. Aslında, onu böyle sevince boğan şey hamile kalmasından ziyade dualarının kabulü olmuştu. Gözyaşları içinde şükür secdesine kapanarak hıçkırıkla hıçkırıkla ağladı ve şöyle seslendi: **“Ey sevgili Rabbim! Senden asla ümidi kesmemiştim. İsyana hiç yaklaşmamıştım. Çocuk sahibi olmamın zamanı geçmeye başladığında, ‘Dualarımın kabulünün vakti herhalde gelmemiştir. Hikmetini ancak Rabbimin bildiği bir sebepten dolayı dileğimin kabulü dünyada**

olmazsa, ahirette mutlaka anne olacağım diyerek iman ve ısrarla kapını çaldım. Ve sonunda oldu ey Rabbim! Benim gibi âciz ve çaresiz kuluna değer verip duasını kabul ettin. Cansız rahmine can verdin. Kuşkusuz, bu çok muazzam bir lütuf.” dedi.

İlahi ikrama mazhar olmak müthiş bir şükür isterdi elbette. Bunun bilincinde olan Hanne, Tevrat’ın süflî arzulara göre değiştirilerek yorumlandığı, imanın üç kuruşa satıldığı bir toplumda, kendinden önceki hiçbir kadının yapmadığını yaptı ve yıllarca hasretini çektiği evladı daha doğmadan asıl sahibi olan Allah Teâlâ’ya adayarak kıyamete kadar okunacak olan bir ayete konu oldu.

“Hani, İmran’ın karısı, ‘Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.’ demişti. (Âl-i İmrân, 35)

Aman Allah’ım! Bu nasıl bir kulluktur ey Hanne? Öyle bir şey yaptın ki, böyle bir fedakârlık senden öncekilerde olmadı, senden sonra da olmayacak. Yıllarca yolunu gözlediğin evladın yüzünü dahi görmeden Allah’a halis kul olması için vakfettin. Rabbimiz, **“Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.”** diye buyurmuş; insanı, sahip olduğu mallarından bir kısmını Allah yolunda harcamaya teşvik etmişti. Sen ise hayatın en tatlı meyvesini **“Bunu benden kabul eyle!”** diyerek ihlasla Allah yoluna sevk ettin. Kuşkusuz, bu niyetinle çok hayırlara mazhar oldun ey Hanne. Öyle ki, kıyamete kadar bütün kadınlar sana gıpta edecekler! Sen; Allah’a karşı halis iman ve adanmışlığın ile İslam’ın ilk kiblesi Mescid-i Aksa hizmeti uğruna en kıymetliden vazgeçmenin yüce sembolü oldun ve bu uğurda bir çığır açtın. Mümin kadınlar olarak sana minnettarız.

Hanne gebelik sürecini sabırla ve duayla bitirmiş, nihayet doğum gerçekleşmişti. O da ne! Doğan bebek dünya güzeli bir kız idi. Evladını Mescid-i Aksa hizmetine vakfetmiş olan Hanne, doğal olarak ilk anda şaşkınlık geçirdi. Zira, o devir Yahudi toplumunda, Hz. Süleyman’ın inşa ettiği mescidin hizmetini erkekler yaparlardı. Bu bir tabu idi! Oysa Allah, iman ve kullukta kadın-erkek ayırımı yapmamış, kadınları mescide girmekten men etmemişti.

Allah’a tam tevekkül eden Hanne, cahil ve inatçı topluluğun oluşturduğu bu bâtıl geleneğin yıkılmasını ümit ederek: **“Rabbim niyetimi biliyor. Kız çocuğu verdiğine göre mutlaka bunda muazzam bir hikmet vardır.”** diye aklından geçirdi ve yavrusuna İbranicede **“Hâlis kul”** anlamına gelen **Meryem** adını verdi ve onun Allah’ın inayetine girmesi için dua etti.

“Doğum yapınca, ne doğurduğunu Allah daha iyi bildiği halde ‘Rabbim! Kız doğurdum. Erkek kız gibi olmazdı ki! Ben ona ‘Meryem’ adını verdim; onu ve soyunu, taşlanan şeytandan korumanı bekliyorum.’ dedi.” (Âl-i İmrân, 36)

Niyet güzel olunca akıbet de güzel olur elbette. Rabbimiz Hanne’nin halis niyetini güzel bir şekilde kabul etmiş, minik yavruyu inayeti altına aldığını ilan etmişti. Kurumuş bir ağacın mucizevi meyvesi olan Meryem, annesinin duada talep ettiği gibi şeytanın şerrinden muhafaza edilerek harikulâde bir vazifeyi (Yüce Allah’ın ruhundan üfürülen Hz. İsa’yı doğurmak) üstlenmek üzere **el-Mürebbi** olan Rabbimiz tarafından nazlı bir bitki misali büyütülüp **“Âlemlerin hanımefendisi”** kıvamına getirildi.

“Rabbi Meryem’i, güzel bir şekilde kabul etti ve güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Bakımını da Zekeriya’ya verdi. Zekeriya ne zaman onun dairesine girse yanında bir rızık (yiyecek ve-

“Hani, İmran’ın karısı, ‘Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.’ demişti. (Âl-i İmrân, 35)

**“Doğum yapınca,
ne doğurduğunu
Allah daha iyi bildiği
halde “Rabbim! Kız
doğurdum. Erkek
kız gibi olmazdı ki!
Ben ona “Meryem”
adını verdim;
onu ve soyunu,
taşlanan şeytandan
korumanı
bekliyorum.” dedi.”**
(Âl-i İmrân, 36)

ya giyecek bulur: “Meryem! Bu sana nereden?” diye sorardı. O da “Allah katından! Allah, tercih ettiğine hesapsız rızık verir!” dedi” (Âl-i İmrân, 36)

“Ey Meryem, şüphesiz ki Allah sana seçkin bir hususiyet verdi. Seni tertemiz (büyüttü), seni âlemlerin kadınları üzerine mümtaz kıldı. Ey Meryem! Rabbine gönülden bağlan, secde et ve rükû edenlerle beraber rükû et!” (Âl-i İmrân, 42-43)

Zaman hızla ilerlemişti. . . Rabbimiz tarafından özel itina ile büyütülen güzel bebek, göz açıp kapayıncaya kadar çocukluk günlerini bitirip ergenlik çağına ulaşmış olarak inziva odasında ibadet ve zikir ile günlerini geçiren Meryem, asla rızık endişesi taşımıyordu. Öyle ki, yukarıdaki ayette bahsedildiği üzere, rızık ayağına kadar geliyordu. Bu durum, Allah tarafından Hz. Meryem’i kollayıcı olarak tayin edilen Hz. Zekeriyya’yı (as) şaşkına çeviriyordu.

Hz. Zekeriyya (as) ve hanımı, tıpkı Meryem’in pederleri gibi yaşlıydılar. Biyolojik olarak çocuk sahibi olma yaşını çoktan geçirmişlerdi. Meryem’in hesapsız ve mucizevî bir şekilde rızıklandığını görünce, çocuk sahibi olmak için

er-Rezzak olan Allah Teâlâ’ya içi sızlayarak yaktılar. Zira insan için çocuk sahibi olmak en tatlı rızıklardan ve esaslı ihtiyaçlardan biriydi.

“Zekeriyya, orada Rabbine dua etti: “Rabbim! Bana kendi katından temiz bir soy nasip et! Sen duamı dinlersin!” dedi.” (Âl-i İmrân Suresi, 38)

“O, şöyle demişti: “Rabbim! Şüphesiz kemiklerim gevşedi. Saçım sakalım ağardı. Sana yaptığım dualarda (cevapsız bırakılarak) hiç mahrum olmadım.” (Meryem Suresi, 4)

“Gerçek şu ki ben, benden sonra gelecek ak-rabalarım(ın isyankâr olmalarından) korkuyorum. Karım ise kısırdır. Bana kendi tarafından; bana ve Yakub hanedanına varis olacak bir çocuk bağışla ve onu hoşnutluğuna ulaştırmış bir kimse kıl!” (Meryem Suresi, 5,6)

“(Allah, şöyle dedi:) “Ey Zekeriyya! Haberin olsun ki biz sana Yahya adlı bir oğul müjdeliyoruz. Daha önce onun adını kimseye vermedik.” (Meryem Suresi, 7)

“(Meryem’in olduğu) dairede, namazda kıyamda iken melekler şöyle seslendiler: Allah sana, Allah’ın bir sözünü onaylayacak; önder, kendine hâkim ve iyilerden bir nebi olacak olan Yahya’yı müjdeliyor diye müjde verdi.” (Âl-i İmrân Suresi, 39)

“Zekeriyya, “Rabbim!” “Hanımım kısır ve ben de ihtiyarlığın son noktasına ulaşmış iken, benim nasıl çocuğum olur?” dedi” (Meryem Suresi, 8)

“(Vahiy meleği) dedi ki: Evet, öyle. (Ancak) Rabbin diyor ki: “Bu, bana göre kolaydır. Nitekim daha önce, hiçbir şey değil iken seni de yarattım.” (Meryem Suresi, 9)

Bakın Hanne’nin güzel niyeti ve duası nerelere kadar vardı. Nasıl da dallanıp budaklandı! Tıpkı güzel meyve veren verimli bir ağaç gibi. Bu, bize de örnek teşkil etsin. İhlaslı niyetlerimiz salih ameli, o da Rabb’in rızasını netice versin. Zira; ihlaslı niyet Allah’ın inayeti altında serpilecek cennet meyvesi verir.

“Güzel bir söz, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir.” (İbrahim Suresi, 24)

Görüldüğü gibi, Allah’ın istemesiyle, İmran kızı Meryem Hz. Zekeriyya’ya(as) ilham kaynağı ve kendi gibi mucize bir bebeğin doğumunun

müjdelenmesine vesile olmuştu. Onun öyküsü, el- Hâlik olan Allah Teâlâ’nın irade ve kuvvetini ortaya koyan en güzel derslerden biridir. Nice ümidi tükenen yaralı kalpler, bu hikâye neticesinde “Şartlar ne kadar olumsuz olursa olsun, sebepleri yaratan Rabbimiz, şayet bir şeyi irade eder ve “Ol!” derse, olacaktır.” diyerek sabırla beklemeyi öğrenmiştir.

Hanne’nin güzel niyeti pek çok mucize doğurdu. Kısır bir anne ve yaşlı bir babanın evladı olarak dünyaya gelen Meryem el-Azra, bâkire bir kız olduğu halde Allah’ın iradesi ile hamile kalıp Hz. İsa’yı (as) dünyaya getirdi. Hz. İsa (as) daha beşikte iken konuşmaya başladı. Büyüdüğünde, Allah’ın izni ile ölüleri diriltti. Kör gözlere nur verdi. Sağır kulakları açtı. Dermansız dertlere devâ oldu.

Özetle; Allah Teâlâ, kulları dünya-ahiret mutluluğuna ulaşabilsinler diye Kur’ân-ı Kerim’de öykü yoluyla parolalar vermiştir. Hanne, kızı Hz. Meryem ve torunu Hz. İsa’nın (as) öyküleri Âl-i İmran ve Meryem surelerinde detaylı anlatılır. Güzel niyetin nerelere kadar ulaştığını, Rabbimizin irade ve kudretini ortaya koyan bu sureler iyi okunup anlaşılmalı ve ibret alınmalıdır. ■

**“Ey Meryem,
şüphesiz ki Allah
sana seçkin bir
hususiyet verdi. Seni
tertemiz (büyüttü),
seni âlemlerin
kadınları üzerine
mümtaz kıldı. Ey
Meryem! Rabbine
gönülden bağlan,
secde et ve rükû
edenlerle beraber
rükû et!”(Âl-i İmrân,
42-43)**

İKİ BAYRAM ARASI KUDÜS

Merve Betül Gürbüz

Her şey iki kavram arasında vuku bulur; doğum-ölüm, cennet-cehennem, iyi-kötü, güzel-çirkin, faydalı-zararlı, zalim-mazlum... Arada kalmak ise araftır. Ramazan kelime anlamıyla yanmak demektir; bayram ise yangından kurtuluş. Kurban gelecek olursak o da kurtuluşa, Kudüs'e yakınlıktır. İki namazın arasını namazdaymış gibi, iki orucun arasını oruçluymuş gibi, iki bayram arasını da Kudüs'teymiş gibi yaşamak... Ta ki Kudüs'te Siyon kurşunu ile ölürsen bayramın şehadet, ölmez de Aksâ'da nöbet tutabilirsen Bayram...

Gökte Yaratılıp Yeryüzüne İndirilmiş: Şehr-i İslam, Şehr-i Medeniyet, Şehr-i Enbiya

Şehirler vardır canlıdır, diğer şehirlere benzemez. Çünkü onlar bir ruh taşır, onlar kadim bir hafızanın izlerini taşırlar. Bir insana seslenir gibi seslenirsin: "Ey Kudüs, Ey Mekke, Ey Medine, Ey Şam, Ey Basra, Ey Bağdat, Ey İstanbul!" Şehirlere ruhlarını inançları verir, onlar kadim bir bilgiye, hikmete açılırlar.

Kudüs, bir semboldür,

Kudüs bir tasdikdir,

Kudüs ilk kıbledir,

Kudüs Miraç'tır..

Kudüs bir var olma biçimidir. İzzetin sembolüdür. Kudüs dua dua yükselen bir şehirdir. Kudüs hayattır. Çünkü Kudüs, yüre-

ğimizin yangın yeridir. Ondandır 'ey' hitabıyla seslenmemiz ona...

Peygamberlerin Kokusunun Geldiği Mescid...

"İmam Şafii, Mescid-i Aksâ'da itikâfa girer. Buradan aldığı manevi lezzeti hiçbir mescitte alamadığını söyler. Mescid-i Nebvi varken bunu nasıl söylersin dendiğinde, İmam Şafii: **"Mescid-i Nebvi'den sadece Hz. Peygamber'in kokusu gelir. Mescid-i Aksâ'dan Musa, Yakup, Davud, Süleyman, İsa Peygamberlerin ve tabi ki Hz. Muhammed'in(sav) kokusu gelir."** demişti."

Kudüs'ün arzı altında yükselen ses Meryemî bir ses olursa ki O nida etmişti: "Doğum sancısı onu bir hurma ağacının dibine gitmeye mecbur etti. Keşke ben bundan önce ölmüş olsaydım da unutulup gitseydim." demişti.

Eyyubi olursa ki; "Allah'ın evi esaret altındayken Selahaddin nasıl kendi evinde yatar?" demişti.

Zekeriya(as) ve Yahya(as) nidası olmazsa arzın altındaki ses tüm yakarışların nice-dir akıbeti...

Belki bir Kudüs şarkısında anılır adımız, belki Meryem tutar elimizi sımsıkı, belki İsa(as) bizimle de konuşur, belki Yahya(as) bizimle zeytinyağı doldurur kandillere, belki Selahaddin Eyyubi yeniden fetheder Kudüs'ü, belki Hz. Muhammed (sav)

çıkarken Miraç'a biz de yükseliriz makam makam...

Davud (as) okur Kudüs'ün en şanlı ayetlerini, sonra Süleyman(as) taht kurar zalimin zulmüne, biz de Kurban ederiz İsmaili-mizi Kudüs'e...

Kurban; en sevdiğini en sevdiğine, sevginin kaynağına hediye etmektir. Kudüs, en sevdiğini en sevdiğine adamaktır.

Gelin hep beraber kurban edelim İsmaili-lerimizi...

-Önce her bayram aldığımız bayramlık kıyafet paramızı,

-Sonra kestiğimizde gönlümüzden ve buzdolabımızdan çıkaramadığımız kurbanımızı,

-Aldığımız bayram harçlıklarımızı,

-Sosyal medyada ahkâm kesip, sosyal hayatta mücadelesini vermediğimiz her anımızı,

Kurban edelim Kudüs'e her hevâ hevesimizi...

İki bayram arası kurban et İsmaili-lerini!

Kendin için istiyorsan Kudüs'e kurban et haydi!

Kalk ve Kudüs için kurban et!

Önce İsmaili-lerini,
Sonra bayramlığını,
Sonra kurbanını,
Sonra harçlığını... ■

İSRAİL'İ DOĞURAN HAREKET SİYONİZM (7)

Sena Durmaz

Theodore Herzl & Sultan Abdulhamid Görüşmesi

Sultan Abdulhamid'in Filistin'e yapılacak olan bir Yahudi göçüne izin vermesinin mümkün olmadığını Kont Newslinki aracılığıyla öğrenen Herzl, iki yıl sonra tekrar bir girişimde bulunur. Bu seferki aracısı saray erkânını iyi tanıyan Macar Türkolog Arminius Vambery idi. Herzl'in Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu ekonomik çıkmaza çare önerisiyle İstanbul'a geldi-

ğini Sultan Abdulhamid'e ileten Vambery, Herzl'i kabul etmesi için Sultan'ı ikna eder.

Böylece Herzl 19 Mayıs 1901 tarihinde Yıldız Sarayı Selamlığı'nda huzûr-u humâyuna kabul edilir. Görüşme esnasında Herzl, Osmanlı Devleti'nin tarih boyunca Yahudilere hoşgörüyle baktığını ve toprakları üzerinde emniyet içinde yaşamalarını sağladığını vurgulayarak Musevilerin bu konuda Devlet-i Âliye'ye müteşekkir olduklarını açıklar. Yahudilerin Avrupa'da gördükleri baskı ve zulmü anlattıktan sonra, Osmanlı Devleti'nin içinde bulun-

Sultan Abdulhamid'in Filistin'e yapılacak olan bir Yahudi göçüne izin vermesinin mümkün olmadığını Kont Newslinki aracılığıyla öğrenen Herzl, iki yıl sonra tekrar bir girişimde bulunur. Bu seferki aracısı saray erkânını iyi tanıyan Macar Türkolog Arminius Vambery idi. Herzl'in Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu ekonomik çıkmaza çare önerisiyle İstanbul'a geldiğini Sultan Abdulhamid'e ileten Vambery, Herzl'i kabul etmesi için Sultan'ı ikna eder. Böylece Herzl 19 Mayıs 1901 tarihinde Yıldız Sarayı Selamlığı'nda huzûr-u humâyuna kabul edilir.

duğu zor durumu tahlil etmeye başlar.

Herzl'in tahliline göre, büyük güçler Osmanlı Devleti'ni boyunduruk altına almak için devleti ekonomik olarak dar boğaza sokuyorlardı. Ülkenin sahip olduğu doğal kaynaklar bu güçler tarafından sömürüldüğünden, devlet çıkılması zor olan bir bataklığa saplanmıştı. Şayet Osmanlı Sultanı Yahudilerin Filistin'e yerleştirilmesine izin verirse, Yahudi bankerler kesenin ağzını açarak Osmanlı Devleti'ni içinde bulunduğu malî krizden kurtarabilirlerdi. (*Filistin Sorunu, sh:44*)

Avrupa'ya göndermiş olduğu hafiyelerin istihbaratı üzerine Siyonist faaliyetleri yakından takip edip, güttükleri politikanın ana gayesini çok iyi bilen Sultan Abdulhamid, Herzl'i Musevileri temsil eden bir diplomat olarak değil, başarılı bir gazeteci ve banker sıfatıyla huzuruna kabul eder. Görüşme esnasında, Herzl'in sözü dönüp dolaştırıp Filistin'e yapılacak olan Yahudi göçüne getirmesi, Sultan'ın canını sıkmaya başlar. Bunun üzerine, kendisine sunulmuş olan tüm cazip tekliflere rağmen, ecdadının kan dökerek elde ettiği Filistin'i asla satmayacağını ve buraya yapılacak olan bir Yahudi göçüne kesinlikle izin vermeyeceğini Herzl'e söyleyerek görüşmeyi bitirir. Görüşme sonunda Sultan Abdulhamid'in kolay pabuç olmadığı anlayan Herzl, buna rağmen Filistin'i el-

de etme konusunda umudunu yitirmez. Ancak, bu umudun gerçekleşmesi bir tek şarta bağlı olacaktır. O da Osmanlı Devleti'nin büyük güçler tarafından bölünmesidir. (*Diaries, sh:204*)

Herzl İstanbul'dan ayrılmadan önce son bir hamle yaparak Sultan Abdulhamid'e bir mektup yazar. Mektubunda Yahudi göçüne şartsız izin verildiği takdirde, çok kısa bir süre içinde Osmanlı'nın Avrupa borsalarındaki tüm borçlanma tahvillerinin Musevi bankerler tarafından toplanacağını, ayrıca 'Osmanlı-Musevi Banka-

sı' adı altında büyük bir banka kurulacağını ve bankanın idare heyetinin Osmanlı Müslümanları ile Yahudilerden oluşacağını beyan eder. Herzl'e göre, merkezi İstanbul'da olup büyük şehirlerde şubelerinin açılacağı bu banka, devletin mali hesaplarını en son hesap tekniğine göre düzenleyecektir. Son olarak, mektupta dile getirdiği görüşlerin kabul edilmemesi halinde kendisine İstanbul'dan ayrılması için izin verilmesini rica eder ve mektubunu şu cümlelerle bitirir:

"Her zaman sizin sadık bir hizmetçiniz olduğumu hatırlamanızı rica ederim. Büyük Halife, yeryüzündeki tek dostumuzun zât-ı şahânesi hakkında beslemiş olduğum ihtiram ve sevgiyi temsil ettiğim Siyonist Teşkilatta yaymaya devam edeceğim." (*Diaries, sh:201*)

Herzl'in Sultan Abdulhamid'e yazmış olduğu mektup bir taneyle kalmamıştır. Daha sonraki yıllarda da mektup yazmaya devam etmiş; yazmış olduğu mektuplarda Filistin'i koparmak için farklı yöntemler kullanmıştır. Örneğin; bir mektubunda, Avrupa'ya giden Genç Osmanlıların (Jön Türkler) beraberlerinde devrimci fikirlerle vatana döndüklerini, bunun ise devlet için tehlike arz edebileceğini dile getirir. Buna engel olmak için, Kudüs'te dünyanın tanınmış Yahudi ilim adamlarının görev alacağı bir İbrani Üniversitesi açma-

yı teklif eder. İbrani Üniversitesi'nin açılmasıyla yüksek kalitede eğitim ayaklarına gelen Genç Osmanlılar, tahsil için Avrupa'ya gitmeyeceklerinden devrimci fikirlerden de korunmuş olacaklardır! (Diaries, sh:213,214)

Yahudi Göçüne Şartlı İzin

Sultan Abdülhamid ile yaptığı görüşmenin olumsuz neticelenmesi üzerine İstanbul'dan ayrılan Herzl, yine de umutluydu. Görüşmeden yaklaşık bir yıl sonra (2 Şubat 1902) İstanbul'dan yollanan bir telgrafı teslim aldığına, umutlarının boşuna olmadığını düşündü. Telgraf Yıldız Sarayı'ndan gönderilmişti ve Herzl acele olarak İstanbul'a çağırılıyordu. Telgrafi okuyan Herzl'in hayalinde, sunulan cazip tekliflere karşı dayanamayıp dize gelen bir Osmanlı canlandı!

Bu düşüncelerle yola koyulan Herzl, İstanbul'a geldiğinde durumun hiç de hayal ettiği gibi olmadığını gördü. Mabeyn İkinci Kâtibi İzzet Paşa ile yaptığı görüşmede, Osmanlı Devleti'nin Yahudi göçüne şartlı olarak izin verdiğini öğrendi.

Bu şartlar kısaca şu maddeleri içeriyordu.

■ Yahudiler, bağlı bulundukları uyruktan Osmanlı uyruğuna geçecekler. Osmanlı uyruğuna geçtikten sonra normal bir vatandaş gibi vergi ödeyip askerlik yapacaklar.

caklar.

■ Filistin müstesna, imparatorluğun sahip olduğu topraklar üzerinde istedikleri bölgeye yerleşebilecekler.

■ Göç toplu halde olmayacak, gruplar halinde olacak.

■ Toplu halde yerleşmeyip, devlet tarafından belirlenen mıntikalara dağılacaklar.

■ Musevilerin kuracağı bir finans kurumu, Osmanlı Düyûn-u Umûmiyesini (borçlarını) kabul edilebilir şartlarla tasfiye edecek.

■ İdare heyetini Osmanlı vatandaşı Yahudiler ve Müslümanların oluşturacağı bir yatırım şirketi kurulacak. Bu şirket, Osmanlı topraklarındaki altın, gümüş, kömür gibi tüm maden ocakları ile petrol kuyularını işletecek. (Diaries, sh:197,204,206)

Şartları öğrenen Herzl, Filistinsiz bir imtiyazın Osmanlı Devleti'nin tüm borçlarını tasfiye etmek için Musevi bankerleri harekete geçirmeyeceğini söyleyerek İstanbul'dan ayrıldı ve hiç vakit geçirmeden yönünü İngiltere'ye çevirdi. Zira, Siyonistleri ancak yedi denizde gözü bulunan İngiltere'nin anlayacağını düşünüyordu. (Bible and Sword, sh:292)

İngilizlerin Filistin'de bir Yahudi Devleti kurulmasına canla başla yardımcı olacağını önceden beri umduğu için 28 Şubat 1898 de Londra Yahudi Konferansı Başkanı'na yazmış olduğu mektupta **"Siyonist harekete girdiğim ilk andan itibaren gözle-**

“

İngilizlerin Filistin'de bir Yahudi Devleti kurulmasına canla başla yardımcı olacağını önceden beri umduğu için 28 Şubat 1898 de Londra Yahudi Konferansı Başkanı'na yazmış olduğu mektupta "Siyonist harekete girdiğim ilk andan itibaren gözlerim İngiltere'ye dönüktür." demişti.

”

rim İngiltere'ye dönüktür." demişti. (The Politics of Christian Zionism, sh:46)

İngiliz devlet adamlarıyla görüşme olanağı sağlayabilmek için Londra'da eşik aşındıran Herzl, Osmanlı Büyükelçiliği'nden arandığını duyunca önce şaşırır. Şaşkınlığını üzerinden attıktan sonra Rum asıllı sefir Kostaki Musurus Paşa (sefaret yılları 1851-1885) ile görüşmeye gider.

Paşa, Osmanlı Devleti'nin borçlarının tasfiyesi konusunda Fransızlar ile anlaşmak üzere olduklarını, ancak Musevilerin daha iyi koşullar sunması durumunda tasfiye projesini kendilerine havale edebileceklerini bildirir. Karşılık olarak da Osmanlı her zaman olduğu gibi Yahudileri kollayacaktı.

Teklifi kabul eden Herzl, hemen bir konsolidasyon raporu hazırlar. Raporunda Musevi bankerlerin, Osmanlı borçlarının birikmiş faizlerini ödeyeceklerini, ayrıca Avrupa borsalarında bulunan 30 milyon tutarındaki borç tahvillerini satın alacaklarını, böylece büyük güçlerin Osmanlı Devleti üzerinde baskı edatı olarak kullandığı Batılı alacaklılar probleminin ortadan kalkmış olacağını bildirir.

Osmanlıya sunulacak olan bu hizmete karşılık olarak ise Hayfa ve Akka'nın Yahudilere verilmesini talep eder. Mütercim Aleksandır Karatodori Paşa (1833-1906) tarafından tercüme edilen rapor, Sultan Abdülhamid ve devlet ricali tarafından incelenir. İnceleme sonunda sunulan teklil-

finin kabul edilemeyeceği dolayısıyla da borç tasfiye projesinin Fransızlara verildiği Herzl'e bildirilir. (Filistin Sorunu, sh:43-45)

Osmanlı Devleti, borç tasfiyesinin çözüm yolunu iktisadi yollardan arıyordu. Bu yüzden ki, herhangi bir siyasi idareye bağlı olmadığını düşündüğü Siyonistlere yaklaşıyordu. Siyonistler ise borç tasfiyesine karşılık olarak Osmanlının ezelden beridir **"Kıtâ-i Şâhâne"** olarak tanımladıkları Filistin üzerinde kendilerine siyasi bir statü verilmesini istiyorlardı. Bu ise kabul edilemez bir şeydi.

Herzl ve Lord Chamberlain

Filistin'e yapılacak olan bir Yahudi göçü hususunda Sultan Abdulhamid'den umduğunu bulamayan Herzl, İngilizlere asilmaya niyetlenir. Amacı, İngiliz hakimiyeti altındaki Kıbrıs veya Sina Yarımadası'nın el-Arış bölgesinde bir Yahudi kolonizasyonu kurulmasına izin verilmesini sağlamaktır. Hiç kuşkusuz, Herzl'in Kıbrıs veya Arış'ı seçmesinin ardında, şartlar elverdiğinde buradan Filistin'e sızabilme düşüncesi yatıyordu. Tabir caizse, Filistin'e geçebileceği bir atlama taşı arıyordu!

Herzl'in Londra'da bulunduğu esnada, İngiltere Kraliyet Komisyonu, Rus pogromları (Yahudi katliamları) neticesi İngiltere'ye doğru yönelen Yahudi göçünün önüne geçmek için alınacak olan önlemleri görüşmek üzere toplanmıştı. Herzl'in ayağına büyük bir fırsat gelmişti. Bu fırsatı en iyi şekilde değerlendirebilmek için, İngiliz Bankası Müdürü olup aynı zamanda da Lordlar Kamarası üyelerinden olan İngiltere Yahudileri Başkanı Lord Rothschild ile görüştü. Aslında bu görüşmeyi çok önceden yapmak istemişti. Ancak görüşme isteği her defasında Lord Rothschild tarafından reddedilmişti.

Görüşme isteği kabul edilmeyen Herzl, Rothschild'e bir mektup yazmış; Asya, Afrika ve Avrupa yollarının kesiştiği bir noktada kuvvetli bir Yahudi kolonisinin kurulmasının İngiltere'ye büyük avantajlar sağlayacağını, bundan başka Filistin konusunda göstermiş oldukları çabalara da kuvvet vereceğini açıklamıştı.

"A great Jewish settlement in East Medi-

terranean (Cyprus or Sinai) would strengthen our own efforts for Palestine /Doğu Akdeniz'deki (Kıbrıs veya Sina) büyük bir Yahudi Kolonisi, Filistin için göstermiş olduğumuz çabaları kuvvetlendirecektir." (Zionism and Palestine Before The Mandate, s:14)

Görünen o ki, Rusya ve Romanya'da meydana gelen pogromlar Herzl'in Lord Rothschild ile görüşmesinin önünü açmıştı. Siyonist projeyi en ince ayrıntısına kadar Rothschild'e anlatan Herzl, Lord'un **"Uganda'yı al!"** teklifini bir kenara yazarak "Arkadaşlarımın da fikrini almam lazım" der ve hemen akabinde, Siyonist tercihin Sina ve Kıbrıs olduğunu ve bu tercihin Rothschild tarafından desteklenmesini istediklerini belirtir. Herzl'in teklifi karşısında kısa bir süre düşünen Rothschild, fazla geçmeden Siyonist tercihi benimsediğini açıklar. Ve kendisine söylediklerini yazılı olarak beyan etmesi halinde, konuyu İngiliz Sömürgeler Bakanı Joseph Chamberlain ile görüşeceğine dair Herzl'e söz verir. (Bible and Sword, sh:293)

Bu arada, Jewish Cronicle'nın editörü Leopold Greenberg, (Herzl'in yakın arkadaşlarından) Lord Joseph Chamberlain'den Herzl için randevu alır. Böylece Herzl, 22.10.1902 tarihinde Lord Chamberline ile görüşme imkanını elde eder. Chamberlain*, İngiliz Hükümetinin en nüfuz-

lu şahsiyetlerinden olup, anti-Semitik (Yahudi karşıtı) görüşleriyle tanınmaktaydı. Herzl ile yaptığı görüşmenin daha başında, Siyonist strateji ile İngiliz emperyalizm felsefesinin temelde uyuştüğünü, Yahudilerin İngiliz emperyalizmine hizmet edebilecek olan Avrupalı kolonizatörler olabileceklerini, İngiliz nüfuzunun Filistin'e kadar ulaşmasına yarayacaklarını, hatta Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanma zamanı geldiğinde faydalı bir alet olabileceklerini fark eder. (Bible and Sword, sh:297 / Zionism and Palestine Before The Mandate, sh:15)

Chamberlain'in böyle düşünmesine sebep, Herzl'in, Yahudilere koloni izni verilmesi halinde, aralarında iğne iplik satıcısından tut, fabrikatörler, iş adamları, banka müdürleri, ilim adamları, sanatçılar, gazeteciler vs. bulunan 10 milyon Yahudi'nin İngiliz egemenliğinin devamı için hizmet edeceklerini söylemesi olsa gerek. (Diaries, sh:250)

Zihnine "Kaz gelecek olan yerden tavuk esirgenmez" düşüncesi yerleşen Chamberlain, Herzl'in önerilerini dinlemeden önce koloni konusunda Osmanlılar ile yapmış olduğu müzakereleri sorar. Filistin konusundaki müzakerelerin devam ettiğini söyleyen Herzl, bu müzakerelerin çok uzatıldığına işaret ederek,

"Türkler ile müzakere yapmayı tahmin edersin. Bir halı almak için önce yarım düzine kahve ve yüz adet sigara içmen gerekiyor. Sonra ailevi meseleleri anlatırsın. Bu arada birkaç kelime de halıdan söz edersin. Benim bu müzakereler için şu an vaktim var; ancak halkımın yok. Onlara hemen bir yurt bulmam lazım" der ve sözü Kıbrıs ve el-Arış'e getirir." der. (Diaries, sh:243)

Herzl'in önerilerini dinleyen Chamberlain teklif edilen yerlerden sadece Kıbrıs'ın yetki sahasına girdiğini, Sina Yarımadasındaki el-Arış bölgesi içinse İngiltere'nin Mısır Valisi Lord Cromer'in onayının alınması gerektiğini söyler. (Judaism, Nationalism and the Land of Israel, sh:135)

Daha sonra yetki alanına girdiğini söylediği Kıbrıs konusunu açar. Chamberlain'e

göre adaya yapılacak olan bir Yahudi göçü konusunda müzakerelerin yapıldığını duyan Türk ve Rumlar bundan çok rahat-sız olacaklardır. Hatta, Rumlar Yunanistan ve Rusya desteğiyle büyük problemler çıkabileceklerdir. Chamberlain'in endişelerini sezen Herzl, müzakerelerin son derece gizli tutulacağını bu yüzden endişeye gerek olmadığını belirtir ve daha sonra Kıbrıs için yapmış olduğu planı açıklar.

"Önce Kıbrıs'taki havayı kolaçan etmek için buraya casuslar göndereceğiz. Adalılar el-Ariş için 5 milyon sterlin sermayeli 'East Jewish Bank'ın kurulacağını duyduklarında bu altın yağmurunun kendi adalarına yağmasını temenni edeceklerdir. Bunun üzerine Müslümanlar adadan ayrılacaklar, Rumlar da arazilerini yüksek fiyatla sattıktan sonra kendi rızalarıyla Atina'ya veya Girit'e gideceklerdir." (Diaries, sh:243-244)

Chamberlaine Herzl'in bu söylediklerine fazla kulak asmaz. Bunu fark eden Herzl,

"Peki Sina'ya ne diyorsunuz ?" diye sorar.

Chamberlain **"Lord Cromer onaylarsa, ben de evet diyorum."** der. Ve Herzl'den ertesi gün ofisine gelmesini ister. Herzl ofisten ayrılır ayrılmaz harekete geçen Chamberlain, Dışişleri Bakanı Lord Landsdowne'dan Herzl için randevu alır. Ertesi gün ofisine gelen Herzl'e **"Senin için bugün öğleden sonraya Lord Landsdowne'dan randevu aldım. Meseleyi onunla enine boyuna konuş. Lord Landsdowne'a Ariş'den Filistin'e geçme gibi bir niyetiniz olmadığı garantisini vermeyi de unutma!"** der. Herzl; **"Elbette. Bu konuda hiç endişeniz olmasın. Filistin'e Sultan'ın rızasıyla gitmeyi arzuluyorum zaten."** der.

Planlandığı gibi Lord Landsdowne ile görüşmeye giden Herzl, Siyonist projeyi tav-

siye edildiği gibi anlatır. Herzl'i nezaketle dinleyen Landsdowne, her şeyin Lord Cromer'e bağlı olduğunu söyler. Kendisinin ise ancak en kısa zamanda Leopold Greenberg'in Mısır'a gidip Cromer ile görüşebilmesi için randevu ayarlayabileceğini sözlerine ekler.

Londra görüşmelerini sürdüren Herzl, bir taraftan da başta Sultan Abdülhamid olmak üzere İbrahim Paşa, İzzet Paşa ve Tahsin Paşa'ya 11-15 Şubat 1903 tarihlerinde mektup göndererek Filistin konusundaki Osmanlı Devleti'nin görüşünün değişip değişmediğini yoklar. Mektuplarında, Bâb-ı Âli'nin Filistin'de kurulacak olan bir Yahudi kolonisine izin vermemesi üzerine ecnebi hükümetlerle temasa geçtiğini ve Afrika'da bir koloni kurmak için yürütmüş olduğu müzakerelerin sonuna yaklaştığını, ancak koloni hususunda Osmanlı'dan yine ümit kesmediğini belirtir.

Bununla beraber, Filistin'de koloni kurulmasına izin verildiği taktirde haberi basın aracılığıyla duyan 10 milyon Yahudi'nin Osmanlıya büyük saygı duyacağını, bundan da yalnız durumda olan Osmanlı Devleti'nin maddi ve manevi büyük çıkar sağlayacağını ifade eder. Ayrıca Osmanlı hükmü altında olma kaydıyla Akka Sancağı ve el-Celil mıntikasının kendilerine verilmesi durumunda 2 milyon lirayı İmparatorluk hazinesine aktaracaklarını söyler. Bunu söylerken de pek yakın zamanda meydana gelmesi beklenen siyasi çalkantılarda Osmanlı'nın bu paraya ihtiyacının olacağını vurgulamayı da ihmal etmez. (Diaries sh:264-266)

Herzl'in Lord Landsdowne ile yapmış olduğu görüşmenin üzerinden fazla zaman geçmeden Landsdowne sözünü tutar ve Leopold Greenberg için Lord Cromer'den randevu aldığını bildirir. Bunun üzerine Greenberg müzakerelerde bulun-

mak üzere Mısır'a gider. Ne var ki, Greenberg-Lord Cromer görüşmesi Siyonistlerin umduğu gibi sonuçlanmaz. Zira Cromer, el-Ariş konusundaki Siyonist teklifin, İngiliz nüfuzu altındaki Mısır'a pahalıya patlayacağını öne sürerek projeye sıcak bakmamıştır. Durumu öğrenen Herzl bizzat Mısır'a gider ve Cromer'le görüşür (1903 Mart) ancak yine netice alınamaz. (Bible and Sword, sh:300-303)

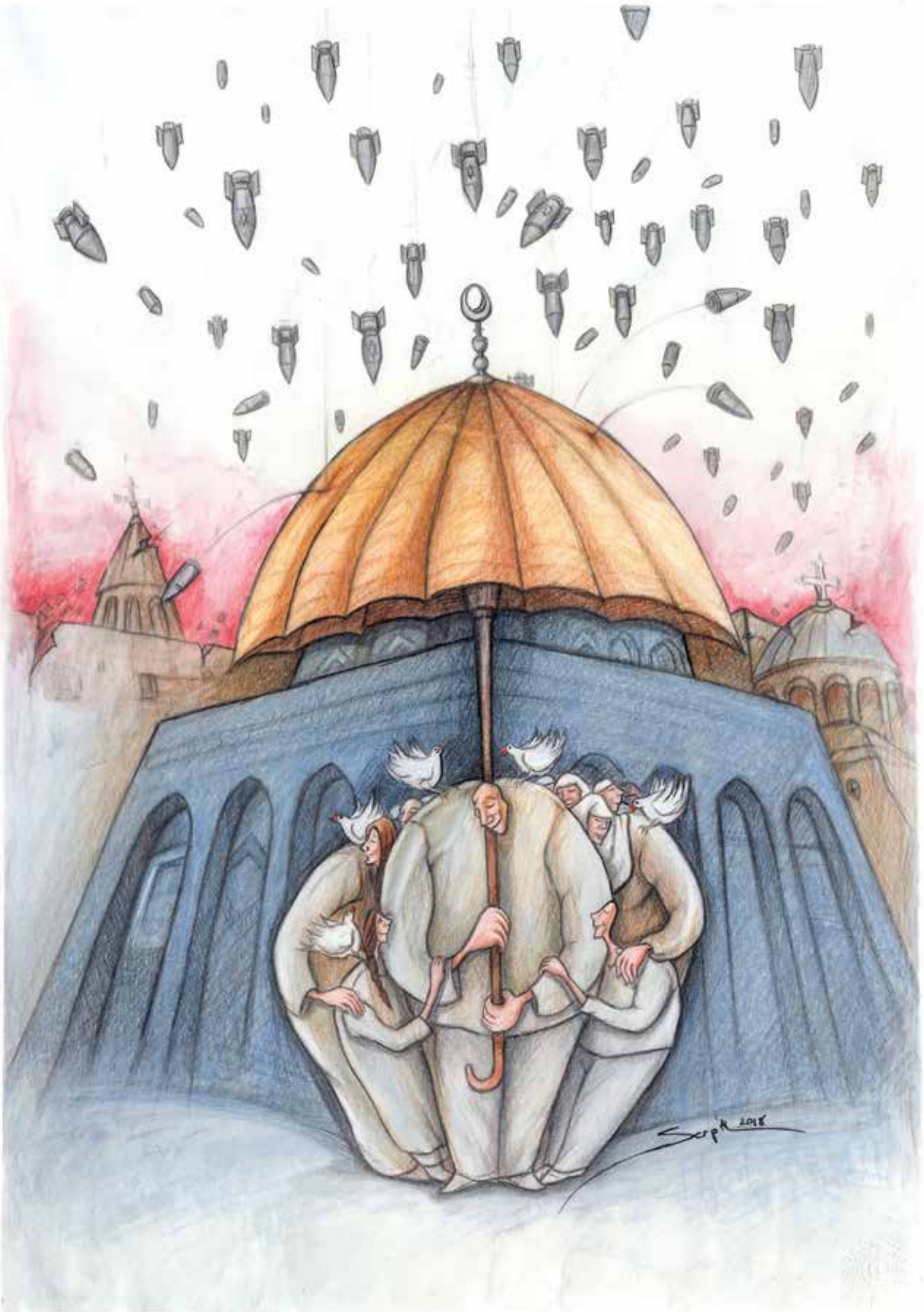
Bu arada el-Ariş'e arazi taraması için gönderilen heyet de pek müjdeli haberler vermemektedir. El-Ariş yeterli su kaynaklarına sahip değildir. Ayrıca iklimi çöl iklimi olduğundan Avrupa'nın ılıman iklimine alışık olan Yahudiler için uygun bir yerleşim alanı teşkil etmemektedir. Bu gelişmeler üzerine, Kıbrıs'tan sonra el-Ariş Siyonist projesi de fiyaskoyla sonuçlanır.

***Dipnot: (Barbara Tuchman, Lord Chamberlain'in Times muhabiri Wickham Steed ile beraber gittiği Roma'da İtalya Ticaret Bakanı Baron Sonnino ile yaptığı görüşme esnasında Baron'a "Anglo-Saxon havaris olarak tanınmaktan onur duyuyorum. Anglo-Saxon ırkı da dünyadaki diğer üstün ırklar gibidir. Hor gördüğüm bir ırk varsa, o da Yahudilerdir efendim." dediğini kaydeder. (Bible and Sword, sh:296) ■**

Kaynaklar

- (1) Öke Mim Kemal "Filistin Sorunu", da Yayıncılık, (2002)
- (2) The Complete Diaries of Theodor Herzl, ed. R. Patai, trans. Harry Zohn (New York, London: Herzl Press and Thomas Yoseloff, 1960).
- (3) Merkley, Paul Charles "The Politics of Christian Zionism" Routledge F. Cass, (1998)
- (4) Stevens Richard P. "Zionism and Palestine Before The Mandate: A Phase Of Western Imperialism; An Essay With A Selection Of Readings," Beirut: The Institute for Palestine Studies, (1972)
- (5) Tuchman Barbara "Bible and Sword "PHONEIX PRESS 2001 London
- (6) Sicker Martin "Judaism, Nationalism, and the Land of Israel. Martin Sicker.: Westview Press, (1992)

ANAHTARI TESLİM ALMAK

Kevser Kıran

te kemiğe büründük, "Âdem" diye göründük, cennete doğup dünyaya düştük. Bize babamızın sadece eli ayağı, gözü kulağı değil, hasreti de miras kaldı. Cennet özlemi yüreğimizin bir tarafında, damarlarımızın içinde bir soyaçekim unsuru gibi yürüdü asırlarca. Payitahtta doğmuş şehzadenin, olgunlaştırılmak üzere sancak beyliğine yollanması; adeta olgunlaştırılmak üzere Cennetten Dünya topraklarına sancak beyliğine yollanan insanın temsili oldu. Dünyaya, Allah'ın (c.c) kanunlarını yürütmek üzere bir sancakbeyi misali, daha doğru ifadesiyle yeryüzünün halifesi olarak yollandık.

*Binlerce yıldır gâh parladık, gâh söndük.
Küfrün ateşini nefesimizle söndürdük.*

Gönül pusulamızı Allah'ımıza çevirdiğimiz dönemler oldu, nefsimize çevirdiğimiz dönemler oldu. İçinde yaşadığımız karanlık ve kirli çağda

ise kaybolmaya yüz tutmuş zafer hatıralarımızla yaşamaya devam etmekteyiz. Artık belki de sadece çoğu zaman kendimizi iyi hissetmek için anlatıp dinlediğimiz eski fetih anıları ve zafer hikâyeleri zihnimizi uyarmaya yetmeyen bir voltajla gözlerimizden hüznü bir pırıltıyla geçiriyor. Hz. Ömer'i (ra), Yavuz'u, Selahaddin Eyyubî'yi, sanki başka bir evrende yaşamış hoş bir anı gibi, duygulu bir sesle sürekli anlattığımız menkıbelere dönüştürüyoruz.

Kazanma ihtimalinin olmadığına sadakatle inandırılmış, sayıca bir buçuk milyar kişiden oluşan Müslüman toplum; kim olduğunu bilmeden, neye talip olduğunu öğrenmeden yaşayıp ölüyor.

Yenince şımarmayan, yenilince dağılmayan; iyi-yi de kötüyü de tevekkülle kaldırıp hedefinden asla şaşmayan Müslümanların bu sarsılmaz rotasını çizen gücün iman olduğunu yüzyıllardır

deneyimleyen batı; bir sihirbazın el çabukluğu ile bu gücü bizden çalmak suretiyle yerine bizi içten çürütecek şeyler yerleştirdi. "Süper güçler ne derse o olur, onlar nasıl yaparsa öyle olunur!" tohumu, zaman içinde "Onlar gibi olmalı, onlar gibi yaşamalı!" çallılarını bu ümmetin bağrında yetiştirdi. Taklitlerin sadece asıllarını yattığını fark edecek kadar bile ayık olamadık. Üstelik "süper güç", "üstün otorite" kavramları, bizim "La" dediğimiz ve reddedeceğimize ahd ettiğimiz ilah kelimesinin anlam yükünün içerisinde yer alırken... O kadar kaybolduk ki, ağızımızla "La ilahe illallah" deyip dururken göğsümüzde, sırtımızda, umutlarımızda, kararlarımızda, yaşantımızda, giyimimizde, tavrımızda birçok "üstün otorite", yani "ilah" taşır olduk.

"...Eğer içinizde sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) yüz kişi bulunursa, inkâr edenlerden bin kişi-

ye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir kavimdir." (Enfâl Suresi, 65)

Müslümanların, kendilerinden on kat kalabalık olan toplumlara galip geleceği Allah'ın vaadidir. Ayette açıklanan, "Şimdi ise, Allah yükünüzü hafıfletti ve sizde muhakkak bir zaaf olduğunu bildi. Eğer içinizde sabırlı yüz kişi olursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler. Allah, sabredenlerle beraberdir" gerçeği, henüz İslam'a yeni girmiş olan bir toplumun bu gücü sergileyemeyecek olduğuna da ayrıca bir delildir.

İlerleyen zamanlarda, Allah'ın dininde tekâmül ederek dirayetlerinin ve kuvvetlerinin artmış olması, alınlarındaki secde izinin derinleşmiş olması ile ilk söylenilen bire on oran yakalanmış, çok yakın gelecekte Halid b. Velid'in savaşlarında ve sonrasında defaatle gerçekleşmiştir.

"Allah, kâfirlerin müminlere galip gelmesine asla imkân vermez." (Nisa, 141)

İlk belimizin bükülmesinde gördük ki, elimiz-

Bugün Allah'ın yardımını bekleyen toplum kimlerden oluşuyor? Namazı terk etmiş Müslümanlar, edebi terk etmiş erkekler, tesettürü terk etmiş kadınlar, diplomasını, kariyerini, süslü bir kartviziti, yüksek maaşını, sosyal medyayı, beğenilmeyi, keyif almayı, modernizeyi ilah edinmiş gençler...

den alınacakların en başında ilk kıblemiz, ikinci mescidimiz, üçüncü haremimiz Mescid-i Aksa varmış! Çevresini bereketlendirdiğini bizzat Allah'ın (c.c) kıyamete kadar sınıksız tutunacağı-mız hücceti olan Kur'an'ında bildirdiği Mescid-i Aksa... Öte âlemde bu âleme, bu âlemde öte âleme açılan kapının anahtarı olan Mescid-i Aksa... Ve elimizden aldılar.. Bugün ahir zaman fitneleri, halkı Müslüman olan topraklarda kasırga gibi esiyor. Ne yana bakılsa perişanlık ve esaret görüyoruz.

Topraklarımızda esaret, zihniyetlerimizde esaret, lisanlarımızda esaret, giyimlerimizde esaret, ekonomimizde esaret, tarlalarımızdaki tohumlarda esaret, ticaretimizde esaret, kendimize ait ve kendi kontrolümüzde hiçbir şeyimiz olmayarak uyanıverdik. Kulağımıza fısıldayan batıya ellerimizi açıp avucumuza koyacağı medeniyeti beklerken, onlar elimizden yeryüzünün anahtarını aldılar.

"Biz, müminlere yardım etmeyi üzerimize borç kıldık." (Rum, 47)

Bu çok ciddi bir garanti, asla gecikmeyecek ve aşılması mümkün olmayan bir destek idi. Kâfir kavimler önümüzde diz çökmeli, Kısra'nın saraylarının hazineleri yola koyulmalıydı, hesaplar bize verilmeli, izinler bizden alınmalı, özenenler bize özenmeliydi. Oldu mu bunlar peki? Evet, oldu. Hem de yüzlerce yıl boyunca. Ne yazık ki artık o günler özlem, hayret ve esefle andığımız tarih bilgisi haline geldi. Acaba garantinin süresi mi doldu (!) haşa, Allah, vaadinden dönmeyeceğine göre vaadinden dönenler Müslümanlar oldu.

"O'nun sözlerini (vaatlerini) değiştirebilecek hiç kimse yoktur." (En'âm 115)

Bugün Allah'ın yardımını bekleyen toplum kimlerden oluşuyor? Namazı terk etmiş Müslümanlar, edebi terk etmiş erkekler, tesettürü terk etmiş kadınlar, diplomasını, kariyerini, süslü bir kartviziti, yüksek maaşını, sosyal medyayı, beğenilmeyi, keyif almayı, modernizeyi ilah edinmiş gençler... Ve geleceğimizin, istikbalimizin portresi; tesettürlü annelerin üstünü askılı, altını şortlu giydirip elinden tutarak dışarı çıkardığı 8-9 yaşlarında kız çocukları, hayatı sadece heves almak için yaşayan erkek çocukları... Çocuklarımızın içselleştirdikleri normaller, yok etmeye yemin ettiğimiz idealleri taşıyanlarla nasıl

**Sözün özü;
insanoğlunun,
yeryüzünde Allah'ın
halifesi olabilmesi,
yeryüzünde Allah'ın
hükümlerini
yürütebilmesi iledir.
Bunu da sadece
kendi üzerinde
Allah'ın hükümlerini
yürütebilenler
başaracaktır.**

da aynı... Onlarla aynı ama Mescid-i Aksa'yı almadan kendine gülmeyi haram eden Selahaddin'den ise farklı ve çok uzak. Hangi Sancakbeyi, kendisini görevlendirip gönderen Sultanın buyruklarını unuttur, yolundan uzaklaşıp, prensiplerini terk eder de sonra Sultan da ordularını onun ardınca yollar?

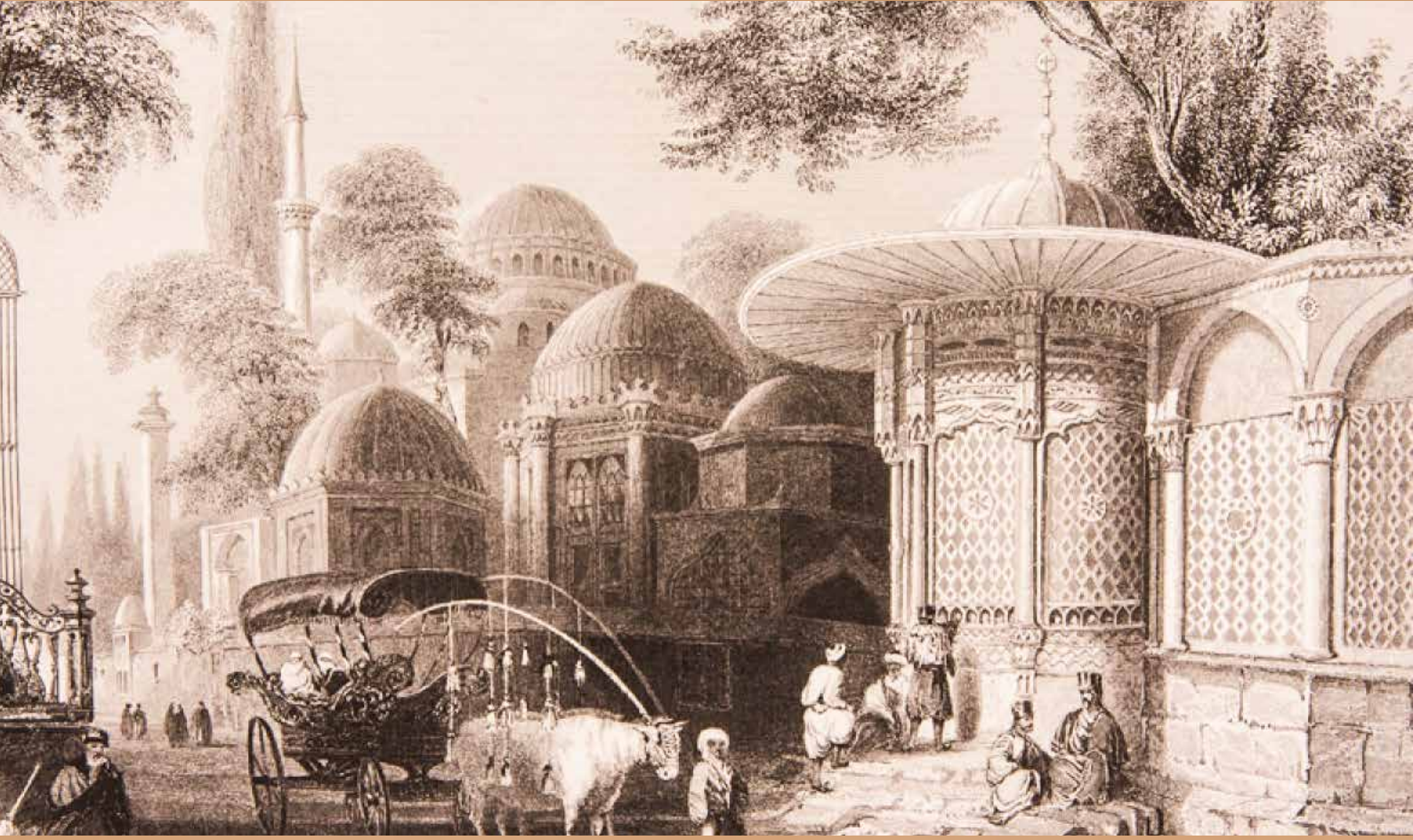
**Yelkenlerimizi hangi rüzgâra açtık biz ki,
Umudumuzun sahillerine varamıyoruz?
Ya bu rüzgâr yanlış, ya bu yelkenli,
Her sene biraz daha tükeniyoruz..**

Sözün özü; insanoğlunun, yeryüzünde Allah'ın halifesi olabilmesi, yeryüzünde Allah'ın hükümlerini yürütebilmesi iledir. Bunu da sadece kendi üzerinde Allah'ın hükümlerini yürütebilenler başaracaktır. Allah'ın Ümmet-i Muhammed'e olan vaatleri kıyamete kadar ışıltılı parlamaktadır. Ona mazhar olabilmek için layıkıyla Ümmet-i Muhammed olmaktan başka bir yol da yoktur.

"Sen şimdi sabret. Çünkü Allah'ın vaadi mutlaka haktır. Sakın imanı sağlam olmayanlar seni hafifliğe sevk etmesinler." (Rum, 60) ■

KUDÜS VAKIFLARI

Şeyma Çiçek

Vakıf, belli bir malı tahsis etmek suretiyle, o malın gelirini bir amaca binaen Allah yolunda adanmak; böylelikle devamlı bir hayır kapısı açmak anlamına gelir ve Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) bizzat kendi uyguladığı, tavsiye ettiği bir sadaka-i cariye şeklindedir. Böylelikle kişilere bağımlı olmayan ve devamlılığı sağlanabilen, denetlenebilir bir hizmet yolu açılmaktadır. Vakfedilen mal satılamaz, hi-

be edilemez, miras kalmaz.⁽¹⁾ Vakıf kültürü; çeşitli ayet ve hadislere dayanarak toplum genelindeki uygulamalar neticesinde sosyal yapıyı geliştiren, dayanışmayı sağlayan, zor durumda kalan insanların imdadına yetişen, böylece toplumu yükselten bir mekanizma oluşturur.

Vakıf meselesinde ana delillerden biri olarak Kuran'ı Kerim'de şu ayet gösterilir: **"Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça gerçek iyiliğe ulaşamaz-**

sınız." (Â-i İmrân 3/92) Çünkü bu ayet gelince tefsircilerin çoğunun görüşüne göre; tefsirini Efendimiz (s.a.v) vakıf tarifine uygun şekilde yapmıştır. Ayeti duyunca sahabeden Ebu Talha (r.a.): **"Rabbimiz bizden mallarımızı istiyor; şahit ol ey Allah'ın Peygamberi; ben en sevdiğim arazimi Allah rızası için hayra tahsis ettim."** diyerek Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) gelir. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.v), ona araziyi yakın akrabalarından Hassan

ve Übey'e tahsis etmesini tavsiye eder.⁽²⁾

Hadislerdeki bir önemli dayanak da şudur: "İnsanlar öldükleri zaman tabiatıyla amelleri kesilir; bunun üç istisnası vardır: Birincisi, devamlı sadaka(sadaka-i câriye) meydana getiren kimsedir ki, bundan intifa(yararlanma) devam ettikçe onun ameli de devam eder. İkincisi kendisinden sonra yararlı olan bir ilim, üçüncüsü ise kendisine hayır dua eden salih evlattır."⁽³⁾

Dört Halife'den Hz. Ömer (r.a.) Hayber Gazvesi sonrası kendi payına düşen ve ömrü boyunca malik olmadığı çok güzel bir arazi ile ilgili Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e ne yapacağını danışır ve şu şekilde tavsiye alır: **"İstersen aynını habs et (aslını vakfet), semere ve menfaatini de fakirlere tasadduk eyle."** Hz. Ömer de bu tavsiyeye uyarak araziye; aslı satılmamak, bağışlanmamak ve mirasla intikal etmemek üzere fakirlere, yakın akrabaya, miskinlere, yolda kalanlara, Allah yolunda gazilere ve azatlık anlaşıması yapmış kölelere vakfetmiştir. Mütevellisinin araziye sahip lenmemek şartı ile yararlanabileceğini ifade eden bir vakfiye ile vakfını tasdik ederek kızı Hafsa ve nesline bunu vasiyet etmiştir.⁽⁴⁾

Yine Hz. Osman'ın (r.a.) Peygamber Efendimiz'in tavsiyesi ile Medine'de Rume Kuyusu'nu satın alarak vakfettiği; Halid bin Velid'in zırh ve atlarını, Hz. Ali'nin Yenbu'da bir arazisini ve çeşmesini Allah yolunda miskinlere, fakirlere ve yolda kalanlara vakfettiği rivayet edilmektedir.

Evvela Efendimiz (s.a.v)'in ahirete doğumundan sonra kendisine ait olan beyaz bir katır, bir silah ve vakfettiği arazi dışında bir şey bırakmadığını tefekkür edersek Efendimiz (s.a.v)'in bu hayırlı işe öncülük ettiğini idrak etmiş oluruz. Nitekim İslam literatüründe bilinen ilk vakıf ise yine Peygamber Efendimiz'in kurduğu, fakat malın kaynağı kendisine ait olmayan bir vakıftır. Bir Yahudi kabilesi olan Nadiroğulları'ndan Muhayrik isimli bir kişinin **"Vefat edersem tüm mallarım Hz. Muhammed'e ait olsun ve hayra sarf etsin."** vasiyeti gereği öldükten sonra bu mallar Hz. Peygamber (s.a.v)'e intikal etmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir rivayete göre Ab-

dülmuttalib ve Haşimoğulları'na; bir diğer rivayete göre İslam'ın ve Müslümanların acil ihtiyaçlarına bu malı vakfetmiştir. İslam'daki ilk vakıf bu örnek olarak kabul görmektedir.⁽⁵⁾ Vakıf hukukunun aslını teşkil eden bu buyruklar üzerine, yüzyıllardır Müslümanlar çeşitli vakıflar kurarak hayır müesseseleri oluşturdular.

Vakıf Yerleşim Yeri Örneği: Meğaribe Mahallesi

İslam'da fethedilen bir şehre; öncelikle o beldedeki Müslüman varlığını uzun süreli koruyabilecek ve huzuru temin edecek kurumlar inşa edilir. Cami, medrese gibi kurumların Müslüman şehrinin kalbinde yer alması boşuna değildir. Selahattin Eyyûbî'nin Haçlılar'dan kurtarmasından sonra da Kudüs'te benzer yapılar inşa edildi.

Selahaddin Eyyûbî, fetih esnasında Mağriblilerden (Muvahhidîler'den) gemileriyle askeri destek almıştı. Sonrasında Mağribli askerleri Mescid-i Aksa'nın güney batısında bulunan bölgeye yerleştirdi. Kudüs'e gelen Mağriblilerin rahatça konaklayabilecekleri ve yerleşebilecekleri böyle bir mahalle kurulması, Kudüs davasına yardım etmelerinin bir sonucu olarak da görülebilir. İlerleyen zamanlarda Megâribe Mahallesi(Mağrip semti) olarak bilinecek olan bölge, örnek bir yerleşim merkezi olarak bir vakıf mahalle niteliğine dönüştü. Zamanla daha da gelişen bölge hem hac güzergâhında bir dinlenme durağıydı hem de Mescid-i Aksa ile Yahudiler arasında bir tampon bölge işlevi görmekteydi.

Selahaddin Eyyûbî'nin oğlu Melik Efdal ise 1193 yılında dini ilimlerin öğretilmesi için mahallede Efdaliyye Medresesi'ni kurmuştur. Vakfiye Melik Efdal'den sonra tanzim edilmiş(1267), ikinci bir düzenleme ise Osmanlı döneminde gerçekleşmiştir(1595).⁽⁶⁾ Efdaliyye Medresesi; vakfiyeye göre, Kudüs'te ikamet eden Mâlikî âlimlerine ve yine Kudüs'te bulunan Mağriblilere özel olarak tahsis edilmiştir.⁽⁷⁾

Kudüs kadı siciline göre vakıf için belirlenen gelirler -Ayn Kerim/Ein Karim Köyü'nün gelirinin tamamı vakfa aitti- mahalle şeyhi olarak isimlendirilen bir yönetici tarafından kontrol edilerek mahallenin

Vakıf, belli bir malı tahsis etmek suretiyle, o malın gelirini bir amaca binaen Allah yolunda adamak; böylelikle devamlı bir hayır kapısı açmak anlamına gelir ve Peygamber Efendimiz'in(s.a.v) bizzat kendi uyguladığı, tavsiye ettiği bir sadaka-i cariyeye şeklidir.

ihtiyaçlarına harcanmaktaydı. Mahallenin bütünü; Meğaribe Vakfı, Zaviyeler, Camii, Burak Duvarı, Efdaliyye Medresesi, Fahriyye Medresesi'nden oluşmakta (1331), Fahriyye Çarşısı'ndaki gelirler de müesseselerin ihtiyaçları için harcanmaktaydı. Yaklaşık 10.000 metrekare alandan oluşan mahalle; içinde tarihi yapılara ev sahipliği yapmış, değişik alt kurumları ile beraber belli bir amaca binaen yüzyıllarca kulanılmıştır.⁽⁷⁾

Vakfiyede Mağriblilerden başkasının bu mahallede oturmasına izin verilmediği açık bir şekilde yazılmıştır. Hatta şikâyetler üzerine mahalle için belli şartları taşımayanlar burada yaşamaktan men edilmiştir. Kudüs postacılığı mesleğinin bu mahalledeki cemaate tevdi edilmesi ayrıca dikkate değer bir uygulamadır. Bu vesileyle cemaat-mahalle kültürü daha rahat oluşabilmiştir.

Meğaribe Mahallesi yıllarca etrafındaki medrese, zaviye gibi kurumlar birliğinde güçlü bir varlık alanıydı. Osmanlı hâki-

**İslam'da fethedilen
bir şehre; öncelikle
o beldedeki
Müslüman varlığını
uzun süreli
koruyabilecek
ve huzuru temin
edecek kurumlar
inşa edilir. Cami,
medrese gibi
kurumların
Müslüman şehrinin
kalbinde yer alması
boşuna değildir.**

miyetinden evvel diğer Müslüman devletler de mahalleyi olduğu gibi korumuştur. Yavuz Sultan Selim Kudüs'ü aldıktan sonra da 1967 yılındaki işgale dek işler aynı şekilde devam etmiştir. İşgal esnasında bu tarihi miras (toplam 138 yapı) işgal rejimi ile bilinçli olarak yok edilmiştir. Böylece burada devam eden 800 yıllık medeniyet izi, emek ve tarih de yok edilmek istenmiştir.

Kudüs'te Osmanlı Vakıfları

Vakıf kültürünün, İslâmi camiada en ayrıntılı şekilde sosyal yapıya temerküz ettiği halini klasik Osmanlı toplumunda da görmekteyiz. Osmanlı Devleti'nde vakıf kültürünün oldukça önemli bir yeri vardı. Hatta sosyal yapı, bir bakıma vakıf toplumu olarak temerküz etmişti. Ord. Prof. Esat Arsebük bu yapıyı şu ifadelerle özetlemiştir: "Osmanlı ülkesinde bir adam vakıf bir evde doğar, vakıf bir beşikte uyur, vakıf mallardan yer ve içer, vakıf kitaplarından okur, vakıf bir mektepte hocalık eder; vakıf idaresinden ücretini alır ve öldü-

ğü zaman kendisi vakıf bir tabuta konur ve vakıf bir mezarlığa gömülürdü." (8) Nitekim Osmanlı döneminde Kudüs'teki ekili toprağın büyük bir bölümünün, yaklaşık %60'ının vakıf arazisi olduğu rivayet edilir. (9)

Böylece sosyal hayatta her alana nüfuz etmiş, sistematik bir hayır ağı olan vakıflar bazen ülke sınırlarını da aşmış, henüz fethedilmeden evvel kutsal belde Kudüs'e kadar ulaşmıştı. Bu şekilde Osmanlı Devleti henüz askeri ve siyasi hâkimiyeti ulaşmasa bile hayır kurumları ile Kudüs'e uzanabiliyordu.

Kaynaklara göre Osmanlı Devleti ile bağlantılı olarak Kudüs için kurulduğu bilinen ilk vakıf; Sultan 2. Murad döneminde Emir Mahmud'un kızı ve Çandarlı İbrahim Paşa'nın hanımı İsfahanşah Hatun'un kurduğu medrese vakfıdır. Kendisi bu medreseye gelir kaynağı olarak, İznik'teki bazı köylerden elde edilen gelirleri vakfetmişti. Yavuz Sultan Selim döneminde Kudüs'ün fethinden sonra da vakıf faaliyetine devam etmiştir. Bu vakfın geliri yıllık

288 altındı. (10)

17. yy.'da Kudüs'ü ziyaret eden Evliya Çelebi, o dönemde Kudüs'te yedi yüz kadar vakıf olduğunu rivayet eder. Bu vakıflardan en önemlisi ise Haseki Sultan Vakfı'dır. (1557)

Bu vakıf, mülkleri bakımından oldukça zengindir. Binalar, köyler, araziler, dükkân ve değirmenler vakfın taşınmazları arasındadır. Bunlardan elde edilen gelir ile Kudüs'teki Haseki Sultan Vakfı işletilmektedir. Şeriat mahkemesi sicilineki vakfiyede hangi görevlinin ne ile meşgul olacağı ve görevlerin ayrıntıları net bir şekilde belirtilmiştir. Ayrıca denetleme ve muhafaza etme vazifelerine de vakfiyede yer verilmiştir. Vakfiye altı komutanın imzası ile tescil edilmiştir.

Vakfiyede sabit olan yapılar; Cami, tüm ibadet eden Müslümanlara bağışlanmıştı. İmarethane, kervansaray, 55 oda, hamam, mutfak, yemek odası, fırın, kiler, avlu, ardiye odunluk, bir dizi yer ve değirmen bulunur. İmarethane, yoksul ve düşkünlere; caminin etrafındaki 52 oda kutsal

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından ABD, AB ve Japonya'nın mahrem dairede katıldığı düzenli toplantılara veya icra edildiği zemine 'trilateral commission' denilmekteydi. Manama'daki çalışmaya denk gelen günlerde Kudüs'te de paralel bir toplantı icra edildi.

beldenin yakınında yaşamak isteyen müminlere ve tek ilaha inanan inançlı ve yoksul kimselere; kervansaray ise yolculara bağışlanmıştır. Vakıfta toplam çalışan sayısı 49, düzenli olarak imarethanedeki karnısını doyuran yaklaşık 400 fakir kimse ve ayrıca Kudüs'ten yolu geçen ve sayısı farklılık arz eden yolcular da hizmetten yararlanmaktaydı. Kayıtlarda mevcut bilgilere göre yemeklere ek olarak günlük 2000 somun eklemek dağıtıldığı, cuma akşamları ve Ramazan günlerine özel yemekler hazırlandığı bilinmektedir. Vakfa ait mallar ve vakfın işleyişi göz önüne alındığında bu kurumun kendine yeter bir işleyişi olduğunu, düzenli bir hizmet verdiğini görmekteyiz.⁽¹¹⁾

Vakıf kurma ve devamlılığı sağlamadaki en önemli husus şüphesiz denetlenebilir olmaktır. Vakfiye kayıtlarında her ayrıntının yer alması, vakıf çalışanların maaşlarından yemeklerin malzemesine ve çeşit-

dine kadar her şeyin kayıtlı olması ecadın bu konularda ne kadar hassas olduğunu göstermektedir. Osmanlı döneminde önemli vakıfların idaresi devlet tarafından sürdürüldüğü gibi denetim de devlet eliyle yapılmaktaydı.

Beytülmakdis'in hizmetine sunulmuş büyük bir vakıf kurumu olan Haseki Sultan İmarethanesi ve tüm yapılarıyla Haseki Sultan Vakfı, şehirde yoksulların günlük ihtiyaçlarını karşılamakta ve bu hayrın devamlılığı için oldukça hassas davranılmaktaydı. 1555 yılında Kudüs'e giden saray elçisi Abdülkerim, raporunda yemeklerin ne zaman, nasıl, ne ölçüde dağıtıldığını lezzetine kadar bildirmiş; ayrıca Kudüs'te fukaranın bol olması sebebiyle iki nöbet yemek pişmesi gerektiğini de eklemiştir.⁽¹²⁾

Kudüs, Müslüman coğrafyanın en önemli üç merkezinden biri olması hasebiyle özellikle Osmanlı Devleti'nin ilgi ve alakasının odağı olmuştur. Kudüs beldesinin yönetimindeki bazı ayrıcalıklar da bu hassasiyetten sayılabilir.

Haseki Sultan Vakfı'nın mülklerine 1967 yılında İsrail işgali ile el konulduktan sonra sadece fırın kısmı çalışmakta ve hala her gün yoksullara sabun ve ekmeğe dağıtılmaktadır. Vakfa ait yapının bir bölümü ise

şu an okul olarak, bir kısmı da Evkaf Dairesi'ne bağlı Eğitim Müdürlüğü tarafından kullanılıyor. Kudüs şehrindeki maddi imkânsızlıklar sebebiyle imarethane kısmında hala yoksullara yemek dağıtılan bir yer olduğu bilinmektedir.⁽¹³⁾ ■

Kaynak ve Dipnotlar:

- Vakıf hukuku ile ilgili çeşitli görüşler söz konusudur. Osmanlı'daki uygulamada Ebu Hanife'nin görüşüne uygun şekilde aile vakıfları da mevcuttur. Bu noktada miras hukuku devreye girdiği için mesele zorlaştığı için daha çok İmam Ebu Yusuf, İmam Muhammed'in Hanbeli-Şafii ekolüne yakın görüşü daha ziyade benimsenmiştir. Bu görüşe göre vakıf mal, kişilerin mülkünden çıkarılıp kamuya mal edilerek gelir ve daimi bir hayır kapısı olması amaçlanmıştır. Ayrıntılı bilgi için: "Vakıf Müessesesi", Ahmet Akgündüz, Türk Tarih Kurumu Yayınları; TDV İslam Ansiklopedisi, "Vakıf" maddesi
- "Vakıf Müessesesi", Ahmet Akgündüz, s.15-16
- Sahih-i Müslim, Bab 3, s.1255, 1631.hadis
- Sahih-i Buhari 4/14, Sahih-Müslim Bab'ül Vakf 1632-1633
- "Vakıf Müessesesi", Ahmet Akgündüz, s.17
- Kudüs'te Bir Vakıf Mahalle: Sekiz Yüzyıllık Meğâribe Mahallesi ve Serencami, Vakıflar Dergisi, Yıl: 2015, Sayı:44
- 18. Yüzyılda Kudüs'te Meğâribe Mahallesi Vakıflarının Yönetimi ve Görevli İstihdamı, Şerife Eroğlu Memiş Journal of IslamicJerusalem Studies, 2017, 17(1): 37-69
- Esat Arsebük, Medeni Hukuk, Başlangıç ve Şahıs Hukuku, C. 1, 8st., 1938, s. 298.
- Derin Tarih, Kudüs Özel Sayı 10, Kasım 2017, s.116-117
- Abdülhamid'in Filistin Çığlığı, Hüseyin Özdemir, s.69
- Derin Tarih, Kudüs Özel Sayı 10, Kasım 2017, s.118-123
- Amy Singer, "Osmanlı'da Hayırseverlik-Kudüs'te Bir Haseki Sultan İmareti", s.117-118
- Nour Mamoud Abu Assab, Beytülmakdis Araştırmaları Vakfı, Derin Tarih, Kudüs Özel Sayı 10, s.125

BÜYÜK LİDER, BÜYÜK HEDEF

Nihat Topcu

Geçmişten günümüze tüm fetihlerin arka planında insanın gönlüne, tarihine ve mukaddesatına dair hedefler vardır. Gerçek bir lider; yöneticisi olduğu topluma güvenli ve huzurlu bir ortam sağlar, adaleti tesis eder, gerçek hak anlayışı ile adil bölüşümü gerçekleştirdikten sonra; ait olduğu toplumun inancı ve tarihinden gelen bilgi, birikim ve sorumluluk anlayışına uygun hedefler çizer ve o hedefler çerçevesinde topluma alternatifler sunarlar. Yaşadıkları toplumun sosyolojisini, tarihini, inancını, hassasiyet dengelerini kılcal damarlarına kadar bilen, kuraacağı her cümleyi, vereceği her kararı ve atacağı her adımı da bu hassasiyetleri gözeterek atan liderler, tarihte adaletleriyle, merhametleriyle, fetihleriyle anılırlar. Genellikle bu tasvire uygun kişiler insanlığın ümitsizlik tehlikesiyle sınındığı dönemlerde ortaya çıkmış ve yeryüzünün fesat ve fitne ile kavurulduğu dönemlerde hem bulundukları bölgeye hem de yakın ve uzak coğrafyaya yürek ferahlığı olmuşlardır.

Tarih, inandıkları davaya kendilerini adayan böyle liderlerin hikâyeleriyle doludur. Onlardan biri de inandığı İslam Birliği hedefine Nureddin Zengî'dir. Muharref İncil'i referans aldıklarını iddia ederek Avrupa'dan başlayıp koca bir Anadolu ve Ortadoğu coğrafyasını kan gölüne çeviren, şehirleri yıkıp yakan, Hülâgû'nun ününü dahi gölgede bırakan ve dünya tarihinin "Haçlılar" olarak bildiği çete yapılanma-

sına denk gelir Nureddin Zengî'nin hikâyesi. Başta Haçlılar olmak üzere işgalci siyaset güden şer güçler karşısında müslümanların gücünün zayıfladığı dönemlere damga vuran bir isimdir Zengî.

Elbette böyle lider bir kişiliği anlayabilmek için onun nasıl bir eğitim aldığı ve bilgiye ne kadar önem verdiğini de bilmek gerekir. Nureddin Zengî, yaşadığı dönemin en iyi hocalarından eğitim görmüş ve hayatı boyunca çok sayıda Medrese açarak eğitim yuvalarını döneminin son teknik imkânlarıyla donatmıştır. Ayrıca Dünya'nın kayıtlı ilk Hadis Üniversitesi Daru'l-Hadis'i kurarak kendi eğitimi kadar, yönetimi altındaki toplumun eğitimi ne de ne kadar ehemmiyet verdiğini göstermiştir.

Eğitimin yanı sıra birebir mücadeleden de geri durmayan Zengî, İslam beldelerinin emniyeti için çeşitli cephelerde Haçlılara karşı savaşıyor. Yaşadıkları coğrafyada bitmek bilmeyen sorunlara çözüm olarak Kudüs'ün yeniden Müslüman yönetimine geçmesi gerektiğinin farkındaydı. Yaşadığı dönemin en büyük belası olan Haçlılarla baş edebilmenin ve Kudüs'ü yeniden fethederek selamet yurdu haline getirmenin yolunun, çok sayıda devletçiklere bölünmüş İslam Dünyası'nın birleşmesine bağlı olduğunu düşünüyordu. Nitekim ömrünü de bu uğurda vakfeden Zengî'nin tarihi kaynaklarda üç hayalinden bahsedilir. Birincisi, Haçlı devletlerini ortadan kaldırarak Müslümanları birleştirmek,

Dünya'nın kayıtlı ilk Hadis Üniversitesi Daru'l-Hadis'i kurarak kendi eğitimi kadar, yönetimi altındaki toplumun eğitimine de ne kadar ehemmiyet verdiğini göstermiştir.

İslam birliğini kurmak ki; bu kendisi hayattayken gerçekleşmiştir. İkinci ise Kudüs'ü fethetmekti. Bu hayali kendisinden hemen sonra Selâhaddin Eyyubî gerçekleştirmiştir. Son hayali ise Konstantiniye'nin fethiydi. Bu hayalin gerçekleşmesi de yaklaşık 250 sene sonra Fatih Sultan Mehmet'e nasip olur.

Nureddin Zengî'nin hayat mücadelesinde dizdiği her taşın yolu Kudüs'ün özgürlüğüne çıkıyordu. Kudüs'ün bir nevi manevi çekim merkezi olduğunun farkında olarak, koca bir toplumu bu fetih için hazırladı. Dilden dile dolaşan hikâyeye göre Nureddin Zengi, kündekârî tekniğiyle 12 bin parçadan oluşan bir minber yaptırmış ve o minberi gittiği her yere taşıyarak Cuma hutbelerini bu minber üzerinde okumuş. Çeşitli rivayetlere göre hutbeyi **"Mescid-i Aksâ Haçlı işgali altındayken kıldığımız**

Cuma namazları sahih midir?" sorusuyla bitirip cemaatin zihnine Kudüs'ün Fethinin manevi hazırlığını yapmıştır. Fetih-ten sonra bu Minber Mescid-i Aksâ'ya yerleştirilecek ve fethin sembolü olacaktır.

Anlatılan hikâye ne kadar gerçek bilinmez ve fakat bilinen bir gerçek var ki, çağın en zalim ordusunun karşısına dikilip Kudüs'ü fethedecek orduya yazılan her bir nefer, Kudüs'ün fethinin taşıdığı manayı bilerek yazılmıştır. Fethe giden süreci şekillendirirken sadece kendi idaresindeki devleti değil, İslam beldelerinin yöneticilerinin de Kudüs'ün fethinde pay sahibi olmaları ve fetih ordusunda yer almaları için diplomatik bir süreç işletmiştir ki; bu politika ilerleyen süreçte Selahaddin Eyyubi'nin elini güçlendirmiştir.

Dünya devrini sürdürdükçe Kudüs ve Mescid-i Aksâ'nın stratejik ve manevi

“

**Dilden dile
dolaşan hikâyeye
göre Nureddin
Zengî, kündekârî
tekniğiyle 12 bin
parçadan oluşan bir
minber yaptırmış
ve o minberi gittiği
her yere taşıyarak
Cuma hutbelerini
bu minber üzerinde
okumuş.**

”

ehemmiyet taşıyacağını farkında olan Nureddin Zengî; bu şehrin sadece belirli bir zümre müslümanlarının değil, tüm İslam Âlemi'nin manevi sorumluluğu altında olduğunu her fırsatta ifade edecek söylem ve eylemlerde bulunmuştur.

Tarih kitapları, Kudüs'ün ikinci kez Müslümanlar tarafından fethini yazarken, Selahaddin Eyyubi'ye nasip olacak bu fethin hikâyesinde Kudüs'ün bir nevi manevi çekim merkezi olduğunun farkında olarak, koca bir toplumu fetih için hazırlayan Zengî'yi elbette unutmuyacaktı. Dilden dile dolaşan hikâyeye göre Nureddin Zengî, künde-kârî tekniğiyle 12 bin parçadan oluşan bir minber yaptırmış ve o minberi gittiği her yere taşıyarak Cuma

hutbelerini bu minber üzerinde okumuş. Çeşitli rivayetlere göre hutbeyi "Mescid-i Aksâ Haçlı işgali altındayken kıldığımız Cuma namazları sahih midir?" sorusuyla bitirip cemaatin zihnine Kudüs'ün Fethinin manevi hazırlığını yapmış. Anlatılan hikâye ne kadar gerçek bilinmez ve fakat bilinen bir gerçek var ki, çağın en zalim ordusunun karşısına dikilip Kudüs'ü fethedecek orduya yazılan her bir nefer, Kudüs'ün fethinin taşıdığı manayı bilerek yazılmıştır. Kudüs'ün fethine ömrü vefa etmese bile bu yolda verdiği mücadele günümüzde de en çok ihtiyacını duyduğumuz şeydir.

Bugün yine Müslüman coğrafyası olarak, Zengî'nin adanmışlığını kuşanacak; başta kendi yaşadığı ülkesi olmak üzere, İslam Dünyası'na yeni hedefler çizecek, her anlamda kendini yetiştirmiş güvenilir ve adil liderlere muhtaç olduğumuz günleri yaşıyoruz. İslam Dünyası'nın yeniden yekvücut olup, başta ülkemizin ve tüm gönül coğrafyamızın yaşadığı dini parçalanmışlık, ekonomik, siyasi ve sosyal sorunların temelinde Kudüs'ün yaşadığı Siyonist işgalinin yattığını fark ettiklerinde, ümit ediyoruz ki Dünya daha yaşanabilir bir dünya olacaktır. ■

***Tarih kitapları,
Kudüs'ün ikinci
kez Müslümanlar
tarafından
fethini yazarken,
Selahaddin
Eyyubi'ye nasip
olacak bu fethin
hikâyesinde
Kudüs'ün bir nevi
manevi çekim
merkezi olduğunun
farkında olarak,
koca bir toplumu
fetih için hazırlayan
Zengî'yi elbette
unutmuyacaktı.***

Sessiz Çıglıklardan Payımıza Düşen Vicdan

Büşra Yılmaz

Sokaklar boş, Mescid-i Aksa'ya giden yollar تنها... Hiçbir mümin kalmamış sanki. O kadar boş bırakmışız ki meydanı. Kâfire fırsat vermişiz resmen. En az sayıda turist Müslüman gruplardan geliyormuş. Sokaklarında dolaşırken Müslüman mahallesinden çıkmış Hristiyan Mahallesi sınırlarına girmişim. Her ne kadar vaz'edilen dinleri değiştirilmiş de olsa inançlarına bağlı Hristiyanlar görüyorum. Onlar da burada benim işim yokmuş gibi bakıyorlar. Kudüs çarşılarını dolaşıyorum, tezgâhlara göz atıyorum. Zamanı unutuveriyor insan Kudüs çarşılarında... Birbirlerini sevmeseler de üç dinin mensupları aynı yoldan yürüyüp birbirlerine yol veriyorlar. Düşünüyorum; Türkiye'de aynı dine mensup insanlar birbirleri ile anlaşıyamıyorken burada üç din bir arada yaşıyor, aynı havayı soluyor.

Sokaklarda yürüdükçe kendimi yalnız hissetmeye başlıyorum. İnançsızların arasında tek mümin kalmışçasına bir yalnızlık bu... Şurada geçirdiğim iki güne rağmen 'Neredesiniz ey Müslümanlar?' diye haykırışım geliyor. Kendimi yalnız hissedişimin ardından Kudüs'ü bu kadar sene yalnız bırakışımın vicdan azabını hissediyorum. Yani bir hayat değil yeni bir dünya burası. Şu

dolaştığım sokaklar, bu evler, bu çatılar, bu kapılar, her şey ve her yer başka burada. İnsanlık da farklı yaşıyor Kudüs sokaklarında...

Belki aynı kutsal etrafında yaşayabilirdik, Aksa'nın hürmetini çiğnemeseydiniz. İsmi-niz Yahudi idi, insanlık bekleyemedik tabii ki. Siz ki; peygamberlerine günah atfedebilen bir kavimsiniz. İnsanlar çatı kuracakları yerde duvar ördükleri için yalnızlık oluşur. Benim İbrahimi dinden olmam yetmiyordu onlara. Çünkü onların soyundan gelmiyor, Hz. Muhammed'e(sav) inanıyordum. Şuracıkta geçirdiğim iki gün bile gözyaşlarımı dindirmede. Kudüs sildi gözyaşlarımı.

Horlandık, istenmedik, engellerle karşılaştık. Fakat bizim yaşadığımızı eziyet zannettik. Filistinli Müslümanların; genç, yaşlı, kadın, bebek herkes dâhil, ne yaşadılar, nasıl yaşadılar bilmedik yıllarca. Unutturuldu emanetimiz. Sanki sadece Filistin vatandaşlarına emanet edilmiş gibi davrandık. Düşünmedik direnişlerini, feda edişlerini, korkusuzluklarını. En çokta kayıplarını, şehitlerini düşünmedik. 'Filistin sorunu' deyip susturdular bizi. Ortada iman sorunu vardı ama kimse göremedi. Kudüs'te

bir çocuk, direniş ruhuyla Aksa uğruna şehitlik makamı hayaliyle büyürken, bizim neslimiz masallarla büyüdü. Hani şu sonunda hep iyilerin kazandığı masallar! Bugün burada iyiler dışlanıyor, öteleniyor, itiliyor zalimce...

Ama gün gelecek; burada, bu sokaklarda tarih yazılacak. Allah'ın vaadi haklı ve yakındır!

İnananlar, iman edenler, Allah'tan ümidini kesmeyenler kazanacak, şahit olacak Kudüs'ün özgürlüğüne... Bekleyin bizi ey kardeşlerim! Biz gelene kadar direnin, yılmayın. Kuzeyden gelecek ordu inşallah Türk ordusu olacaktır. Bir gün bu sokaklarda yürümeye vizesiz geleceğim!

Geleceğiz Kudüs, o günü bekle.

Ne Yerusaleyim, ne Jerusalem yazacak şehirlerinde.

Sadece Kudüs-ü Şerif yazacak tabelalarda.

Geleceğiz Kudüs, o günü bekle.

Vizesiz gireceğiz, İsrail'den eser kalmayan topraklarına.

'Filistin'e Hoş geldiniz' yazacak tabelalar, kut-sal topraklarda!

YÜREĞİNE SÖZÜN GEÇSİN!

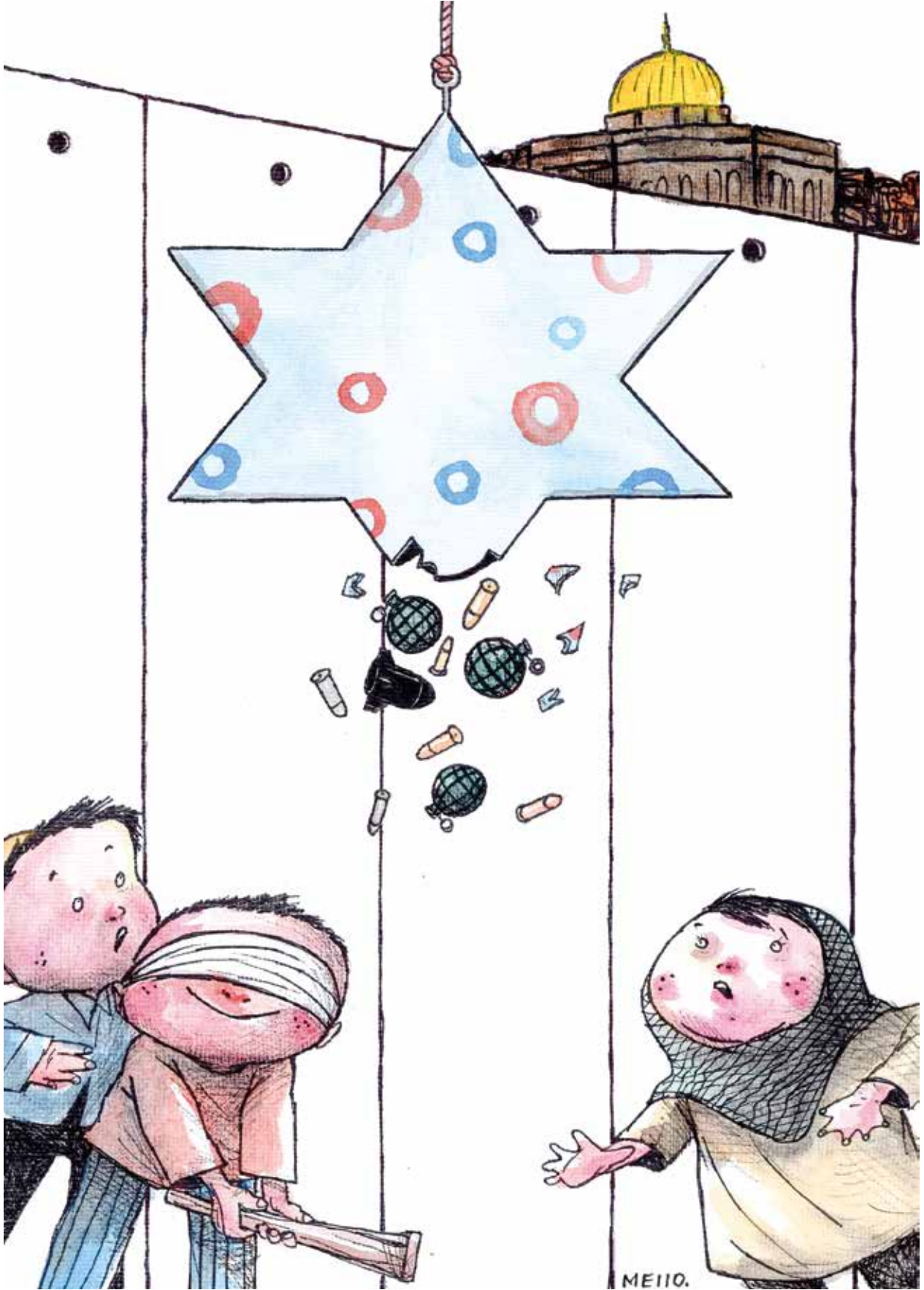
En mahzun gecenin, en matemli anında akıyordu gözyaşları,
Oysa o susuz gönüllerin ardındaki kanayan bir yaraydı,
O bir yaraydı, kanardı.
Sevdaya adanmış bir sahraydı,
Sevdanın sırrı, gül yerine dikenli bulmaktı,
Sevdanın sırrı, kusur aramak değil kusurunun farkına varmaktı,
Sevdanın sırrı, savaşın sofrasında adaleti tatmaktı.
Sevdaya ulaşmak için davadaş gerek,
İlahi aşka ulaşmak için gönüldaş gerek,
İnsanı aşikâr etmek için aşk ateşinde yanmak gerek,
Aşk ateşini dindirmek için kurtuluş gerek.
Davası için yananlardandır insan,
Yüreklereki yangını dindirmek gerek.
Ağlamaktan kör olsa, kurtuluşu göremese de,
Kudüs için çocuk olmak, bağırmaştır aşk.
Balıktan başka her şey suya doyar,
Çocuktan başka herkes gülmeye,
Filistin'den başka her yer KAN'a doyar.
Bir sevdadır Kudüs:
Dualara muhtaç,
Başlı başına bir dünyadır Kudüs.
Duaya aç ellerini, çabuk ol!
Çünkü vakit keskin bir bıçak.
Günler ayları kovalar,
Aylar, yılları.
Toplar çocukları,
Analar ise evlatlarını.
Duaya aç ellerini, çabuk ol!
Hasretiyle yandı gönüller,
Arş-ı âlâ titretti saatleri,
Çıkmaz oldu sesler,
Görmez oldu gözler,
İşlemez oldu sözler.
Duaya aç ellerini, çabuk ol!
Duman ol ateşe,
Sevda ol davasız gönüllere,
Dert ol, dermanı bulmak istemeyenlere.
Duaya aç ellerini, çabuk ol!
Sabretmekten taş kesilmiş senelere,
Susmaktan lâl olmuş dillere,
Sonu bulmak için sonsuza açılmış gönüllere,
Dua ol, sevda ol, dert ol susuz gecelere.
Kâh yaz dertlerini mısralarca,
Kâh oku kitapları, en derinlerine varırcasına.
Nedir bu hasret?
Nedir bu özlem?
Nedir bu çekilen acıların manası?
Salâlar kundaktakiler için okunur oldu,
Gözyaşlarımız seccadede boğulur oldu,

Nefesler yetmez oldu artık, ne çâre?
Bîçare Kudüs, ne çâre?
Dünyadaki en büyük sır insan,
İnsanın içinde saklıdır zaman.
Zanneder misin ki "hiç" olur çaban?
Senin çabanı gören bir Rabbin var.
En büyük sır zaman!
Zamanın içinde saklıdır sevdan.
Sevandandan çöllere düştü diye,
Sağır olur mu insan?
Senin sevdanı hisseden bir Rabbin var,
En büyük sır sevdan,
Sevdanın içinde saklıdır davan.
Ne olurdu halimiz olmasaydı hüsrân?
Hüsrana uğradı diye vazgeçer mi insan?
Seni hatırlayan bir Rabbin var.
Semavi dinlerin, semalara erişmiş Nebîlerin,
Kalbinde bekleyen velîlerin beldesidir,
KUDÜS!
Ey Ecdat yadigârı,
Kâinatın mukaddes mekânı,
KUDÜS!
Her karışında acıyla karışmış çocuk kokusu,
Milyonlarca yüreğin tek yalnızlığı,
KUDÜS!
Bir davası olmalı insanın şu fânî dünyada,
Bir gayesi,
Bir kurtuluşu, bir ses oluşu.
Dâr-ı Fena Vav olsa da karşısında, Elif gibi dik olduğu.
Kara bulutlar inse de gözler önüne,
Semâlar kaplansa da kan kokusuyla,
Hacer-i Muallak'ı bulmak için taşlar taşıyan Müslüman,
Kudüs'e bakıp, dokunamasa da,
Selâhaddinler gerek bize.
Uykusunu gecelere haram, davasına feda eden.
Kalbini imar ederken, Kubbetü's Sahra'yı mimar eden.
Emanetine sahip çıkan, sünnetiyle ümmet olan.
Ellerini semaya, gönlünü Kur'an'a açan.
Mihenk taşları eksilmekte, zaman aleyhe işlemekte.
Yeni Akif'ler, Nureddin Zengî'ler gerek bize.
Çocuk gülüşlerinin eksildiği sokaklara gül, susuz topraklarda filiz,
Gece yarıları gözleri kan çanağına dönmüş annelere ilaç olacak,
Ömerler, Fâtımâlar, Mus'ablar, Âsiyeler gerek bize.
Davasına adanmış gençler gerek.
Ey beşer, talipsen davamızda savaşmaya,
Savaşı, meydanlarda değil, yüreğinde ara.
Yüreğine sözün, sözüne özün geçsin!

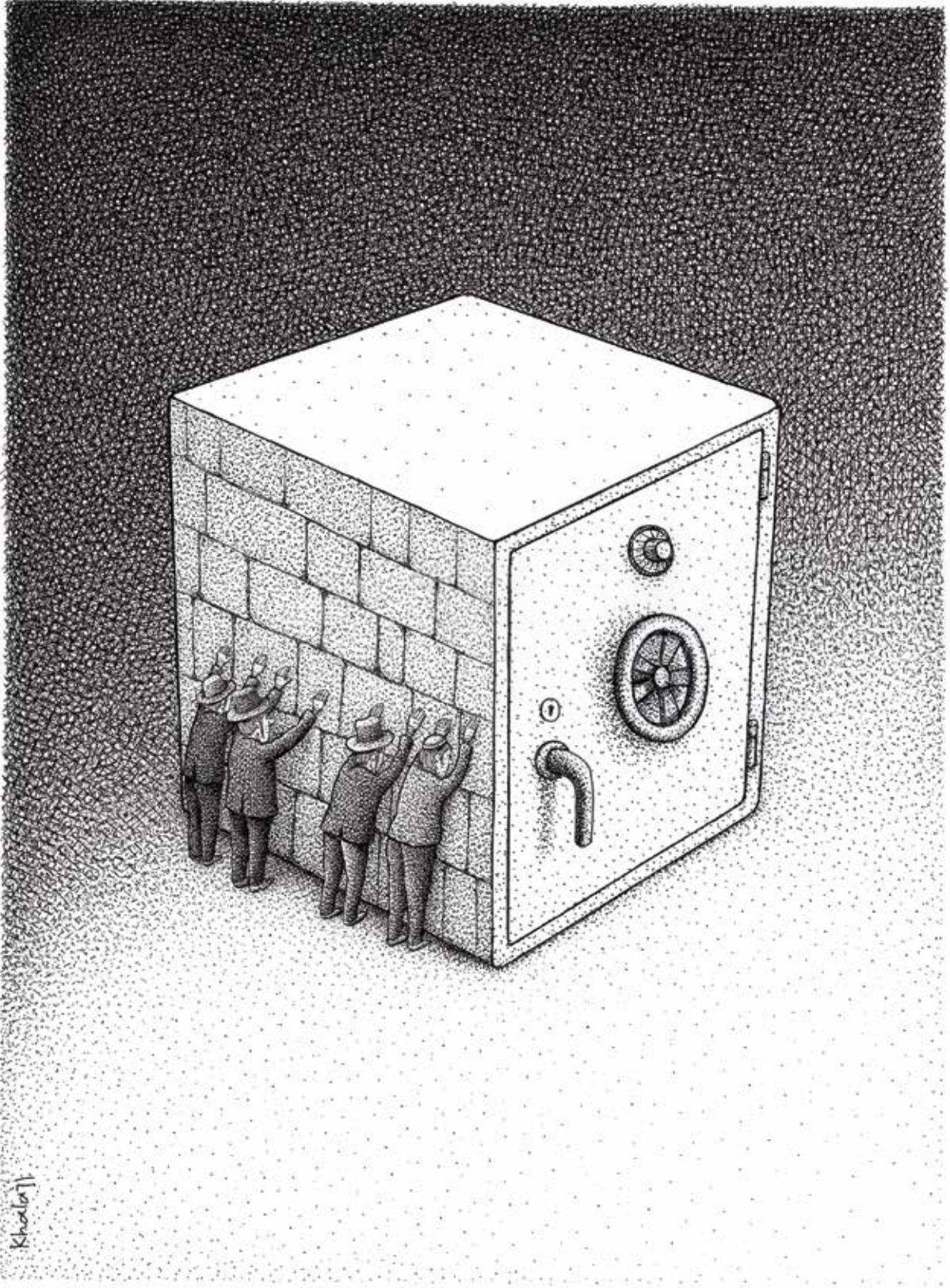
ŞEYMA GÜNGÖR

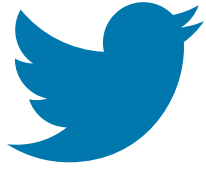

ÇİZGİLERLE KUDÜS

ÇİZGİLERLE KUDÜS

TWİT KÜRSÜSÜ

SOSYAL MEDYA'DA KUDÜS

2A1N @zhr_2014

Hüccac, el-Akşa'ya neden bu kadar uzak?! Efendimiz üç Mescidi birlikte anmamış mıydı? Mescidi Haram ! Mescidi Nebevi ! Mescidi Akşa ! Harem-i Şerif'teki secdeleri, el-Akşa'ya taşıma sorumluluğu bizim omuzlarımızda... Aksi takdirde bu kutlu sefer hep eksik kalacaktır!

Serkan Girgin @Serkan1Girgin

Sayın #Cumhurbaşkanı @RTErdogan bir gün #Kudüs'e gidip, #MescidiAkşa'da #Cuma namazı kılsa, işte o zaman dünyada dengeler değişir. Dayatılmak istenen yeni dünya düzeni çöküşü başlar.

İrem @havvakizi

O kadar güçlü olmalıym ki; sevdiklerimi, tüm çocukları, tüm kalbi kırıkları , Kudüs'ü, sonra yine Kudüs'ü, Filistin'i kötülerin şerrinden koruyabilmeliyim

Burhan Aslanlı @aslanliburhan72

Dünya imtihanında değersiz şeylere değer verdiğimizden dolayı değerli şeylerimizi bir bir kaybettik... Diploma kadar değeri yokken nasıl esir olmasın ki Kudüs?

Akşa Aşıkları @as_aksa

1899'da Osmanlı Kudüs'ü... Güzel ve büyük ülkemizin parçalanmasını amaçlayan I. Dünya Savaşı'ndan 15 yıl önce. Ecdadımızın Kudüs'ü terke mecbur bırakıldığı 1917'den 18 yıl önce... Hâlâ ayırız Kudüs'ten. Tam 102 yıldır !

Müspetbirelif @muspetbirelif

Allah'ım yorgunum. Kudüs'ün toprağına uzanmadan geçmeyecek yorgunluğum.

Mustafa @mreis2515

Devletli Şanlı Padişahımız Fatih Sultan Muhammed Han Hz de bizimdir, Kürt Molla Fenariler,Kudüs Fatihi Şanlı Kürt Komutan Selahaddin Eyyubilerde bizimdir. Yeter ki Dava bir olsun. Neydi DAVAMIZ ! İLAYI KELİMETULLAHTIR, İSLAMDİR. Davası bu olan iki cihan kardeşimizdir.

Enes Ali Şahin @enesalisahin24

Mescid-i Akşa'yı gördüm, Kudüs'ü gördüm, müslümanları gördüm ben buraya aitim burası bana/bize ait.

musa bıçkıoğlu @musabickioglu

MEDİNE - KUDÜS Unutulmamalı ki Medine'nin inşası Kudüs ve Mescid-i Akşa'nın fethinden önce gerçekleşmiştir. Beyt'ül-Makdis'e erişebilmenin yolu Medine'yi inşa etmekten geçer. Sorumluluk başkasında değil her ferdin kendisine aittir.

Yusuf KARADENİZ @yusufkaradeniz0

"Bizim kendi problemlerimiz ne kadar çok olursa olsun, tüm Müslümanların tek amacı Kudüs'ün kurtarılmasıdır. Çeçenistan'daki savaş bizi Kudüs'ün sorumluluğundan uzaklaştırmıyor. " #SamilBasayev

Ataman Alkan @AtamanAlkan1

ABD ve AB güdümlü piyonlar,FATİH SULTAN MEHMED ve SELAHADDİN-İ EYYÜBİ'yi sevmezler. Çünkü,biri İSTANBUL'un diğeri KUDÜS'ün fatihidir. Severlerse,Haçlı ve Siyonistleri küstüreceklerini bilirler.

Yavuz Kartal @Kartalyavuz43

Mescid-i Akşa'nın altı tünellerle oyuluyor, biz uyumaya devam ediyoruz, Amerika'nın Kudüs büyükelçisi, elinde balyozla 5 Km'lik bir tünelin açılışını yaptı, böyle vurdumduymaz bir şekilde devam edersek, yakında Mescid-i Akşa diye birşey kalmayacak elimizde !...

#Kudüs

/mirasimiz

Siz de sosyal medyada yaptığınız Kudüs ve Mescid-i Aksa konulu paylaşımlarınızda bizi etiketleyebilir veya paylaşımlarınızı mail yoluyla bize gönderebilirsiniz.
sosyalmedya@mirasimiz.org.tr

10. ve 11.Y.Y. Diyarbakır'da hüküm sürmüş Arap hanedanı/ Bir çalgı aleti		Fransa plakası/ Çok eser veren, üretken		Filistin'de şehir		Boru sesi/ Bangladeş Hac ve Ajansları Derneği kısaca		Kurtuluş/ Trenyolu		Resimdeki Kudüs'ten etrafındaki surları yapan Osmanlı Padişahı Kanuni (...)	
			Kudüs'te surların bir kapısı/ Sarfedilen beden ve kafa gücü							Uranyum simgesi	
Akciğer E.D./ Yabani hayvan vurma				"Ohl" de denilen ağaç			Hastalıklar / Alaylı halk şiiri				
		Bir şehrimiz								Ama (Halk ağzı)	
Divit, yazı hokkası				Uluslararası Basketbol Akademisi kısaca				Dalga geçip ve gülerek söylenen söz			
Yatık olmayan, sert		Sus anlamında/ İnce olmayan				Sporcu sevinç sözü Ya ya ya (...) Şa şa			Manganez simgesi/ Bir bilişim terimi		
Yemen'de yapılır bir nevi kumaş	Kubbe-üs (...) Kudüs'te Kutsal ibadet yeri							Atatürk Üniversitesi kısaca/ Bir nota			
										Birleşik Arap Emirlikleri kısaca	
Bir haber ajansı kısaca/ Rahatlama sözü											
		Almanya plakası/ Bir japon ismi		Mescid-i Aksa İmamlarından. Muhammed (...) El Abbasi/ Mesafe		Amel/ İtikat			Bir Rumeli sözü/ Kamer/ Sodyum simgesi		
Arjantin plakası/ (...)Çeşmesi Mescid-i Aksa'da bir çeşme			Bilgin, bilgiç, okumuş					Rutubet/ Kudüs'te bir mescit (...)Mekki			
						Aşırı, aşkın/ Genişlik				Tümör	
(...)öl Makdis) Kudüs'teki bir mescid	Ulama, ilave		Türk Dili kısaca		Arapça ben/ Bir kürk hayvanı				Tahıl taneleri/ Eski Sümer Su Tanrısı		
				En kısa zaman			Mahal, mekan				Bor'un Simgesi
Mescid-i Aksa'nın bulunduğu tarihi kutsal şehir						İşte				Belçika plakası	

BİR AYET

Allah'ın ve sizin düşmanlarınızı ve onların gerisinde olup sizin bilmediğiniz, ama Allah'ın bildiklerini korkutup caydırmak üzere, onlara karşı elinizden geldiği kadar güç ve savaş atları hazırlayın. Allah yolunda harcadığınız her şeyin karşılığı, zerrece haksızlığa uğratılmadan size tastamam ödenecektir. (Enfal / 60)

BİR HADİS

Avf bin Malik el-Eşcai'nin şöyle dediğini işittim:

Tebük gazvesinde Rasulullah (s.a.v)'ın yanına geldim. Kendisi deriden bir çadır içindeydi. Bana:

-Ey Avf! Kıyametten önce şu altı şeyi say: Benim ölümüm, sonra Beyt-i Makdis'in fethi, sonra koyunların ani ölümlerine sebep olan bir hastalık gibi aranızda hızla yayılan ölümler, sonra aranızda malın –birinize yüz dinar verilse öfkeleneyeceği kadar- çoğalması, sonra Arapların evlerinden girmedik hiçbir ev bırakmayan bir fitne, sonra sizlerle sarı oğulları arasında yapılacak ve onlar tarafından (her bir sancak altında) on iki bin kişinin bulunacağı seksen sancak altında üzerinize gelip bozacakları bir antlaşma, buyurdu.

(Hakim'in rivayeti esas alınmıştır. Ahmed, Taberani)

MİRASIMIZ KUDÜS

3. Uluslararası Karikatür Yarışması

OUR HERITAGE JERUSALEM

3rd International Cartoon Contest

القدس ميراثنا

المسابقة الدولية الثالثة للكاريكاتير

SON KATILIM

11 EKİM 2019

Özgür Kudüs'ü Çiziyoruz!

Birincilik Ödülü : 15.000 TL.

İkincilik Ödülü : 10.000 TL.

Üçüncülük Ödülü : 7.500 TL.

Mirasımız Derneği Özel Ödülü : 1.000 TL.

Selahattin Eyyubi Özel Ödülü : 1.000 TL.

II. Abdulhamid Han Özel Ödülü : 1.000 TL.

Naci el-Ali Özel Ödülü : 1.000 TL.

Necmettin Erbakan Özel Ödülü : 1.000 TL.

İLETİŞİM: kuduscartoon@gmail.com

KudusCartoon
JerusalemCartoon

KudusCartoon
JSalemCartoon

KudusCartoon
JerusalemCartoon

kuduscartoon.com
jerusalemcartoon.com

